Vol. IV.] September, 1911 [No. 3

பொருளடக்கம்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணனந்த ஸ்வாமிகள் ஸித்தியடைந்தது ... 97
விக்ரஹாராதனம்: ஆதாரம், ஆவச்யகம் 98
ராஜாங்கமுறை: பிரதமைக் கொள்கைகள் (6) பெற்றோர்களுக்குப் பிள்ளைகள் செய்யவேண்டிய கடமைகள் 103
ஆத்திசூடி விளக்கம் ... 106
நியாயமாலை 109
வஸ்துதத்துவ போதினி:—(i) சரித்திர ஆராய்ச்சி ... 111
முத்தி 113
ஸ்தல சரித்திரக் கதைகள்: தென்னிந்தியாவும் அதன் பூர்வீக ராச்சியங்களும் 118
பூமி: அதன் உருவம் 120
ஸங்கீதம்—சுருதிகள் 123
கடற்கரை—ஓர் கனு 126
வஸந்த மாளிகை 129
ஸுசீலா ஸ்வயம்வரம் 131
நாகானந்தம் 134
மாணவர் பக்கம்.—வியாஸ விதானம் (i) விளக்க வியாஸங்கள் (ii) செயற்கை விஷயங்கள்—தபால் ஒழுங்கு ... 136
சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள் 139
ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள் 143
விசேஷக் குறிப்புகள் 144

[காப்பிரைட்]

THE "VIVEKA BODHINI"

An Illustrated Popular Tamil Monthly : Has a large list of able contributors

MAINLY DEVOTED TO

Science, Philosophy, Morality, Literature and Art, History, Biography and Fiction, Agriculture, Industry, Commerce and Economics.

THE ONLY JOURNAL OF ITS KIND IN INDIA.

Accuracy and originality form its speciality : Articles penned by the best of intellects

Vol. IV **SEPTEMBER 1911** **No. 3**

PRINCIPAL CONTENTS

PAGES

The Late Swami Ramakrishnananda 97

Image Worship : Its basis and necessity 98

Civics : Elementary Principles : Filial Duties : by M. R. Ry., C. S. Sundaram Iyer Avl., B. A., L. T., of the Teachers' College, Saidapet... 103

Moral Sayings explained : by M. R. Ry., A. S. Kasturiranga Aiyar Avl., B.A.. L.T. ... 106

Popular Maxims explained 109

Chemistry Primer : Historical outline : by M. R. Ry., M. R. Subrahmanyam, B. A. ... 111

Pearl : by M. R. Ry., M. Gopalakrishna Iyer Avl., Tamil Pundit, The Madura College, Madura 113

Stories from Local History : by M. R. Ry., G. Ratnam Pillai Avl., B. A., L. T., Headmaster, Banadurai Secondary School, Kumbakonam 118

The Earth—Its shape : by M. R. Ry., S. Balakrishna Iyer Avl., B. A., L. T., Lecturer, Government College, Kumbakonam 120

Musical Intervals in an Octave : by M. R. Ry., P. S. Sundaram Aiyar Avl, B. A., L. T., of the Teachers' College, Saidapet 123

On the Beach : A Reverie : by a Dreamer 126

Vasanthamalikai : by M. R. Ry., R. S. Narayanasami Aiyer Avl., B.A., B.L. ... 129

Suseela Swayamvaram : by M. R. Ry., K. Venkatarama Aiyar Avl., B. A. 131

Nagananda—A classical Drama : by M. R, Ry., V. Seshagiri Sastriar Avl., B. A. ... 134

Students' Pages : Essay writing : Expository Essays : Artificial things—The Postal system. 136

* Children's Pages : True greatness or Vasudeva Sastry by late B. R. Rajam Aiyer, B.A., author of Kamalambal Charitram (translated) 139

Ladies' Pages 143

Interesting News 144

* *Special pages are set apart* for the benefit of the students preparing for the Examinations with a view to help them in their Vernacular Translation and Composition.

All literary contributions, books &c., for review, should be addressed to the Editor, and all communications and remittances to the Manager, the "Viveka Bodhini," Mylapore, Madras.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸதேவர்

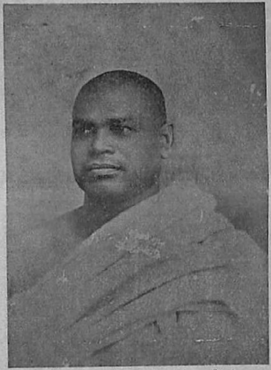

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாநந்த ஸ்வாமிகள்

விவேக போதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."—திருவள்ளுவர்

தொகுதி IV } விரோதிகிருது௵ ஆவணி௴ : 1911-௵ செப்டம்பர்௴ { பகுதி 3

உ

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாநந்தஸ்வாமிகள் ஸித்தியடைந்தது

THE LATE SWAMI RAMAKRISHNANANDA

ஆகஸ்டு மாதம் 20-ம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 2-மணி ஸுமாருக்குக் காளிகட்டத்தின் அருகாமையில் உள்ள தக்ஷிணேச்வரத்தில் ராமகிருஷ்ண ஸங்கத்தார் முக்யமடத்தில் ஸுமார் 20-வருஷகாலமிருந்து நம்மிடையில் மதவிஷயத்திற்குப் பாடுபட்ட ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணாநந்தஸ்வாமிகள் ப்ரஹ்மை பூதரானார். இந்த ஸமாசாரம் அவருடன் பழகியவர்கள் எல்லோருக்கும் மிகுந்த மனச்சஞ்சலத்தை விளைவிக்கும் என்பதற்கு ஐயமில்லை. நாம் எல்லோரும் அவரிடமிருந்து வந்த உபதேசமொழிகளைக் கேட்டுத் தேறியவர்களாதலால் நம் எல்லோருக்கும் 'அவர் இன்னும் கொஞ்சநாளிருந்து நம்மை மேன்மைப் படுத்தாது போய்விட்டனரே!' என்ற ஏக்கம் வருவது ஸஹஜமே. ஆயினும் நாளாக நாளாக இம்மாதிரி எண்ணம் மாறிவிடுவதும் ஸஹஜமே. ஆனால் அவ்வாறு மாறுதல் உண்டானபோதிலும் நாம் எப்பொழுதும் மறக்க முடியாதபடி அவர் நம்மிடையில் மிகப் பரிசுத்தமாகத் தமது வாழ்நாட்களைப் பரோபகாரத்திற்காக மாத்திரமே கழித்துவிட்டனர். இதை நாம் நினைக்குந்தோறும் முதலில் சற்றுத் துக்கம் வந்தபோதிலும் நாளடைவில் இது கூடவாராது ஸதா அவர்போல நாமும் நடந்து உலகில் மூழ்காது தப்புவித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் மாத்திரம் மிகுந்து நிற்கும். இதுமாத்திரம் நமது மனத்தில் எப்பொழுதும் மாறாது நிற்கவேண்டிய முயற்சிகள் செய்வோமாகில் ஸித்திபெற்ற ஸ்ரீராமகிருஷ்ணானந்த ஸ்வாமிகளுக்கு நாம் செய்யவேண்டிய கடனை ஸரிவரச் செய்தவர்களாவோம்.

ஸ்ரீமத் ராமகிருஷ்ணானந்த ஸ்வாமிகள் ஸுமார் 20-வருஷங்களுக்கு முன் ராமகிருஷ்ண மடஸேவைக்காகப் பட்டணம் வந்தனர். அதுமுதல் ஸ்ரீமத் விவேகானந்த ஸ்வாமிகள் அமெரிக்காவில் செய்த தொழிலை அவர் இங்கே இடைவிடாது இதுவரையில் செய்துவந்தார். அதிகமாக விவேகானந்த ஸ்வாமிகளைப்போல வாய்விட்டுத் தமது உள் எண்ணங்களை வெளியிடா விடினும் தமது நடத்தையாலேயே தம்மோடு ஸம்பந்தப்பட்டவர்களை இவர் சீர்திருத்தி விட்டார். இவ்வாறு சீர்திருத்தி பொது நன்மைக்கு உழைப்பதை ஒரு சிறந்த கடமையாக மதிப்பவர் இப்பொழுது அநேகர் இருக்கின்றனர். மேலும் இவருக்குக் குருபக்தி நிரம்பவும் உண்டு. இதுபற்றியே இவர் குருவாகிய ஸ்ரீமத் ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் இவருக்குத் தம்மிடமிருக்கும் உள்ளன்பையும், தமக்குத் தொண்டுகள் செய்வதில் இவருக்கிருந்த ஆர்வமையையும் ஆனந்தத்தையும் கண்டு இவருக்கு ராமகிருஷ்ணானந்தர் எனப் பெயரிட்டனராம். இக்குருபக்தி சிகாமணியிடம் பழகியவர்களுக்கு இச்சிறப்பு நன்றாக விளங்கியிருக்கும்.

'முன்பின் செத்தாலல்லவோ சுடுகாட்டிற்கு வழி தெரியும்' என்பது பழமொழி; அதாவது முன்பின் நிஷ்டைசெய்து உலகை மறந்தாலல்லவோ நாமரூப ரஹிதமானபரமநிலையை அடையும்வழி தெரியும் என்பதாயிற்று. இதற்கேற்பவே இவரும் தமது ஆச்ரம தர்மத்தைப் பின்பற்றி அடிக்கடி மெய்ம்மறந்து நிஷ்டையிலிருந்து தேஹாத்ம பேதத்தை நன்கு உணர்ந்து வந்தார். இந்த அப்யாஸம்தான், இவருக்கு க்ஷயரோகம்வந்து ஸுமார் ஒருவருஷம் வருத்தியகாலத்தில் இவர் மனதைச் சாந்த நிலையில் வைத்திருந்தது. அந்திய காலத்தில் இவரை தக்ஷிணேச்வரம் மடத்தில் சென்று பார்த்து வந்தவர்கள் முன்போலவே சாந்தமாகவே இவர் இருந்தார் என்றும் கூறுகின்றனர். தமது நிஷ்டையில் புத்தி மாத்திரத்தில் அறிந்ததை உள்ளபடிக் காணும் காலம் வர அதை மிகச் சாந்தமாக அனுபவித்து இவர் ஸித்திபெற்றார் என்று கூறவும் வேண்டுமோ? இவர் வாழ்ந்தபடி உலகில் தாக்கற்று நின்று, மரணகாலத்தில் யாதொரு சஞ்சலமும் இன்றி ஸித்தி பெறவேண்டும் என்ற கோரிக்கை நம் மனத்தைவிட்டெவ்வாறு அகலும்?

விவேக போதினி

தொகுதி 4] விரோதிகிருது ஆவணி மீ [பகுதி 3

விக்ரஹாராதனம் :

ஆதாரம் ; ஆவச்யகம்

IMAGE-WORSHIP : ITS BASIS AND NECESSITY

இதுவரையில் வேதாரஹஸ்யங்கள் அடங்கிய பாகமாகிய முக்கிய உபநிஷத்துகளை எடுத்துக் கூறியாகிவிட்டது. இதனால் 'பரம்பொருள் ஒன்றுதான் ஸத்யவஸ்து; அதுதான் எங்கும் பரவியிருப்பது; வெளிப்பிரபஞ்சத்தில் தோற்றும் படியான வேற்றுமைகள் எல்லாம் வெறும் தோற்றமே ஒழிய உண்மையில் உள்ளவைகள் அல்ல; இதுபோலவே தான் அறிபவர்களாகிய ஜீவர்கள் அநேகர், பரம்பொருளிடமிருந்து வேறாகி இருப்பவர்கள் என்பதையும் இந்த வேற்றுமைகள் ஸ்வரூபம் இத்தன்மையது, இவைகளிடம் இருக்கும் உண்மை வஸ்து ஒன்றே என்பதையும் அறிந்து அனுபவித்து அசைவற்று நிற்பதே மோக்ஷம்; அதை அடைவதே மனிதர்கள் விரும்பி அடைய வேண்டியவைகளில் மிகச்சிறந்தது; இதற்கு மேற்பட்ட நிலை ஒன்றும்இல்லை' என்பது வெளியாகும். இதைத்தான் எல்லோரும் ஸரிவர உணர்ந்து அப்பியஸித்து அனுபவித்துத் தெளிய வேதமே கர்மகாண்ட மூலமாகவும் உபாஸனகாண்ட மூலமாகவும் அநேக வழிகளைக் காட்டி எல்லோருக்கும் சிறந்த உபகாரத்தைச் செய்திருக்கிறது. இம்மாதிரியான முக்கிய மார்க்கங்களின் நோக்கம் யாதெனில், சஞ்சலமே ஸ்வபாவமாக உடையதாய், இடைவிடாது உலக விஷயங்களுள் 'நானுனெனக் குழறியே ஒன்றை விட்டு ஒன்று பற்றி பாசாடவிக்குள்ளே' கிடந்துழன்று வரும் மனத்தை உடைய நம்போன்ற பாமரர்களுக்குச் சிறந்த பரம்பொருள் விஷயமாக எவ்வளவு கூறினால் மனதில் பிடிபடுமோ அவ்வளவை வெளிப்படுத்தி அதன் விஷயமாகத் தகுந்த கர்மங்களை ஏற்படுத்தி அந்த விஷயமாக கூடிய அளவு நம்மை ஸம்பந்தப்பட்டு நிற்கும்படிச் செய்து, மனம் சுத்தமாக ஆக அதற்குப் பரம்பொருளைப் பற்றிய மற்றைய விஷயங்களை முறையே வெளிப்படுத்தி, முடிவில் பரமபதமாகிய மோக்ஷத்தில் நிலை பெறும்படிச் செய்யவேண்டு மென்பதே. இவ்வாறு தொடங்கப்படும் சீர்திருத்தத்தில் நம்மைப்போன்ற பாமரர்கள் மனம்பற்றி நின்று தொழிற்படுவதற்காக இக்கர்மம் உபாஸனைகள் முதலியவைகளுக்குத் தகுந்த பலன்களையும் வேதங்கள் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றன. ஸாதாரண ஜனங்கள் இப்பலன்களைக் கொடுப்பது தான் வேதத்தின் நோக்கம் என்று மதித்து முற்கூறிய அந்தரங்க நோக்கம் ஒன்று உண்டு என்பதை உணராமலே இருக்கலாம். ஆனால் இவைகளில் பழகி வரவர மேல்படிகள் அவர்களுக்குப் புலப்பட நாளடைவில் வேதங்களின் உள் நோக்கம் வெளியாகும். இதுபற்றியேதான் **கைவல்ய நூலாசிரியரும்,**

> தினமும் மண்ணுகர்பிள்ளை நோய்க்கிரங்கியே
> தீம்பண்ட மெதிர்காட்டிக்
> கனமருந்துகளொளித்து வைத்தழைக்கின்ற
> கருணை நற்றாய்போல
> மனையறங்கள்செய், மகங்கள் செய் நன்றென்று
> மலர்ந்தவாசகம் சொல்லும்
> நினைவு வேறுகாண் ஸ்வர்க்ககாமிகளிந்த
> நிர்ணயந்தெரியாரே. **என்றார்.**

இந்த நோக்கமுடைய கர்மகாண்ட உபாஸனகாண்டங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு, எல்லோரும் எளிதில் ஆராதித்துப் பிழைக்கும் பொருட்டு நம்முன்னோர்கள் இவைகளின் கருத்

துக்களை உள்ளடக்கிய விக்ரஹங்களை ஏற்படுத்தி விக்ரஹ ஆராதன முறைமைகளையும் செய்திருக்கிறார்கள்.

இந்த விக்கிரஹ ஆராதனை என்பதென்ன என்று ஆராய்வோம். எங்கும் பரவிநிறைந்து நிற்கும் உண்மைப்பொருளாகிய பரம்பொருளை உணர்ந்து மோக்ஷம் அடைவதற்காக, அதன் ஸம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களை நினைப்புமூட்ட ஸஹாயமாக விருப்பதும், எப்பொழுதும் ஒரு நிலையில் நிற்காது விஷயமே நித்யமென்று கிடந்து உழலும் மனதை ஒரு வழிப்படுத்த உதவியாக விருப்பதுமான ஒரு உருவத்தை ஆராதிப்பதே விக்ரஹ ஆராதனை எனப்படும். இந்த ஆராதனைகளுக்கு உபயோகப்படும் விக்கிரஹங்கள் உபநிஷத் அர்த்தங்களை உள்ளடக்கிய உருவமாகவாவது அல்லது பரம்பொருள் அவதாரரூபங்களாகவாவது அமைக்கப்பட்டிருக்கும். மேலும் இவைகள் நமது மூதாதைகள் ஆராதித்து மேலான பதவியை அடைந்து ஆனந்த பரவசர்களான உருவங்களே. ஸாதாரணமாக நம்மைவிடச் சிறந்தவராயும் நம்மை மேன்மைப் படுத்தும் திறன் உடையவராயும் உள்ள ஒருவர் நமது வீடு வந்து விட்டால் அவரை எவ்வித பரபரப்புடன் ஆசார உபசாரங்கள் செய்து வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து ஆராதிப்போமோ, அவ்விதமாகமுற்கூறிய உருவங்களை ஆராதிப்பதே விக்கிரஹ ஆராதனையின் முறையாம். இதற்கு முக்கியமாக வேண்டியது உள்ளன்பு ஒன்றுதான். மற்றவைகள் தாமே வந்து சேரும். மிகுந்த அன்புடன் விக்கிரஹத்திற்கு பூஜை முதலியன செய்துவிட்டுமுடிவில் தியானம் பிரார்த்தனை முதலியவைகள் செய்யவேண்டும். இதில் தன்மனம் சுத்தமாகி மேலான பதவி வரவேண்டும் என்று மனப்பூர்வமாக விக்கிரஹத்துள்ளும், எங்கும் பரவி இருப்பதுபோல், பரந்து நிற்கும் பரம்பொருளைக் கூடியவரையில் தியானத்திற்குக் கொண்டுவந்து வேண்டிக்கொள்ளவேண்டும். இம்மாதிரி ஒவ்வொருவரும் தனிமையாக ஆராதிக்க ஏற்படும் உருவங்கள் தவிர பலர் சென்று ஆராதிக்க விக்கிரஹங்கள் கோயில்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கும் சென்று முற்கூறியபடி தியான பிரார்த்தனைகள் செய்து கொள்ளலாம். இம்மாதிரி இடங்களில் பெரியோர்களும் வந்து ஆராதித்திருப்பார்களாதலால் இவ்விடம் மிகப் பரிசுத்தமாகவே இருக்கும். இவ்விடங்களுக்குச் சென்றதும் நமது முயற்சி அதிகம் இல்லாமலே நமது மனது தானாகவே குவிந்து வெளி விஷயத்தைச் சற்று விட்டு நிற்கும். ஆகவே இவ்விருவிதமாக விக்கிரஹ ஆராதனைகள் செய்ய வேண்டியது.

இம்மாதிரியான விக்கிரஹ ஆராதனையின் உண்மை ஸ்வரூபம் விளங்காமையினாலேயும், நமது மதம், வேதங்கள் ஆகிய இவைகளின் ரஹஸ்யங்களை உணராமையினாலேயும் பலர் விக்கிரஹ ஆராதனையைப் பலவிதமாகப் பழிக்கின்றனர். அவர்கள் பழிப்புரைகளைத் தனித்தனியே எடுத்துக்கூறி அவைகளுக்குத் தகுந்த ஸமாதானங்கள் கூறப் புகுவாம்.

'விக்கிரஹ ஆராதனம் வேதத்தில் இல்லவே இல்லை. அது பின்னர் நூதனமாக உண்டானது. ஆதலால் அவைதீகம்; அதைப்பின்பற்றலாகாது' என்பர் ஒரு கூட்டத்தார். இவர்கள் நமது வேத விஷயங்களை ஆராயப் புகுந்த மேனாட்டவர்களும் நம்தேசத்துச்சரித்திரம் எழுதப்புகுந்தநம்நாட்டவர்களுமே. இவர்கள் அபிப்ராயத்திற்குஆதாரமே இல்லை என்பது விவேகபோதினி 3-ம் தொகுதி 386, 387-பக்கங்களைப்பார்ப்போருக்கு எளிதில் விளங்கும். வேதங்களில் ரூபத்யானம் இல்லாமல் போகவில்லை. சப்தரூபமான வேதம் முதலில்சப்த விஷயங்களைப் பரம்பொருளாகக்கருதி உபாஸித்துப்பின்னர் நிஷ்சப்தமாகிய பரம்பொருளாக வேண்டும் என்று அநேக விடங்களில் கூறுகிறது. இந்ததியானவிஷயங்களைச் சாந்தோக்யம் தைத்திரீயம் முதலிய உபநிஷத்துக்களில் காணலாம். இதுவும் அன்றி, அக்கினி, சூரியன் முதலிய பிரபஞ்சத்திலுள்ளவைகளைப் பரம்பொருளது உருவங்களாகக் கருதி அவைகளுள் இருக்கும் பரம்

பொருளை உணரலாம் என்று வேதங்களில் வெகுவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'பார்த்தவிடம் எல்லாம் பரவெளியாகக்' காணமுடியாதவனுக்கு அநேகவித சப்தரூபத்யான மூலமாக மனதில் தெய்வத்தை அறிய வழியையும், இதுவும் செய்ய முடியாதவனுக்கு முற்கூறிய அக்கினி சூரியர்களைக் கடவுளாகக் கருதி ஆராதிக்கும் வழியையும் வேதம் கூறியுள்ளது. காலம் வரவர கெட்டுப்போக ஜனங்களுக்கு இவைகள் கூட முடியாமற்போகும் எனக்கருதி வேதாரஹஸ்யங்கள் அடங்கியவையும், பகவத் அவதாராதிகள் ஸம்பந்தம் உடையவையாயுமாய் உள்ள விக்ரஹங்களை உலோகம் முதலியவைகளால் செய்து வேதநோக்கங்களுக் கேற்பவே நமது முன்னோர்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுதிருப்பது போன்ற கோயில், பூஜை முதலியவைகள் வேதங்களில் வெளிப்படையாகக் காணவிடினும், பரம்பொருளை நேராக வழிபட முடியாதவர்களுக்குதவியாக விருக்கும் பொருட்டு ஏற்பட்டு விக்ரஹாராதனைக்கு மூலாதாரமாக உள்ள விஷயங்கள் வேதங்களில் இல்லாமல் போகவில்லை. ஆதலால் விக்ரஹ ஆராதனம் பொதுப்படையாய் விஷயங்களைக் கூற வந்த வேதங்களுக்கு விரோதமன்று. ஆதலால் அவைதீகமும் அல்ல. வேதங்களில் காணப்படும் ப்ரீதிகோபாஸனை (பரம்பொருளோடு ஸம்பந்தப்பட்ட சப்தம் முதலிய தோற்ற ஆராதனை)யையே எல்லோரும் எளிதில் வழிபட்டுப் பிழைக்கும்பொருட்டு நம் முன்னோர்கள் விக்கிரஹாராதனையாக விஸ்தாரப்படுத்தினர்.

'விக்ரஹாராதனை அக்ஞானிகளுக்கு ஏற்பட்டதே ஒழிய எல்லோரும் அதைப்பின்பற்றவேண்டியதில்லை' என்று தடுப்பர் வேறு சிலர். இவர் கூறுவதற்கு நமது சாஸ்திரங்களில் ஆதாரமும் காணலாம்.

தெய்வந்தான் அந்தணர்க்குச் செந்தீயில், யோகமது
கைவந்த பேர்க்குக் கருதுளத்தில்—மைவந்த
மெய்ஞ்ஞானம் இல்லார்க்கு விக்கிரஹத்தொப்பக்காண்
ஐஞ்ஞானிக் கெங்குமே யாம்.

துவிஜர்களுக்குத் தெய்வம் அக்கினியில், முனிவர்களுக்குத் தெய்வம் மனத்தில், அஞ்ஞானிகளுக்குத் தெய்வம் பிம்மத்தில், ஸமத்ருஷ்டி உடையவர்க்கு எங்கும் தெய்வமே.

என்ற உத்தரகீதாவாக்யம் இவர்கள் ஆக்ஷேபனைக்கு அனுகூலமாகக் காணப்படுகிறது. ஆயினும் இது வெளிப்படையாகத்தான் இவ்வாறிருப்பது. இதை ஆராயப்புகின் இது இத்திறத்தாருக்கு விரோதமாகவே முடியும். துவிஜர்கள் கர்மகாண்ட விஷயங்களிலேயே பூர்ண நம்பிக்கை உடையவர்களாய் அதில் கண்டிருக்கிறபடி யாகாதிக்ரதுக்கள் செய்து அக்கினியை ஆராதிப்பவர்கள். அவர்கள் அக்கினியையே கடவுள் அறிகுறியாகக் கொள்ளவேண்டும். வேதத்தில் உபாஸனாகாண்ட விஷயங்களைப் பூர்ணமாக நம்பி மந்திரஜபங்கள், அவைகள் விஷயமான தியானங்கள், மனதுள் ஆடும் பரஞ்ஜோதியாகி ஆத்மத்யானம் முதலியவைகளைச் செய்பவர்கள் முனிவர்கள். இவர்களுக்குத் தெய்வம் தியானம் செய்யும் மனத்திலேயே. ஞானகாண்ட விஷயங்களை ஐயம் திரிபற விசாரணை செய்து தெளிந்து அதன்படி நின்று, பிரஹ்மம் என்ற ஸத்யஞானானந்த வஸ்து எங்கும் நிறைகின்ற பொருள் என மதிப்பவர்கள் யாரோ அவர்களுக்கு ஸமத்ருஷ்டி உடையவர்கள் என்று பெயர். இவர்களுக்குத் தெய்வம் எங்கும். இம்மூன்றுவிதத் திடநம்பிக்கை ஆராதனை முதலியவைகள் இல்லாதவர்களே அக்ஞானிகள் எனப்படுவார்கள். இவர்களுக்குத் தெய்வம் விக்ரஹங்களில் என்கிறது உத்தரகீதா வாக்கியம். இக்காலத்தவர்கள் எவ்வளவு படித்தவர்களானாலும் ஸரி, எவ்வளவு மூடர்களானாலும் ஸரி, முற்கூறிய பாகுபாட்டின்படி மூன்று பாகங்களிலும் அடங்காதவர்கள் என்பதற்கு ஸந்தேகமே இல்லை. ஆதலால் நம்மில் பெரும்பாலாரும் ஆராதனு விஷயத்தில் உத்தரகீதை கூறும் அக்ஞானிகளே. ஆதலால் நாம் விக்ரஹ ஆராதனையே செய்யவேண்டும். இதுபற்றியே தான்

ஒரு பெரியவரும் 'விக்ரஹாராதனமே பொதுவாக மனிதர்களால் மதமெனக் கொண்டாடப்படுவது; நமது பார்வை எப்பொழுதும் வெளியே நோக்கும் தன்மை உடையதாதலால் அதை உள்முகமாகத் திருப்புவது மிகுந்த கஷ்டமான தொழில். உருவம் மறைந்த நிலையில் சிறந்ததாகிய ஒப்புயர்வற்ற பரம்பொருளைப் பற்றி நிற்கும்வரையில் உலகிலுள்ள மதங்களையும் பரம்பொருளைப்பற்றிய கொள்கைகளையும் அலக்ஷ்யம் செய்து உன்னல் நிலைப்படுத்த முடியாது' என்றார்.

'மனம் வெளியே நோக்கிச் சென்று வெளித்தோற்றங்களைக் கண்டு உள் நிலையை உணரும் திறனைக்கொண்டு தொழிற்படாத வரையில், விக்ரஹாராதனையால் மனதை அதன்வழியே சற்று விட்டுப்பிடித்து நிலைநிறுத்த வேண்டியது அவசியம் தான். ஆனல் மனது வசப்பட்டால் இது வேண்டியதேயில்லை' என்று கூறுவர் வேறுசிலர். மனது நிலை நின்றாலும் விக்ரஹாராதனம் வேண்டுவதில்லை என்று கூறிவிடமுடியாது. மனம் மாணம் வரும்வரையில் ஒரே நிலையிலிருக்கும் என்பது என்ன நம்பிக்கை? அவ்வாறு நிற்க இந்த விக்ரஹங்கள் பின்னரும் ஸஹாயம் செய்யும். மனம் நிலை நிற்கப்பெற்றவன் இந்த விக்ரஹ ஸஹாயத்தினலேயே அந்நிலையை அடைந்திருப்பதால் அவைகளை ஒருகாலும் பழிப்பாகவாவது அவமரியாதையாகவாவது பேசவே மாட்டான். மேலும் உபநிஷத்தின் உட்கருத்துக்கள் விக்ரஹங்களாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவை எப்பேர்ப்பட்ட ஞானிக்கும் ஸதாகாலமும் ஆனந்தத்தை உண்டாக்குவதால் அவைகள் பயனற்றவைகளாக அவர்களால் மதிக்கப்படா. இந்த ஸமயத்தில் குதர்க்கம் செய்யும் இத்திறத்தார் முன்வந்து

'சொல்லிலும் சொல்லின் முடிவிலும்
வேதச் சுருதியிலும்
அல்லிலும் மாசற்ற ஆகாயம்
தன்னிலும் ஆய்ந்துவிட்டோர்
இல்லிலும் அன்பர் இடத்திலும்
ஈசன் இருக்குமிடம்
கல்லிலும் செம்பிலுமோ இருப்பான்
எங்கள் கண்ணுநுதலே.

என்று பட்டினத்துப் பிள்ளையாரும்,

நட்டகல்லைத் தெய்வமென்று நாலுபுஷ்பம் சாத்தியே
சுத்திவந்து முணுமுணென்று சொல்லுமந்திர மேதடா
நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள் ளிருக்கையில்
சுட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவை யறியுமோ.

என்று சிவவாக்கியரும் நேரிட விக்ரஹ ஆராதனத்தைப் பழித்திருக்க அது பெரியோர்களுக்கும் ஆனந்தம் விளைவிக்கத்தக்கது என்று கூறுவது பொருந்தாதே' என்று ஆக்ஷேபிப்பர். அவர்கள் இப்பாடல்களின் ரஹஸ்யத்தை உணரவில்லை என்றே கூறவேண்டும். முதல் இப்பாட்டுக்கள் விக்ரஹ ஆராதனத்தில் பழகி வரவர விருத்தியடைந்தும் விக்ரஹ ஸஹாயமின்றி நிஷ்டையில் இருக்க முயலாது மறுபடியும் விக்ரஹங்களையே முக்யமானவை எனக் கருதி, அவைகளைக் கண்டாலல்லது நிலைபெறாது, கடவுள் எங்கும் உள்ளவர் தன்மனத்திலும் இருக்கிறார் என்ற உண்மையை விக்ரஹ ஆராதனத்தால் தேறித் தெளியாதவனை நோக்கிக்கூறிய உபதேசமொழிகளாம். ஆகவே விக்ரஹ ஆராதனையே செய்யாமல் அதைப்பழிக்கும்அறிவிலிக்கு இது எவ்விதத்திலும் ஆதாரமாக மாட்டாது. அவன் இதை எடுத்து ஆள யோக்கியனும் அல்லன். மேலும் இப்பாடல்கள் விக்ரஹ ஆராதனத்தைப் பழிக்க வரவே இல்லை. அதை அஜாக்கிரதையாகச் செய்வதனல் ஏற்படக்கூடிய குறைகளை விலக்கி அவைகளுள் இருக்கும் ரஹஸ்யச் சிறப்பை வெளியிட வந்தவைகள். இவைகள் மூலமாகப் பட்டினத்தடிகளும், சிவவாக்கியரும் நம்மை நோக்கி 'மூடத்தனமாக விக்ரஹங்களை வழிபடுவதால் பயனென்ன. பகவான் உண்மையில் வேத வேதாந்தங்களில் விளக்கப்பட்டு நம்முள்ளும் பிரபஞ்சத்துள்ளும் இருக்கிறார்; அவரைக் கொஞ்சமேனும் உணராது விக்ரஹங்களை மாத்

திரம் ஆராதிக்காதேயுங்கள்; இவ்வரிய விஷயங்களை விக்ரஹங்கள் மூலமாக நீங்கள் காணாது அவைகளை வழிபடுவதால் பயனே இல்லை; சுட்டசட்டிச்சட்டுவம் எவ்வாறு கறிச்சுவையை அறியாவோ அவ்வாறே வேதரஹஸ்யமுணராது விக்ரஹாராதனை மாத்திரம் செய்பவனும் உண்மையை உணரமாட்டான்' என்று புத்திமதிகூறி விக்ரஹாராதனத்தைத் தகுந்தபடி செய்யத் தூண்டுகின்றனர் என்றும் கூறலாம். இம்மாதிரி இவைகளைப் பொருள்படுத்தாவிடில்.—

அத்தனை முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க் கதிபதியை
நித்தனை யம்மைச் சிவகாம ஸுந்தரி நேசனையெங்
கத்தனைப் பொன்னம் பலத்தாடு மையனைக் காணக் [கண்க
ளெத்தனை கோடி யுகமோ தவஞ்செய் திருக்கின்றன [வே

* * * * * *

முதல்வனைத் தில்லையுள் முளைத்தெழும் ஜோதியை

* * * * * *

அம்பலத் தரசனை ஆனந்தக் கூத்தனை
திருச்சிற் றம்பலத்தில் ஒளிரும் சிவனை

* * * * * *

நினைமின் மனனே நினைமின் மனனே.

என்று **பட்டினத்தடிகள்** கூறியதையும்;

நீதிசெம்பொன் அம்பலத்துள் ஆடுகொண்ட பரமனே

* * * * * *

நீலகண்ட காளகண்ட நித்யகல்லி யாணனே.

* * * * * *

ஆலமுண்ட கண்டர் பாதம் அம்மைபாதம் உண்மையே.

* * * * * *

காரகார காரகார காவலூழி காவலன்
போரபோர போரபோர போரில்நின்ற புண்ணியன்
மாரமார மாரமார மரங்களேழு மெய்தஸ்ரீ
ராமராம ராமராம நாமமென்னும் நாமமே—

என்று **சிவவாக்கியர்** கூறியதையும் முற்கூறிய பாட்டுக்களோடு பொருத்தவே முடியாது. முன் எடுத்துக்காட்டிய பாட்டுக்களுள் புதைந்துகிடக்கும் கருத்தை இப்பாட்டுக்கள் வெளிப்படையாகக் காட்டி மஹாஞானிகளும் விக்ரஹங்களை பழிக்காது இவ்வாறு மதிக்கின்றனர் என்பதை இவர்கள்தாமே விளக்குகின்றார்கள். தம்முள் அடங்கியிருக்கும் அருமையான கருத்துக்களைத் தம்மைக் கண்டவுடன் மஹான்கள் மனத்திலும் எழும்படிச்செய்து அவர்களையும் ஆனந்த பரவசமாக்கும்தன்மை விக்ரஹங்களுக்கு உண்டு. ஆதலால் விக்ரஹாராதனம் உயர்ந்தோராலும் பழிக்கத்தக்கதன்று.

இதுவரையில் எடுத்துக்காட்டியதிலிருந்து விக்ரஹ ஆராதனை வேதஸம்மதமானதென்றும், அவசியம் என்றும், அது ஸாதாரண ஜனங்களுக்கு முக்யமானதென்றும், பெரியோராலும் கொண்டாடத் தகுந்தது என்றும் வெளியாகும். விக்ரஹ ஆராதனை விஷயமான மற்றைய ஆக்ஷேபஸமாதானங்களைப் பின்னர் எடுத்து விவரிப்பாம்.

விக்ரஹாராதனம்

குழந்தைகள் விளையாடுவதன் பொருட்டு மரத்தாற் செய்யப்பட்ட பழமும் யானையும் உண்மையான பழத்தையும் உயிருள்ள யானையையும் ஞாபகப்படுத்துவது போல், ஜனங்கள் ஆராதிக்கும் விக்ரஹங்களும் நிராகாரமாயுள்ள பிரஹ்மத்தை ஞாபகப்படுத்துகின்றன.

விக்ரஹாராதனம் கூடாதென்று கண்டித்து வந்த கேசவசந்திரஸேனரை நோக்கிப் பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண தேவர் கூறியது:—"இவ்விக்ரஹங்கள் ஏன் உமது மனதில் மண், கல், கட்டை முதலிய எண்ணங்களை உண்டாக்குகின்றன? இவ்வுருவங்களிலே கூட நித்யாநந்த சித்ஸ்வரூபியான ஜகதாம்பிகையின் ஸ்வரூபஸாந்நித்யத்தை நீர் ஏன் அனுபவித்தல் கூடாது? நித்யமாயும் நிராகாரமாயும் உள்ள ப்ரஞ்ஞாநகநமாகிய பரப்ரஹ்மத்தின் திவ்ய மங்கள விக்ரஹங்களே இப்பிரதிமைகள் என்றறிந்துய்வீராக."

தான் பூஜிக்கும் தேவதா விக்ரஹங்களை ஸர்வேசுவரனது லிங்கங்கள் (குறிகள்) எனக் கருதுகின்றவன் ஈசுவரனையே யடைகின்றான். ஆனால் அவைகளை மண்ணாலும் கல்லாலும் கட்டையாலும் செய்த வெறும் பொம்மைகளென்று நினைப்பவனுக்கு அவ்விக்ரஹாராதனம் யாதொரு பயனையும் அளிக்காது.

உபதேசரத்நமாலை.

இராஜாங்க முறை
பிரதமக் கொள்கைகள்

CIVICS: ELEMENTARY PRINCIPLES

6. பெற்றோர்க்குப் பிள்ளைகள் செய்யவேண்டிய கடமைகள்

FILIAL DUTIES

சென்ற ஜூலைமாதப் பத்திரிகையில் மரியாதையைப்பற்றிச் சொன்னோம். பெற்றோர்க்குச் செய்யவேண்டிய முக்கிய கடமைகளில் "கீழ்ப்படிதல்" ஒன்று.—

கீழ்ப்படிதல்.—உங்களுக்கு அனுபோகம் போதாது. உங்களுக்கு முதிர்ந்த பகுத்தறிவு இன்னமும் உண்டாகவில்லை. உங்கள் மனச்சாட்சியானது உங்கள் காரியங்களைப் பிறருதவியின்றி நீங்களே செய்யப்போதுமான விளக்கத்தை இதுவரையில் அடையவில்லை. ஆனது பற்றியே உங்களுக்குத் தேவையான நல்வழியில் நடத்தும் ஆதரவை உங்கள் பெற்றோர்களின் பகுத்தறிவிலும் அனுபோக ஞானத்திலுமே தான் நீங்கள் பெறவேண்டும். அதாவது அவர்களுக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும் என்பதே.

ஆனால் கீழ்ப்படிதலில் அனேக விதங்களுள. "நிர்ப்பந்தக் கீழ்ப்படிவு" என்பது ஒன்று. உதாரணமாக, நான் அதைச் செய்யாவிட்டால் என்னைத் தண்டிப்பார்கள். ஆப்புக்காகவேனும் என் கடமையை எப்படியாவது செய்து முடிப்பேன். ஏனெனில் நான் அதைச் செய்யாவிட்டால், உலாவப்போமிடத்திற்கும் அல்லது வேறு எவ்விடத்திற்கும் என்னை அழைத்துப்போக மாட்டேனென்று என் தகப்பனார் சொல்வார்." வெறுப்பையும் விசனத்தையும் தரும் "அடிமையின் கீழ்ப்படிவு" என்று சொல்வதும் இதுவே. ஆனால் நமது நித்திய நடவடிக்கைகளில் மற்றொருவிதக் கீழ்ப்படிவு உண்டு. அது "அன்புடன் கூடிய கீழ்ப்படிவு." இதன் கௌரவம் தன் சுகதுக்கங்களைக் கவனியாது தன்னிஷ்டர்களுக்காகப் பாடுபடுவதில்தான். தன் தகப்பனுக்கு மரியாதை செய்வதிலும் தன் தாய் ஏவுதற்கு முன் குறிப்பறிந்து அவள் பணிகளைச் செய்தலிலும் தன் சகோதரியின் விஷயத்தில் வீரனைப்போல நடந்து கொள்ளுதலிலும் மனங்குளிர ஒருவன் அளவில்லாப் பெருமையை யடைவான். இத்தகைய கீழ்ப்படிவு வாதித்துக்கொண்டும், முணுமுணுத்துக்கொண்டும் அன்றி ஒரு காரியத்தையும் செய்யாத முதற்கூறிய இழிவான கீழ்ப்படிவு அல்ல. இக்கீழ்ப்படிவில்தான் குழந்தைகள் பெற்றோர்களிடத்தில் வைக்கும் வாத்ஸல்யத்தின் பெருமை பூரணமாய் விளங்குகின்றது.

கீழ்ப்படிவு என்பது இன்றியமையாதது. ஜனசங்கத்தின் ஒற்றுமைக்கு ஆவசியக மானது. ஒரு வேலைக்காரன் தனது மேஸ்திரித் தலைவன் இடும் கட்டளைகளின்படி நடக்காவிட்டால் தன் வேலையைச் சரிவரச் செய்து முடியான். இராஜாங்க வேலைக்காரன் தன் மேலதிகாரியின் ஆக்கினையை அவமதிக்கும் பட்சத்தில் கடமை தவறினவனாவான். தளகர்த்தனுக்கு மீறி நடக்கும் போர்வீரனால் தேசத்திற்கு அபாயம் உண்டாகும். சுருங்கச் சொல்லின், சட்டம் மதிப்பற்றுப்போகும் நிமிஷமே ஜனக்கூட்டத்தின் ஒற்றுமைக்கு முடிவுகாலமாகும்.

ஆகையினாலே நீங்கள் சிறுவர்களாயிருக்கும் போதே கீழ்ப்படிந்துநடக்கும் வழக்கங்களிற் பயில்வேண்டும். அப்படிச் செய்யச் சிலாக்கியமான வழி உங்கள் பெற்றோர்களின் சொற்படி நடப்பதே. உங்கள் மனதை வசப்படுத்தி நிலைநிறுத்தச் சரியான மார்க்கம் இதுவே. ஏனெனில் கீழ்ப்படிந்து நடப்பதற்குத் தைரியம் அவசியம். ஆனால் நாம் ஏதேனும் ஒரு நிர்ப்பந்தத்தினின்றும் நீங்க வேண்டின் நாம் மனம்போன போக்கெல்லாம் போகவேண்டியதுதான்.

நீங்கள் உங்கள் பெற்றோர்களுக்குக் கீழ்ப்படியும் வழக்கத்தைப் பெற்றிருந்தால் பிற்காலத்தில் நற்பிரஜைகளாகவும் நல்ல யுத்த வீரர்களாக

வும் ஆவது சுலபம். கடைசியாக உங்களையே வசப்படுத்தியாளும் சக்தி உங்களுக்கு உண்டாகும். கீழ்ப்படிந்து நடக்கக் கற்காதவன் எவும் வகையறியான்.

சில வருடங்களுக்கு முன் கிருமியாவென்னுமிடத்தில் இங்கிலாந்துக்கும் உருஷியாவுக்கும் நடந்த யுத்தத்தில் அறுநூறு படைச்சேவகர்கள் எதிர்த்துத் தாக்கிச் சென்ற கதையை நீங்கள் கேட்டிருக்கலாம். சேனைத்தலைவன் கொடுத்த உத்தரவு மிகவும் தப்பானது. அதன்படி நடந்தால் தங்களுக்கு நிச்சயமாய் மரணம் சம்பவிக்கும் என்று யுத்த வீரர்களுக்குத் தெரியும். ஆயினும் தாங்கள் அதற்குக் காரணம் விசாரிக்கக் கூடாதென்றும், உத்தரவின் பிரகாரம் நடந்து இறப்பதே தங்கள் கடமை யென்றும் அவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருந்தார்கள். தெரிந்திருந்தும் உத்தரவின்படி நடந்து அநேகர் மாண்டனர். ஆக்ஷேப ஸமாதான மின்றிக் கீழ்ப்படியவேண்டும் என்னும் நீதியை இப்படை யெழுச்சியினின்றும் கற்றுக் கொள்ளுகிறோம்.

இக்கீழ்ப்படிவு சிறுவர்களுக்கு மிகத் தேவையானது. அதிகச் சிறப்பை விளைவிக்கும். இவர்கள் அறிவில்லாதவர்களாயும் பலயீனர்களாயும் இருக்கிறார்கள். மேல் இன்னதுசெய்வது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆகையினாலே தங்களினும் மேலானவர்கள் சொல்வதைநம்பி அதன்படி மனப்பூர்வமாய் நடந்து கொள்ளல்வேண்டும். இதைப்பற்றி ஒரு கதை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்:—

கொஞ்ச காலத்திற்கு முன் கீழ்ப்படிந்து நடந்ததால் ஒருசிறு குழந்தை பயங்கரமான மரணத்தினின்றுந் தப்பித்துக்கொண்டது. அக்குழந்தையின் தகப்பனுக்கு இருப்புப்பாதையில் வண்டித்தொடர் வரும்போது அடையாளங் காட்டும் வேலை. ஒருநாள் வண்டிவரும் சமயத்தில் ஜாக்கிரதையாய்த் தான் வழக்கமாய் நிற்குமிடத்தில் நின்றுகொண் டிருந்தான். அப்போது கொஞ்ச தூரத்தில் ஒரு சிறு பையன் தன்னை நோக்கி இருப்புப்பாதையின் குறுக்கே எதிர்ப்புறத்திலிருந்து வந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்த்தான். வேகமாய் ஓடிக் குழந்தையைப் பின்னுக்குத் தூக்கிக்கொண்டு போய்விடலா மென்று நினைத்தான். ஆனால் தன்னுடைய வழக்கமான இடத்தைவிட்டுப் போய்த் திரும்பி வருவதற்குள் வண்டித்தொடர் வந்துவிட்டால் தான் அடையாளம் கொடுப்பது தவறிப் போய்விடுமே யென்றும் அதுபற்றி அநேகர் ஆபத்துக்குள்ளாவார்களேயென்றும்எண்ணிச்சஞ்சலித்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் நிற்குமிடத்திற்கு அதிசமீபத்தில் இருப்புப்பாதை வளைவாயிருந்ததால் வண்டித்தொடர் வருவது அவன் கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. இன்னது செய்வது என்று தோன்றாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது அச்சிறுவன், தன்னுடைய அருமை மகன்தான் என்று அவனுக்குத் தெரியவந்தது. அச்சமயம் அவனுக்கு மட்டில்லா மனக்கலக்கமும் திகிலும் உண்டாயிற்று. உடனே வண்டியின் சத்தம் காதில் விழுந்தது. கண்ணுக் கெதிரில் படபடவென்று வேகமாய் வண்டித்தொடர் ஓடிவருவதைப் பார்த்தான். அப்போதுதான், குழந்தையானது வண்டித்தொடர் வந்துகொண்டிருக்கும் இருப்புப்பாதையின் தண்டவாளத்தின் மேல் வந்துகொண்டிருந்தது. குழந்தை இருப்புப்பாதை முழுமையும் தாண்டுவதற்குள் புகைவண்டிகள் நெருங்கி வந்து குழந்தையை அரைத்துக் கொன்றுவிடும் என்று எண்ணினான். அத்தருணத்தில், அடியில் விளங்குமாறு அவன் உத்தரவின் பிரகாரம் குழந்தை கீழ்ப்படிந்து நடந்தால் தான் பிழைப்பதாயிற்று. வேறு எவ்வித மார்க்கமும் ஸாத்யப்படாமலிருந்தது. "நீ இப்போது இருக்கும் இடத்திலேயே அப்படியே படுத்துக்கொள்" என்று குழந்தைக்குக் கேட்கும்படி தகப்பன் உரத்துக் கத்தினான். குழந்தையோ தகப்பன் உத்தரவின்படி இரண்டு தண்டவாளங்களின் மத்தியில் உடனே படுத்துக்கொண்டது. அக்குழந்தை படுத்திருந்த விடத்திற்கு மேலாக

வண்டித்தொடர் இடி முழக்கம்போல் சப்தித்துக் கொண்டு அதிவேகமாய் ஓடி வந்தது. குழந்தையின் உடம்பைக் கொஞ்சமும் தொடவேயில்லை. புகைவண்டி போய்விட்டதும் தன் இடத்தை விட்டு குழந்தையினிடத்திற்கு விரைந்து ஓடினன். அது பிழைத்திருக்கும் என்று அவன் எண்ணவே யில்லை. சமீபத்தில் வந்து தன் குழந்தை சௌக்கியமாயிருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டபோது அவனுக்குண்டான ஆச்சரியத்திற்கும் சந்தோஷத்திற்கும் அளவில்லை. குழந்தை தகப்பன் சொற்படி நடவாதிருந்தால் இறந்து போயிருக்கும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அது உயிர் தப்பிப் பிழைத்ததற்குக் காரணம் தக்ஷணமே தகப்பன் ஆஞையைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தது தான் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் இக்கதையினுல் விளங்குகின்றது.

முற்காலத்தில் அயோத்தியா நகரத்தில் தசரத சக்கிரவர்த்தி என்று புகழ்பெற்ற அரசர் ஒருவர் இருந்தார். அவருக்கு இரண்டு மனைவிகள். கைகேயி, கௌஸல்யை என்பன அவர்கள் பெயர். கைகேயி தன் குமாரர் பரதர் அரசாளவேண்டுமென்று சக்கிரவர்த்தியை வசங் கொடுக்கும்படிச் செய்தாள். கௌஸல்யையின் மூத்த குமாரர் ஸ்ரீ ராமர். இராமருக்குப் பட்டாபிஷேகம் ஆகும் தருணம் வந்தது. தசரத சக்கிரவர்த்தி, தன் மனைவியாகிய கைகேயி யம்மாளுக்கு முன்பு வாக்களித்திருந்ததினுல், தன் ஜேஷ்ட புத்திரரும், நற்குண நற்செய்கைகளிற் சிறந்தவரும், வில் வித்தையில் தேர்ந்தவரும், மகா பலிஷ்டரும், கண்ணுக்கொப்பான புத்திரருமாகிய ஸ்ரீ ராமபிரானை வனத்துக்கனுப்பவேண்டுமே யென்னும் ஏக்கத்தினுல் மனவருத்த முற்றிருந்தனர். ஸ்ரீ ராமபிரானே, தந்தை சொல்வதற்கு முன் வனத்துக்கேகச் சித்தமாயினர்.

அவர் ஏன் சித்தமாகவேண்டும், தானே சக்கிரவர்த்தியின் ஜேஷ்ட குமாரர். சக்கிரவர்த்தியாயிருந்து நாடு முழுவதையும் ஆண்டு, இராஜ போகத்தை அனுபவிப்பதைவிட்டு, மாவுரியுடுத்து, பதினுன்குவருஷம் வனவாசம் செய்ய, யார் தான் உடன்படுவார்கள்.

ஆனுல் எம்பிரான் யாதொரு ஆக்ஷேபனையுஞ் செய்யாது 'மூத்தோர்சொல் வார்த்தை யமிர்தம்' என்பதையும், 'தந்தைசொன் மிக்க மந்திரமில்லை' யென்பதையும் அறிந்து களிப்போடு வனத்துக்கேக உடன்பட்டனர்.

இவரைத்தான் காட்டுக்கனுப்ப வேண்டுமென்பது கைகேயி அம்மையின் வேண்டுகோள். இவர் உடன்பட்டவுடன், லக்ஷ்மணரோ, ஒரே தாய்வயிற்றிற் பிறவாதிருந்தும், தன் தந்தை தன்னைப் போம்படி ஏவாதிருந்தும், ஸ்ரீ ராமபிரான் இவரை வரவேண்டாமென்று தடுத்திருந்தும், தன் தமையனரைத் தனியே வனத்திற்கு அனுப்பக்கூடாதென்று துணையாகச் சென்றனர்.

இவர்களை யார் கீர்ப்பந்தப் படுத்தினர்கள்? இவர்கள் செய்கையினுல் நாம் பெரியோர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டுமென்பதை யாதொரு ஆக்ஷேபனையுமின்றி, நாம் அறிகிறோம்.

ஆகையினுலே நீங்கள் எக்காலத்திலும் ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் பெரியோர்களின் ஆக்ஞை தவருது நடப்பது உங்கள் முதற்கடமையாம் என்னும் எண்ணத்தை உங்கள் மனத்தில் ஆழப் பதித்து ஒழுகுவீர்களாக.

C. S. சுந்தரம் ஐயர், பி. ஏ., எல். டி.

ஆத்திசூடி விளக்கம்

MORAL SAYINGS EXPLAINED

3. இயல்வது கரவேல்

இயலுவதை அதாவது கூடியதை மறைக்காதே என்பது இதன்பொருள். தானம் கொடுக்கும் விஷயத்தில் இது ஸாதாரணமாக உபயோகப்படும் நீதி மொழி. வந்து பிச்சை கேட்பவர்களுக்கு இல்லை என்னுது உன்னுல் கூடியவரையில் கொடு. யாசிப்பவர்களை நோக்கி'என்னிடம் ஒன்றுமில்லை; போய்வா. என்னுல் ஒன்றும் கொடுக்கமுடியாது' என்று கூறுவதே இயலுவதைக் கரத்தலாகும். அவ்வாறின்றி'எனக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கவிதியில்லை. ஏதோ என்னிடம் உள்ளவைகளைக் கொண்டு இவ்வளவு தான் உனக்குக் கொடுக்க முடியும்' என்று கூறி ஏதாவது இயன்றமட்டும் கொடுத்தலே இயலுவதை மறைக்காதிருத்தல். இயலுவதை ஒளிப்பதால் பொய்யுரைத்த பாபம் உண்டாகும். மேலும் உலகப் பழிக்கும் இடம் உண்டாகும். உண்மையைத் தன் ஸுகம் கருதி மறைப்பது பெருந்தன்மை யுடையோர் செய்யும் காரியமல்ல. வரும் யாசகனுக்குக் கொடுப்பதற்கு இஷ்டமில்லை என்றால்,அதற்குத் தகுந்த முகாந்தரங்கள் இருப்பின் அது இழிவான செயலாகாது.'என்னிடம் இல்லை ஆதலால், கொடுக்கமாட்டேன்' என்பதே இழிவான தொழில். அதை விலக்க முயலல்வேண்டும். ஸந்மார்க்கத்தில் நமது திறனுக்கு ஏற்ப முனைந்து பாடுபடவேண்டும் என்பது இதன் பொதுவான பொருள்.

இயல்வது கரவேல் என்றதனுல் முடியாதவைகளைக் காலங்கருதி மறைக்கலாம் என்பது விளங்கும். ஒருவன் குறைகள் தகுந்தகாலம் காரணங்களின்றி வீணுக வேறு ஒருவனுக்குத் தெரிய வேண்டியதில்லை. அவ்வாறு பொது ரகஸ்யத்துள் ஒருவன் புகுந்து வம்புபேசி வீண் காலம் கழிப்பவனுயின் அவனுக்கு இதனை மறைத்துவிடலாம். ஆனுல் இவ்வாறு மறைப்பதால் நம்மால் செய்யத்தகாத காரியங்கள் நம்மேல் சுமத்தப்படும், அல்லது நாம் பெற்றுக்கொள்ளத்தகாத மரியாதைகள் நமக்கு ஏற்படும், அதனுல் நாம் தகாத நிலைகளில் கொண்டு சேர்க்கப்படுவோம் என்று தோன்றினுல் இவைகளைத் தடுப்பதற்கு எவ்வளவு நமது சக்திக்குறைவைத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வளவு முன்னரேவெளிப்படுத்தி விடவேண்டும்.இப்படிச் செய்யாது நமது சக்திக் குறைவை நாம் தகுந்த காலத்தில்மறைத்துவிட்டால், அதுதானேதகாத காலங்களில் வெளிப்பட்டு நம்மை மீளாப் பாபத்திற்கும் பழிக்கும் ஆளாக்கும். ஆதலால் 'காலமறிந்தாங்கிடமறிந்து கடமையறிந்து, இயல்வது கரவேல்' என்பதனை ஔவையார் இவ்வாக்யத்தால் வெளிப்படுத்துகின்றுள் என்றும் கூறலாம்.

தன்னுல் இயன்றதைக் கரவாது கொடுத்துச் சிறப்புற்றவன் கர்ணன். 'கொடையில் கர்ணன் போல' என்பது பழமொழியாக வழங்கி வருகிறது. இவன் சிறுவயது முதல் துரியோதனுதியரிடம் நேசம் பாராட்டி வந்ததால் அவர்கள்துர்க்குணங்கள் எல்லாம் இவனுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. ஆயினும் கொடைத்தல் என்ற நற்குணத்தைமாத்திரம் இவைகளால் மாய்க்கமுடியவில்லை. ஒருகாலத்தில் இந்திரன் கிழவன் உருக்கொண்டு அவனது கவசகுண்டலங்களைத் தந்துவிடும்படி கேட்டான். அப்பொழுது கர்ணன் தகப்பனுகிய சூரியபகவான் 'இந்திரன் தன் பிள்ளையாகிய அர்ச்சுனனுக்குச் சகாயம் செய்ய இந்த உருவொடு கவசகுண்டலங்களை யாசிக்கிறுன்' என்று கிழவன் மோசக்கருத்தை வெளியிட்டும், அதைக் கவனியாது கர்ணன் தன்னிடம் இருந்த வஸ்துக்களைக் கேட்டதற்காகக் கிழவனைத் துதித்துவிட்டுத் தனக்குக் காவலாகவிருந்த கவசகுண்டலங்களை முன்பின் யோசிக்காதுகொடுத்துவிட்டான். குந்தி அர்ச்சுனனுக்குச் சகாயமாயும் கர்ணனுக்கு விரோதமாயும் உள்ள அநேக வரங்

களைக் கர்னனிடம் கேட்க அவன் அவைகளை எல்லாம் தயங்காது அளித்தான். கர்னன் கொடைத் தன்மையைப் பற்றித் தமிழ்ப் பாரதத்தில் ஒரு கதை காணப்படுகிறது:— பாரத யுத்தம் 17-ம் நாள் மாலை அர்ச்சுனன் கர்ணனைக் கொல்ல எண்ணி எவ்வளவோ அரிய அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துப் பார்த்தான். ஒன்றும் பயன்படாதது கண்ட பகவான் கர்ணனை அவன் தர்மங்கள் தலை காக்கின்றன என்று உணர்ந்து உருமாறி ஒரு பிராமணனாகிப் போர்செய்து கொண்டிருக்கும் கர்னனிடம் சென்று தமக்கு ஒரு தானம் வேண்டும் என்று கேட்டார். கேட்டதைத் தருவதாகக் கர்னன் சொல்ல, "உனது தர்மபலன்களை எல்லாம் கொடுத்துவிடு" என்றார். அதனால் தன் உயிருக்கே சேதம் வரும் என்பதை உணர்ந்திருந்தும் கொடுப்பதில் இயல்வது கரவாக் குணம் வாய்ந்த கர்னன் தங்கு தடையின்றிக் கொடுத்தான். பின்னர் அர்ச்சுனன் பாணங்கள் தடையின்றி வந்து தாக்க அவன் அன்று மாலை இறந்தான். கர்னன் எவ்வளவு கொடியவனாக விருந்த போதிலும் அவன் கரவாதளிக்கும் குணமே இப்பொழுதும் எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டு ஓங்கி நிற்கின்றது.

இயல்வதைக் கரந்ததால் புண்ணியங்குறைந்ததற்கும் மஹாபாரதத்தில் ஒருகதை உண்டு. நாரதர் ஒரு நாள் காசிதேசத்தரசனாகிய திவோதாஸன் பிள்ளை ப்ரதர்த்தனனிடம் போய்ச் சேர்ந்தார் அவன் அவரை நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய தனது இரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு அவருக்கு ஊரைக் காட்டப் புறப்பட்டான். வழியில் ஒரு பிராமணன் அவஸரமாக வந்து தனக்கு ஒருகுதிரை அவசியம் வேண்டும் என்று கேட்டான். அதற்கு ப்ரதர்த்தனன் 'நாங்கள் ஊர்வலம் வருவதாகப் புறப்பட்டோம். அரண்மனை போனதும் வந்து கேளும் ஒரு குதிரை தருகிறேன்' என்றான். 'என் அவஸரம் எனக்கல்லவோதெரியும்! நீர் அரண்மனை போகும்வரையில் என்னால் பொறுக்க முடியாது! இப்பொழுதே கொடுத்துவிட்டால் நலமாக விருக்கும்' என்று பிராமணன் மன்றாடினான். கொடையே பெருங்குணமாகஉடைய அந்த அரசன் ஒரு குதிரையை அவிழ்த்துக் கொடுத்துவிட்டான். பின்னர் ஒழுங்காக மூன்று பிராமணர்கள் வந்து மன்றாடி மற்றைய மூன்றுகுதிரைகளையும் வாங்கிச்சென்றனர். முடிவில் ப்ரதர்த்தனனே இரதத்தில் நாரதரை வைத்து இழுத்துச்சென்றான். போகும்பொழுது 'இனி பிராமணர்கள் வந்து கேட்கக் கூடியது ஒன்றும் இல்லையே' என்று கூறிக்கொண்டு தனது மனம் நொந்ததை வெளியிட்டான். ப்ரதர்த்தனன் இவ்வளவு தூரம் தானம் செய்வதில் முனையக்கூடிய சக்தியுடையவனாய் இருந்தும் அதை மறைத்து மன்றாட்டத்தின் மேல் இரந்தோர்க்கு ஈந்ததாலும் மேலும் இவன் முடிவில் மறைக்க முயன்றும் முடியாததால் ஏற்பட்ட மனத்தளர்ச்சியை வெளிக்காட்டியதாலும் ஸ்வர்க்கவாஸம் ப்ரதர்த்தனனுக்கு அவன் தானச் சிறப்பிற்கேற்ப ஏற்படாதென்று நாரதர் கூறி மறைந்தார். உதாரகுணமுடைய கொடையாளிகளுக்கே, தாம் செய்யும் தானங்களிலே இயல்வது கரத்தல் சற்று நேரிட அதனால் அவர்கள் தானச் சிறப்புக்குக் குறைவுவந்ததாயின் இத்துர்க்குணம் நம்போலியர்களுக்குப் பாபத்தையும் பழியையும் உண்டாக்கும் என்பதற்கு என்ன சந்தேகம்?

4. ஈவது விலக்கேல்

கொடுப்பதைத் தடுக்காதே என்பது இதன் பொருள். இதை விவரித்துக் கூறினால் ஒருவன் செய்யும் தானத்தைப்பொறாமை காரணமாக நீ நடுவே நின்று தடுக்காதே என்றாகும். இந்த விளக்கத்திலிருந்து இந்த நீதி மொழியின் எல்லை நன்கு வெளியாகும். கொடுப்பதை விலக்காதே என்றதனால் கொடுக்கவேண்டும் என்று வரும் எண்ணத்தைத் தகுந்த முகாந்தரங்களிருப்பின் விலக்கலாம் என்பதாகும். 'பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு' என்பது பழமொழி.ஒருவன் தானம் செய்ய எண்ணுங்கால் அதை வாங்க ஏற்படுபவன் தகுந்த பாத்திரமல்லவென்று நமக்குத்

தெரியவந்தால் நாம் தானத்தைத் தடுத்துவிட வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் 'ஈவது விலக்கேல்' என்பதற்கு விரோதமாக நடந்தவர்களாக மாட்டோம். இவ்வாறின்றி ஒருவன் தானம் செய்யுங்கால் வாங்குபவன் அயோக்கியன் என்று தெரிந்து விட்டால் அப்பொழுது தடுப்பதால் நமக்கு ஈவது விலக்கியபாவம் வரும். இந்த ஸமயங்களில் தானம் முடியும்வரையில் பார்த்திருந்து இம்மாதிரி அயோக்கியர்களுக்கு இனிமேல் தானம்சென்று சேராதபடி தடுக்கவேண்டியது நமது கடன். ஆகவே கொடுக்குங்கால் எக்காரணம் பற்றியும் ஈவதை விலக்கலாகாது. மேலும் வேறு காரணமின்றிப் பொறாமையால் மாத்திரம் எவ்விதக் கொடையையும் தடுக்கலாகாது என்பதும் விளங்கும்.

தானம் செய்யப் புகுங்கால் நல்ல எண்ணத்தோடு தடுத்தாலும் கேடுவிளையும் என்பதை விளக்கப் புராணகதைகூட ஒன்றுஉண்டு. மஹாபலி என்னும் ஒரு அஸுரராஜன் அநேக அச்வமேத யாகங்கள் செய்து மூன்று உலகங்களையும் ஒரு குடைக்கீழ்ஆண்டுவந்தான். அவன் சிறந்த பகவத் பக்தனாகவும் இருந்தான். அவன் காலத்தில் தேவராஜனான இந்திரன் செயலற்று ஒளிமழுங்கிப் போய்விட அவன் மஹாவிஷ்ணுவை அடைந்து "என்பூர்வநிலை எனக்கு வரும்படி செய்தருள வேண்டும்" என்று வேண்டிக்கொண்டான். மஹாவிஷ்ணுவும் அதற்கு இசைந்து வாமன உருக்கொண்டு ப்ரஹ்மசாரியாகி மஹாபலிசெய்யும் ஒரு யாகத்திற்குச் சென்றார். அந்த யாக ஒழுங்குப்படி கேட்டவைகளைக் கொடுக்கத் தயாராகவிருந்த மஹாபலியிடம் வாமனர் சென்று இருந்து ஜபதபாதிகள் செய்ய என் காலடியால்மூன்றடி பூமி "எனக்குவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்." அதற்கு அரசன் "இது என்ன பிரமாதம்! இதுதானா கேட்கவேண்டுமென்று உமக்குத் தோற்றியது! வேறு விலை உயர்ந்தவைகள் எதையாவது கேளும்!" என்று மன்றாடினான். என்ன சொல்லியும் ஒரே பிடிவாதமாக வாமனமூர்த்தி "எனக்கு மூன்றடி மண்தான் வேண்டும். நீ கேட்டதைக் கொடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறாயே ஒழிய தகுந்தபடி கேட்கச் செய்வதாக ஒன்றும் ஸங்கல்பம் செய்துகொள்ளவில்லையே! நான் கேட்டதைக் கொடு பார்ப்போம்" என்றார். இவைகளை எல்லாம் அருகிலிருந்து கேட்டிருந்த அஸுர குருவாகிய சுக்ராசாரியர் வாமனரது தேஜஸை உற்று நோக்கி ஞான திருஷ்டியால் கண்டறிந்து மஹாபலியை நோக்கி 'நீ என்ன சொல்லியும் மாறாத பிடிவாதமாக இருக்கும் இக்குள்ளனைக் கள்ளன் என்றே மதி. நீ கொடுக்கும் மூன்றடி மண்ணால் உனது திரிலோகங்களைக் கொள்ளைகொண்டு தேவர்களைத் திருப்திப்படுத்த வந்திருக்கும் மாயாவியாகும் இவன். ஸாதாரண மனிதன் இவ் விசித்ர வரன் கேட்பானா?' என்று எச்சரிக்கை செய்தார். 'தேவஸஹாயனான மஹாவிஷ்ணுவே ஆயினும் தேஹி என்று கேட்டுவிட்ட பிறகு மறுக்க மாட்டேன். மேலும் அவருக்குத் தானங் கொடுக்க எனக்கு வாய்க்குமா? இந்த நல்ல தருணத்தை நழுவவிட மாட்டேன்' என்று பலிகூறி மூக்கு ஸ்தாலியைக் கையிலெடுத்து வாமனர் கையில் 'மூன்றடி மண் தந்து விட்டேன்' என்று தாரை வார்க்கத் தயாரானான். இதற்குள் தன் சொல் ஏறாதது கண்ட சுக்ராசாரியர் மஹாபலியின்மேலிருந்த அதிகப்ரீதியால் 'ஐயோ பின்வருவதைக்கூறியும் ஜாக்கிரதைப்படாது மதிமோசம் போய் தனது ராஜ்யம் முழுவதையும் பறிகொடுத்துத்தத்தளிப்பானே மஹானானபலி! நாம் குருவாகவாய்த்ததற்குநம்மால் இயன்றவரையில் அவனைக் காக்க முயலவேண்டும்' என்று இவ்வாறுஎண்ணமிட்டுக்கொண்டு ஸ்தாலியின்மூக்கை வந்து அடைத்துவிட்டார். ஸ்தாலியைத் தாரை வார்க்கச் சாய்த்தான் மஹாபலி. மூக்கின் வழியாய்த் தண்ணீர் விழவில்லை. இந்தச் சூதை அறிந்த வாமனர் கீழே இருந்த தர்ப்பை ஒன்றை எடுத்து மூக்குள் இடம் பார்த்துச் சருக்கென்று குத்திவிட தண்ணீர் தாராளமாகப் பாய்ந்தது. சுக்ராசாரியர்கண்ணில் இந்தக் குத்துப்பட அவர் கண்களுள் ஒன்று குருடாகிவிட்டது. கஷ்டநிஷ்டூரங்களை நன்கு உணர்ந்து தானம் கொடுப்பது எவ்விதத்திலும் நலம் என்று தீர்மானித்துக் கொடுக்கத் துணிந்த மஹாபலியை வீண் அபிமானத்தால் தடுக்க முயன்ற சுக்ராசாரியர் கதியே 'ஈவது விலக்கலால்' உண்டாகும் கெடுதியை நன்கு விளக்கும்.

ந்யாயமாவலி

POPULAR MAXIMS EXPLAINED

உலகத்தில் எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு மிகவும் பிரஸித்தமாயிருக்கிற விஷயங்களை உதாரண மூலமாகக் காட்டிப் பெரும்பாலும் வேதாந்த சாஸ்திரத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்ட ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபத்தை நாம் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு உதவியாகவிருக்கும் வாக்கியங்களுக்கு **ந்யாயங்கள்** என்றுபெயர். இவை தோற்றத்தில் சிறியவையாயினும் வெகு ஆழ்ந்த பொருள்களை அடக்கியுள்ளவைகள். இந்த லக்ஷணத்தைப்பற்றி இவைகளுக்கு **ஸூத்ரங்கள்** என்ற வேறு ஒரு பெயரும் உண்டு.

இவை ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ மஹருஷியாலும் ஜைமினி மஹருஷியாலும் இயற்றப்பட்டதால் இவைகளுக்கு **ஜைமினீயந்யாயமாலா** என்றும், **வையாஸிகந்யாயமாலா** என்றும் பெயரிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவை ஸாதாரணமாகப் பூர்வ மீமாம்ஸையிலும் உத்தரமீமாம்ஸையிலும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளின் வெளிப்படையான அர்த்தம் உலக விஷயங்களோடு ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் இவைகளுக்கு **லௌகீகந்யாய** மென்றும் பெயர். இவை ஆங்காங்கு அரிய ஸம்ஸ்கிருத நூல்களில் சிதறிக்கிடப்பதால் இவைகளை ஒருங்குசேர்த்து நன்றாக ஒழுங்குபடுத்தி விளக்கி இங்கு எழுதப் புகுவாம்.

1. अर्कपर्वत न्यायः

அர்க்கபர்வத ந்யாயம்

ஒருவன் தேனை விரும்பி அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரிந்து, அதை ஓர் எருக்கஞ்செடியில் கண்டுவிட்டானானால், அவன் அதற்காக இதற்கு மேல் மலையில் ஏறித் தேடக் கருதவேமாட்டான். இதுபோல ஒரு கார்யம் ஸாதாரண முயற்சியால் ஆவதாக இருந்தால், அதன் பொருட்டு ஜனங்கள் பெருமுயற்சி செய்ய எண்ணவேமாட்டார்கள். ஆகவே இந்த ந்யாயம் சிறு முயற்சிகளாலாகும் கார்யங்களுக்குப் பெரு முயற்சி ஒருவரும் செய்யார் என்னும் பொருளில் உபயோகப்படுவது.

2. अजाकृपाणीय न्यायः

அஜாக்ருபாணீய ந்யாயம்

ஒருவன் ஒருமரத்தின் மீதேறிக் கிளைமுதலியவைகளை வெட்டிக்கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அம்மரத்தடியில் ஒருஆடு வந்தது. தற்செயலாய் அதே ஸமயத்தில் அவன் கைக்கத்தி நழுவி விழ ஆடு வெட்டுண்டு மாண்டது. இம்மாதிரி திடீரென்று ஒரு ஆபத்து நேரிடும்பொழுது இந்த ந்யாயம் உபயோகமாகும். திருவிளையாடற் புராணத்தில் பழியஞ்சிய படலத்தில் ஆலிலைகளில் வெகுநாளாகச் சிக்கியிருந்த அம்பு ஒன்று காற்றில் அசைந்து விழுந்து, அத்தருணம் அங்கு வெய்யிலுக்கு ஒதுங்கிய பார்ப்பினியின் மேல் பாய்ந்து அவளைக் கொன்றது அஜாக்ருபாணீய ந்யாயமாக விருக்கின்றது என்று கூறலாம்.

3. अजात पुत्रनामोत्कीर्तन न्यायः

அஜாத புத்ர நாமோத் கீர்த்தன ந்யாயம்

ஒரு ப்ரஹ்மசாரி ஓரிரவில் படுத்துக்கொண்டிருக்கையில் மனோராஜ்யம் செய்யத் தொடங்கினான். 'நான் விவாஹம் செய்து கொள்ளுவேன். கொஞ்சகாலம் ஸுகங்களை அனுபவித்த பின்னர் எனக்குப் பிள்ளை பிறக்கும். அதற்கு என் பெரியோர்கள் பெயரை இடுவேனே ஒழிய என் பெண்சாதி பக்கத்தவர் பெயரை இட இடங் கொடுக்கமாட்டேன்' என்று தீவிரமாக யோசனை செய்யலானான். வீண் மனோராஜ்யங்களைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து இந்த ந்யாயத்தைப் பிரயோகம் செய்யலாம். வீண் மனோராஜ்யம் செய்து தன் பெண்சாதியாக ஏற்படும் இராஜகுமாரியைக் காலால் உதைத்து அசட்டை செய்வேன் என்று எண்ணி அவ்வாறே தன் முழுமுதலாகத் தன் காலடியிலிருந்த கண்ணாடி ஸாமான்களை நடுப்பகலில் உதைத்துச் சிதறிய **அல்நாஸ்கர்** என்பவனும், குளக்கரையில் இருக்கையில் தன் தலையிலிருந்த எள்ளை எடுத்து அதன் ஸம்பந்த

மாக அதிக எள்ளு ஸம்பாதித்துப் பணக்காரனுகிய பெரிய தனிகன் பெண்ணை விவாஹம் செய்து அவன் வீட்டில் படுக்கையில் சாய்வதாக எண்ணிக் குளத்துள் விழுந்த ப்ராஹ்மணர்த்தக் காரனும், இந்நியாயத்திற்குத் திருஷ்டாந்தங்கள். ஒரு தகப்பன் தன் பிள்ளையை அழைத்துக் கொண்டு தன் ஸ்வாதீனத்திலிருந்த ஒரு காட்டிற்குப்போய் அதைத் திருத்திப் பருத்தி இடுவதாக வேலைபாட்களுடன் வார்த்தை ஆடினன். இதைக் கேட்டிருந்த சிறுவன் வீடுவந்ததும்'அக் காடுவெட்டிப் பருத்தி விளைத்தால், அப்பா எனக்கொரு முழத்துண்டு' என்று கேட்டான். மனோராஜ்யத்தில் தேறிய தகப்பன் 'சீ! போக்ரி! நீ கால்மாட்டிக் கிழித்துவிட்டால் என்ன செய்வது' என்று அதட்டிப் பிள்ளையை அடித்தான் என்றொரு கதை கூட உண்டு. இதுவும் இந்நியாயமாகவேமுடிந்த தென்னலாம்.

4. अधिकंतुप्रविष्टंनचतद्धानिः न्यायः

அதிகம் துப்ரவிஷ்டம் நசதத்ஹானி ந்யாயம்

அதிகத்தைக் கைப்பற்றச் சென்றவிடத்தும் உள்ளதைக் கைவிடாதிருக்கும் நிலைகளில் இந்நியாயம் உபயோகப்படும். ஞானம் ஸம்பாதித்தும் அதற்கு மூலமான கர்ம ஆசாரங்களில் ஒருவித அச்ரத்தையில்லாமலிருக்கையிலும், ஒருவன் தனவானன விடத்தும், பெரும் பதவியை அடைந்த விடத்தும் தன் பூர்வ நிலைகளை ஞாபகம் வைத்துக்கொண்டு வீண்கர்வத்திற்காளாகாதிருக்கையிலும் இந்நியாயத்திற்கு ஏற்ற நிலையிலிருக்கிறன் என்று கூறலாம்.

5. अध्यारोप न्यायः

அத்யாரோபந்யாயம்

ஒரு வஸ்து ஸம்பந்தமாக அது அல்லாத மற்றோர் வஸ்து அங்கு இருப்பது போலக் காணப்படுவதற்கே அத்யாரோபம் என்று பெயர். இந்தத் தோற்றம் பொய் உண்மையில் உள்ளது அல்ல. முதல்வஸ்து தான் நிச்சயம் என்று உணரும்யுக்திக்கு அபவாதம் என்று பெயர். இவ்வாறு உணரும் வரையில் இந்தத் தோற்றம்மயக்கத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டே இருக்கும்; அதனுல் ஏற்படும் ஸுகதுக்காதிகள் மாறு. இது வேதாந்த ஸம்பந்தமான ந்யாயம். லௌகிகமாகக் கயிற்றில் பாம்பு தோன்றுவது முதலியவைகளை எடுத்துக் காட்டி, அது பாம்பல்ல கயிறென்று உணர்ந்ததும் பயம் முதலிய காரியங்கள் நீங்குவதை உதாரணமாகக் காட்டுவது. இதைப் பின் வரும் கைவல்ய நவநீதக் கவிகளிலிருந்து நன்கு உணரலாம்.

ஆரோப மத்தி யாலங்
 கற்பனை யாவ வெல்லாம்
ஓரோர்வஸ் துவினில் வேறே
 யோரோர்வஸ் துவினை யோர்தல்.

நாருடு பணியாத் தோன்றல்,
 நானுகித் த்றியில் தோன்றல்,
நீருடு கானல் தோன்றல்,
 நிறம்தலம் வெளியில் தோன்றல்.

இப்படிப் போல நாம
 ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி
ஒப்புமா யிரண்டற் றென்றாய்
 உணர்வொளி நிறைவாய் நிற்கும்

அப்பிர மத்திற் றேன்று
 மைம்பூத விகார மெல்லாம்
செப்புகற் பனையி ஞலே
 செனித்தவென் றறிந்து கொள்ளே.

அரவன்று கயிறென் றாற்போல்
 ஆளன்று தறியென் றாற்போல்
குரவன்சொல் லுபதே சத்தால்
 கூறுது லொளியைக் கொண்டு

புரமன்று புவன மன்று
 பூதங்க ளன்று ஞானத்
திரமென்றும் பிரம மென்று
 தெளிவதே அபவா தங்காண்.

வஸ்துதத்துவபோதினி

CHEMISTRY PRIMER

I சரித்திர ஆராய்ச்சி

Historical Outline

இக்காலத்தில் யாவரும்மிகஆவலுடன்படிக்கும் வஸ்துதத்வமானது முற்காலத்தில் வழங்கிவந்த இரஸாயன சாஸ்திரத்தினின்றும் உண்டானது. நமது முன்னோர்களுக்கு உலோகமண்ணிலிருந்து உலோகத்தைப் பிரித்தெடுக்கவும், தோல்களைப் பதம் செய்யவும், சாயம் ஏற்றவும் தெரியுமென்று சரித்திரத்தால் விளங்குகின்றது.எரியக் கூடிய வஸ்துக்கள் இன்னவை யென்பதையும் எரியாத வஸ்துக்கள் இன்னவை யென்பதையும் அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் வாழ் நாளுக்கு உதவும் இம்மாதிரியான சிற்சில விஷயங்கள் மாத்திரம் அவர்களுக்குத் தெரியுமேயொழிய, வஸ்துக்களின் தத்துவம் அதாவது அவைகளின் முழுகுணங்கள் அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் அறிந்துகொள்ள முயலவில்லை யென்பது தெரிகிறது. இதனால் எல்லா வஸ்துக்களின் தத்துவம் முழுவதும் இக்காலத்தவர்கள் அறிந்து விட்டார்களென்பது எனது கருத்தல்ல. ஆனால் முன்னோரைவிட நமக்கு இப்பொழுது வஸ்துக்களைப்பற்றிய புதிய விஷயங்களும், புதிய ஆராய்ச்சிகளும் அதிகமாகத் தெரியும் என்பதே. இன்னமும் இம்மார்க்கத்தில் அநேக வித்துவான்கள் ஊக்கத்துடன் ஆராய்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

முற்காலத்தில் தெரிந்த வஸ்துக்களைப்பற்றிய சில விஷயங்களெல்லாம் வஸ்துக்களைப் பரிசோதனை செய்து தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவையல்ல ; மனிதர்களுக்குத் தற்செயலாய்த் தென்பட்டவை. மனிதர்கள் வஸ்துக்களின் வெளிக் குணங்களைத் தெரிந்துகொண்டார்களே யல்லாமல்,அவைகளின் தத்துவத்தை அதாவது உண்மைக்குணங்களை ஆராய்ந்து அறியவில்லை. நமது மூலவஸ்துக்களுக்கும் நமது முன்னோர்களின் மூல வஸ்துக்களுக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசமிருக்கிறது. 'இனி இரண்டாகப் பிரிக்கமுடியாத வஸ்துவுக்கே' அதாவது நமக்கு இப்பொழுது தெரிந்திருக்கிற உபாயங்களால் வேறு இரண்டு வஸ்துக்களாகப் பிரிக்கமுடியாத வஸ்து'வுக்கே மூலவஸ்து என்று பெயர். இதைக்கொண்டு, 'சுத்தஜலம்' ஒரு சேர்க்கைப் பொருளென்று நாம் சொல்லுகிறோம்.

ஆனால் நமது முன்னோர்கள், 'அக்கினி''வாயு' 'பூமி' 'அப்பு' அல்லது நீர்' ஆகிய இந்நான்கும் மாத்திரம் மூலவஸ்துக்களென்றும், மற்றவை சேர்க்கை வஸ்துக்களென்றும் நம்பினதாகத் தெரியவருகிறது. அவர்கள் எக்காரணத்தைக் கொண்டு அவ்விதம் நினைத்தார்களென்பது தெரியவில்லை. அக்கினியோ ஒருவித சக்தி ; வாயுவில் அநேகம் வஸ்துக்கள் கலந்திருக்கின்றன ; பூமியிலிருக்கும் வஸ்துக்களைக் கணக்கிட முடியாது ; நீரோ ஜலவாயுவும் பிராணவாயுவும் கலந்த ஒரு சேர்க்கைப்பொருள். இப்படியிருக்க, இவைகளை அவர்கள் மூலவஸ்துக்களென்று சொல்லக்காரணம், மூலவஸ்து என்னும் பதத்தை வேறு பொருளில் உபயோகப்படுத்தி யிருக்கவேண்டுமென்பதே.

இங்கு இதுவரையில் கூறப்பட்டவை யெல்லாம் சுமார் 1500-வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த விஷயங்கள். அதாவது இரஸாயன சாஸ்திரத்திற்கு முற்பட்ட விஷயம்; இரஸாயன சாஸ்திரத்தின் காலம் 5-ம் நூற்றாண்டு முதல் 15-ம் நூற்றாண்டு வரையில் என்று சொல்லலாம்.

அக்காலத்திலுள்ள ஜனங்கள் இரும்பு, செம்பு முதலிய மட்டமாகிய உலோகங்களை வெள்ளி, பொன் முதலிய சிறந்த உலோகங்களாக முடியுமென்றும், அப்படி மாற்றுவதற்கு ஏதோ ஒரு வஸ்து விருந்ததென்றும் நம்பினார்கள். இவ் வஸ்துவைக் கண்டுபிடிக்க மிகவும் முயன்றார்கள். இம்முயற்சியில் அநேக புது விஷயங்கள் அறியவந்தன. இதைக் கண்டு பிடிக்கும் சாஸ்திரத்திற்கே இரஸாயன சாஸ்திரம் என்று சொல்

லப்படும். இதில் அவ்வளவு நம்பிக்கை நமக்கு இல்லை. ஆனால் வஸ்துக்களின் சிற்சில குணங்கள் அவர்களுக்கு இராஸாயன சாஸ்திர மார்க்கத்தை நம்பச் செய்திருக்கலாம். உலோக மண்ணிலிருந்து உலோகங்கள் கிடைப்பதும், மேகங்கள் மழையாவதும், ஒரு இரும்புக்கத்தியை மயில்துத்தம் கரையப்பட்ட தண்ணீரில் தோய்க்க கத்தி தங்கம்போல் சிவந்த நிறமடைவதும் அவர்களை மயங்கச் செய்திருக்க வேண்டும். இதற்காக அவர்கள் வஸ்துக்களைப் பரீட்சைசெய்ய ஆரம்பித்தார்கள். இப்படி வரவா வஸ்துக்களின் தத்துவத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மனிதர்கள் அறிந்தார்கள். இராஸாயனத்தில் மிகக் கீர்த்திபெற்றவர்கள் முதலில் ஈஜிப்த் தேசத்தவர்கள். ஆனால் அவர்கள் அதை இரகஸியமாக வைத்திருந்தார்கள். ஏழாம் நூற்றாண்டில்தான் அராபியர்களுக்குக் கொஞ்சம் தெரியவந்தது. பிறகு பத்தாம் நூற்றாண்டு முதல் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டு வரையில் ஐரோப்பாவில் எல்லாத தேசத்தவர்களும் இராஸாயனத்தில் பழகி வந்தார்கள். பதினாறும் நூற்றாண்டில் சிலர் இதில் பிரயோஜன மில்லையென்று நினைத்து அதுவரையில் தெரிந்த விஷயங்களைத் தேசத்தின் வியாதிகளுக்கு மருந்து செய்ய உபயோகப்படுத்தினார்கள். பிறகு இவ்வயித்திய சாஸ்திர மூலமாக வஸ்துக்களை ஆராய்ந்தார்கள்.

பதினேழாம் நூற்றாண்டு வரையில் அதிகமான விஷயங்கள் தெரியப்படவில்லை. வஸ்துக்களின் மாறுதலுக்கு உஷ்ணம் பிரதான காரணமாயிருக்கிறதென்பது அப்பொழுதுதான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் மற்றொரு கொள்கை மிகப் பிரபலமாயிருந்தது. சாதாரணமாய் வஸ்துக்கள் எரியும்போது ஒருவித புகை போன்ற வஸ்து போகின்றதையும் ஒருவித சாம்பர்போன்ற வஸ்து தங்குகிறதையும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். வஸ்துக்கள் எரியும்போது பிராணவாயுவோடு சேர்கின்றனவென்று நாம் நம்புகிறோம். ஆனால் அவர்கள் வேறுவிதமாக நினைத்தார்கள். எரியக்கூடிய வஸ்துக்களெல்லாம் சேர்க்கைப் பொருள்களென்றும் அவைகள் எரியும்போது இரண்டு வஸ்துக்கள் வெளிவந்தன வென்றும், ஒவ்வொரு வஸ்துவினின்றும் அதே புகை வெளிவந்ததென்றும் அவர்கள் நினைத்தார்கள். இப்படி நினைப்பதற்குக் காரணம் அவர்களது பரீட்சையின் குற்றமே. வஸ்துக்களைப் பரிசோதிக்கும்போது தராசினை அவர்கள் உபயோகப்படுத்தவேயில்லை. இப்பொழுது நாம் கண்ட எரியும் வஸ்துக்களில், அவர்கள் முதலில் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு வஸ்துவையும், அது எரிந்த பிறகு வந்த சாம்பரையும் நிறுத்திருப்பார்களாகில், சாம்பர் அதிக நிறை யிருப்பதைப் பார்த்திருப்பார்கள். உடனே, "வஸ்துக்கள் எரியும்போது வேறு ஏதோ வஸ்துவோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும்." என்று அறிந்திருப்பார்கள். அப்படி இல்லாமல், வஸ்துக்கள் எரிவதற்குக் காற்று வேண்டுமாவென்று அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் 17-ம் நூற்றாண்டின் கடைசியில் ஒருவர் கரியையும், மற்றொருவர் கந்தகத்தையும் பாத்திரங்களில் வைத்து மூடிச் சுடவைத்தார்கள். வெகுநேரம் சென்ற பிறகு அப்பாத்திரங்களைத் திறக்க, அதுவரையிலும் எரியாதிருந்த அவ்வஸ்துக்கள் வெளியிலிருந்த காற்றுப்படவே எரிய ஆரம்பித்தன. உடனே அவ்விரு வித்துவான்களும் 'வஸ்துக்கள் எரியக் காற்று அல்லது ஸஹஜவாயுவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பிறகு வேறொருவர் பாதரஸத்தைத் திறந்த பாத்திரத்தில் நிரம்பநேரம் சுடவைத்தார். அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிறம் மாறி சிவந்த பஸ்பமாக மாறிவிட்டது. பிறகு அப்பஸ்பத்தை மூடின பாத்திரத்தில் சுடவைக்க, அதிலிருந்து ஒருவாயு வந்தது. அதில் வஸ்துக்கள், ஸஹஜவாயுவில் எரிவதைவிட மிகப் பிரகாசமாக எரிந்தது; அதை வெளிப்படுத்தினர். அதுதான் பிராணவாயு. பிறகு ஸஹஜவாயுவில் பிராணவாயுவும், உப்பு வாயுவு மிருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார்கள்.

பிறகு 18-ம் நூற்றாண்டில் அநேக வித்துவான்கள் பற்பல புதுவிஷயங்கள் கண்டுபிடித்தார்கள். நீராவியைச் சூடான இரும்பின்மேல் படச் செய்தால் ஜலவாயு வந்தது. இதனால் நீர் சேர்க்கைப்பொருளென்று தெரியவந்தது. 19-ம் நூற்றாண்டில் வஸ்துக்களைப்பற்றிய அரிய நடவடிக்கைகளும், அவைகள் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் சட்டங்களும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களின் தத்துவங்கள் 18-ம் நூற்றாண்டின் கடைசிமுதல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் படிக்கப்பட்டு வருகிறது.

முத்து

PEARL

"பார்த்திபர் மதிக்கும் முத்தம்" என நமது பரதகண்டத்துப் பண்டைக்காலப் பனுவலோர்களால் பாராட்டிக் கூறப்படும் முத்தானது *நவரத்திநங்களுள் ஒன்ருயினும் பவளம் ஒழிந்த பிற மணிகளைப்போல் சுரங்கங்களினின்றும் வெட்டியெடுக்கப்படும் கல்லாகமாட்டாது. அது கடினமும் பளபளப்பும் வெண்ணிறமும் சாதாரணமாய் உருள் வடிவும் வாய்ந்ததோர் ரத்திநம். இது பெரும்பாலும் "கடற்படு திரவிய"மாகும்.

2. முத்துப் பிறக்கும் இடங்கள்

பரஞ்சோதி முனிவர், "முத்து † 'தலசம்' என்றும், ¶ 'சலசம்' என்றும் இருவகையாகி, சங்கு, மேகம், மூங்கில், பாம்பின் தலை, பன்றிக் கொம்பு, வெண்ணெல் (வெள்ளை நெல்), இப்பி, மீன் தலை, கரும்பு, யானைக் கொம்பு, சிங்கத்தின் புஜம், பதிவிரதைகளின் கழுத்து, கொக்கின் கழுத்து ஆகிய பதின்மூன்று இடங்களினின்றும் பிறக்கின்றதென்றும் இவற்றுள் கடைசியில் கூறியமூன்று இடங்களினின்றும் பிறக்கும் முத்துக்கள் கிடைப்பது அருமையென்றும் கூறுகிறுர்.

"தக்கமுத் திரண்டு வேறு:
தலசமே சலச மென்ன,
இக்கதிர் முத்தம் தோன்றும்
இடம்பதின் மூன்று: சங்கம்,
மைக்கரு முகில், வேய் பாம்பின்
மத்தகம், பன்றிக் கோடு,
மிக்கவெண் சாலி, இப்பி,
மீன்தலை, வேழக் கன்னல்,

* நவரத்திநங்கள்:—வச்சிரம், பதுமராகம், மரகதம், நீலம், கோமேதகம், புஷ்பராகம், வைடூரியம், பவளம், முத்து. † தலசம் = ஸ்தலஜம் = நிலத்திற் பிறப்பது. ¶ சலசம் = நீரிற் பிறப்பது.

கரிமருப், ‡ ஐவாய் மான்கை,
கற்புடை மடவார் கண்டம்,
இருசிறைக் கொக்கின் கண்டம்
என, கடை கிடந்த மூன்றும்
அரியன........." (திருவிளையாடற்புராணம்).

இப்பரஞ்சோதி முனிவருக்கு முன்னிருந்த "திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணநூலுடையாராகிய செல்லிநகர்ப்பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பியாரும் முத்தின் பிறப்பிடம் 13 என * "தண்தரளத் தியல்வகுப்பிற் பிறப்புப் பாம்பில்......" என்னும் செய்யுள் மூலமாக அறிவிக்கின்ருர். ஆனல் இப்பாட்டில் "ஐவாய் மான்கை" என்பதற்குப் பதிலாகக் "காகவாகனர் (சனீசுவரன்) திண்தோள்" எனக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதுவரை சொல்லியவற்ருல் முத்தின் பிறப்பிடம் பதினன்கு என அறியலாகும்.

இவற்றுள் மேகத்தின் முத்து இளஞ்சூரியன் நிறமும், மூங்கில் முத்து மழைத்துளி நிறமும், பாம்பின்முத்து நீல நிறமும், பன்றிக்கொம்பின் முத்து இரத்த நிறமும், நெல்லின் முத்து பச்சை நிறமும், மீனின் முத்து பாதிரிப்பூ நிறமும், சிப்பி முத்து பளபளப்புடன் கூடிய வெண்மைநிறமும் கொண்டதாம். நிற்க.

முற்கூறிய பதினன்கு இடங்களைத் தவிர மற்றும் கமுகு, வாழை, நத்தை, தாமரை, பசுவின் பல், சந்திரன், உடும்பு, முதலை என்னும் எட்டு இடங்களினின்றும் முத்து உண்டாகும் என்பதை

"தந்தி, வராக மருப், பிப்பி,
1 பூகம், தழை 2 கதலி,
3 நந்து, சலஞ்சலம், மீன்றலை,
கொக்கு, 4 நளினம், மின்னர்

‡ ஐவாய் மான் = சிங்கம் அல்லது யாளி.
* மாணிக்கம் விற்ற திருவிளையாடல்—16வது செய்யுள்.
1 பூகம் = கமுகு = பாக்குமரம். 2 கதலி = வாழை, 3 நந்து = நத்தை, 4 நளினம் = தாமரை,

கந்தரம், சாலி, கழை, கன்னல்,
5 ஆவின்பல், கட்செவி, கார்,
6 இந்து, 7 உடும்பு, 8 கரா, முத்தம்.
ஈனும் இருபதுமே." (1)

பனிமதி, கதன, மேகம்,
பைந்தொடி கழுத், தா வின்பல்
தனியானை, எனக்கொம்பு,
தடம்கரா, உடும்பு, கொக்கு
வினை அரா,ச் சலம் சலம்,நந்,
திப்பி, மீன் மூங்கில் பூகம்
நினைசெந்நெல், கரும்பு, கஞ்சம்,
நிகழ் இரு பதின்முத் தாகும் (2)

என்னும் தனிப்பாடலால் இதனுண்மை அறிக.

ஆகவே, இருபத்திரண்டு இடங்களிலும் முத்து உற்பத்தியாகும் எனத் தமிழ் நூலாசிரியர்கள் கூறிய விஷயம் இப்பொழுது அறிந்தோம்.- ஆயினும் தற்காலம் வியவசாய இலாகா பரிசோதகராகிய ஸ்ரீ ராஜகோபால் நாயுடு அவர்கள் தேன்னையிலும் முத்து இருக்கும் விஷயம் தெரிவிக்கிறார். ஆகவே முத்தின் பிறப்பிடம் இதுகாறும் கூறியவற்றால் இருபத்து மூன்றாகும்.

3. இப்பியில் முத்து உண்டாகும் விதம்:

இப்பியினின்று முத்து எடுக்கப்படுவதே பண்டிதர் பாமரர் பலரும் கேள்வி மூலமாகவும் நேரிலும் அறிந்த விஷயமாதலின் இப்பி முத்தைப் பற்றியே இப்பொழுது சிறிது கூறுவாம்.

"இப்பி" என்பது முத்துச்சிப்பி என்று சொல்லப்படும் ஒருவகை * ஜலசரம். இவ்விப்பிகளின் சரீரத்தினிடையில் மிருதுவான தோல் இருக்கும். இத்தோலைச் சுற்றி இரு † மருங்கினும் கடினமான ஓடுகள் கவிந்திருக்கும். சிப்பிகளின் மிருதுவான மெல்லிய தோலுக்கும் கடினமான ஓட்டிற்கும் இடையே ஒருவகைப் பொடிமணல் புகுந்து அவற்றை உபத்திரவப்படுத்தும். படுத்தவே அவை எரிச்சல் பொறுது அப்படியும் இப்படியும் புரளும். அவ்வாறு புரளுகையில் சுண்ணாம்புத் தன்மையுள்ள ஓர்வகைநீர் வெளிப்பட்டு முற்கூறிய நுண்மணலைக் கவிந்துகொள்ள, அதுவே முத்தாகும் என்பர். இம்மர்மத்தைச் சீனர்களே முதல் முதல் அறிந்தவர்களென்றும், முத்து அகப்படாக் காலங்களிற்கூட அவர்கள் இப்பிகளைப் பிடித்து மணலை அவற்றின் மெல்லிய தோலுக்கும் ஓட்டுக்கும் இடையே புகுத்தி அவற்றிற்கு எரிச்சல் உண்டாக்கி முத்தினைச் செய்து பெருத்த லாபம் அடைந்து வருகிறார்களென்றும் தெரியவருகிறது.

சிப்பிகளின் சரீரத்தினின்றும், அவற்றின் முட்டைகள் வெளிப்படாக் காலத்து அம்முட்டைகளும் மேலே சொன்ன பொசிநீரால் மூடப்பட்டு முத்தாக மாறுவதுண்டு.

ஆனால், பர்த்ருஹரி போன்ற வடநூற் புலவர்கள், மழைத்துளிபெற எதிர்பார்த்த வண்ணமாகச் * சிப்பியானது நீர்மட்டத்திற்கு மேலே வந்து தன் அகட்டைத் திறந்துகொண்டிருக்குமென்றும், மழைத்துளி ஒன்று அதனுள் விழுந்தவுடன் அது ஓட்டை மூடிக்கொண்டு உள்ளே சென்றுவிடுமென்றும், அவ்வானத்துளியே பிறகு வெண்முத்தாகிறதென்றும் கூறுகிறார்கள். சுவாதி நக்ஷத்திரம் உச்சத்தில் இருக்குங்காலைச் சிப்பி அகட்டில் விழும் விசும்பிற்றுளியே மிக விலையேறப்பெற்ற முத்தாம்.

4. இப்பிகள் இருக்கும் இடங்கள் :

வெண்முத்து ஈனும் இப்பிகள் விசேஷமாய் இலங்கையில் மன்னார்குடாவிலும் மறிச்சுக்கட்டியை அடுத்த கடலிலும் இந்தியாவில் தூற்றுக்

6 இந்து=சந்திரன். 8 கரா=முதலை.

* ஜலசரம்=நீர்வாழும் பிராணி.

† மருங்கு=பக்கம்.

* சிப்பிகள் பாறைகளில் எப்பொழுதும் கெட்டியாய்த் தொத்திக்கொண்டு இருக்குமேயன்றி நீர் மட்டத்திற்குமேல் வாராதென்று தற்கால சாஸ்திர நிபுணர் கூறுகின்றனர். ஆயினும் பாரஸீகளும் பூர்வீக மேற்றிசையாரும் பர்த்ருஹரியார் சொல்வது போலவே எண்ணியிருந்தவர்களே.

குடிக்கு அருகிலும் பாம்பன் கடலோரத்திலும் பாரஸீக்குடாக்கடலிலும், போர்னியூவுக்கடுத்த ஸூலூதீவுகளிலும்,—கருமுத்து ஈன்பன காலி போர்னியாவிலும்,—மஞ்சள் முத்து ஈன்பன பனமாக் கால்வாயிலும்,—கபிலநிற முத்து ஈன்பன மெக்ஸிகோவிலும் உள்ளன.

5. முத்துக் குளித்தல்

முத்துப் பெறவேண்டி கடலின் கீழ் இருக்கும் முத்துச் சிப்பிகளை மூழ்கி எடுத்து மேலே கொண்டு வருதற்கு "முத்துக்குளிப்பு" என்று பெயர். கடலில் அதிக ஆழத்தில் உள்ள பாறைகளில் கூட்டம் கூட்டமாகத் தொத்திக்கொண்டிருக்கும் சிப்பிகளைப் பெற்று முத்தெடுக்கும் விதம் இலங்கை முத்துச் சலாப விஷயங்களைக் கொண்டு ஒருவாறு அறியலாகும். அவ்விஷயம் வருமாறு:—

இலங்கையில் முத்துச் சலாபம் பிப்ரவரிமீ தொடங்கி ஏப்பிரல்மாதாரம்பத்திற்குள் முடிவுறும். முத்துக் குளிப்போர் பெரும்பாலும் இந்தியர்களும் சிங்களவர்களுமே. இவர்கள் இளம்பிராய முதற்கொண்டே நெடுநேரம் நீர்க்குள் நிற்கவும் நீந்தவும் நன்றாய்ப் பழகியவர்கள். ஆயினும் இவர்கள் பிழைப்பு என்றும் அபாயகரமானதே. ஏனெனில், கொம்பன் சுறுவினாலும் ஏனை நீர்வாழும் பிராணிகளாலும், கடற்பூண்டுகள் சிக்கிக்கொள்வதனாலும் இவர்களுக்கு மரணம் நேர்வதுண்டு. ஆதலின் இன்னோர், தாம் மூழ்குவதற்குமுன், சுறுவாயைக் கட்டுவதில் கைதேர்ந்தவர்களெனத்தாம் கருதிய மலையாளத்து மந்திரவாதிகளைவரவழைத்து அவர்களிடம் ஆருடம் கேட்ட பின்பே முழுகத் தொடங்குவார்கள். மந்திரவாதிகளின் வார்த்தையில் குளிகாரர்களுக்குத் தேவதாவிசுவாசம். இம்மாந்திரீகர்கள் அந்தந்த ஜாதியார்க்குத் தக்கபடி சடங்காசாரங்கள் ஏற்படுத்தித் தாமும் சுறுக்களை அப்புறப்படுத்த ஓர் வகை விரதம் அனுஷ்டிப்பார்கள். விரதத்தை மாந்திரீகனும் அனுஷ்டித்த விவரம் அறிந்தாலொழிய அவர்கள் முழுகுவதற்கு முன்வாரார்களாம். முத்தெடுக்கச் சென்ற படகுகள் திரும்பும்வரை மாந்திரீகன் மந்திரம் ஜபித்துக்கொண்டு உபவாசத்துடன் இருப்பான். சில வேளைகளில் மந்திரவாதியும் படகேறிச் செல்வதுண்டு. இவன் மட்டும் தம்முடன் வருவானாயின் தம் காரியம் இலாபகரமாயும் இடையூறின்றியும் இனிது நிறைவேறுமென்பது குளிகாரரின் கொள்கை. மாந்திரீகர் குளிகாரர்களிடத்துமட்டுமேயன்றி வியாபாரிகளிடத்திருந்தும் மிக லாபம் பெறுகின்றனர். நிற்க.

"சாஸ்திராயச லோகாயச" என்றபடி குளிகாரர்களுக்கு மந்திரவாதிகள் அனுஷ்டிக்குமாறு கூறுவனயாவும் ஒருவிதமாய்ப் பார்க்கில் நன்மைக்கேதுவான காரியங்களாகவே இருக்கின்றன. எங்ஙனமெனில், குளிகாரன், முழுகுமுன்னே உபவாசத்துடனிருந்து, முழுகும்போது மந்தரித்துத் தந்த விளக்கெண்ணெய்யைப் பூசிக்கொண்டு கடலில் இறங்கவேண்டுமென விதிக்கப்படுகிறான். வயிறு ஆகாரத்தால் நிரம்பியிருப்பின், வாந்தி முதலிய உபத்திரவம் உண்டாவதுடன் சுலபமாகக் குளித்தெழும்பவும் கூடாமற்போகுமன்றோ ? அன்றியும் பசபசவென்று உவர்நீர்ப் பட்டமாத்திரத்தில் தேகம் அரிப்பெடாதிருத்தற்கு விளக்கெண்ணெய்ப்பூச்சும் வேண்டியதுதானே ? நிற்க.

குளிகாரர்கள் கரைக்கு எட்டுமைல் தூரம்வரை படகுகளில் கூட்டம் கூட்டமாகச் செல்வார்கள். ஒவ்வொரு படகிலும் மாலுமியைத்தவிர இருபதுபேர்கள் இருப்பார்கள். இவ்விருபது பேர்களில் பத்துமனிதர்கள் படகு ஓட்டவும், முழுகுவோரைக்குறித்த காலத்தில் தூக்கியெடுக்கவும் நியமிக்கப்பட்டவர்கள். எஞ்சியபத்துப்பேர்களும் குளிகாரர்களே. இவர்கள் ஐவர் ஐவராக மாறி மாறி வேலைசெய்வர். முழுகுவோர் முன்கூறியபடி எண்ணெய்ப் பூச்சு உடையவராயும் கோவணம் மட்டும் தரித்தவராயும் இறங்குவார்கள். இவர்கள்

தாம் எளிதில் இறங்கிச் செல்வதற்கு உதவி சுமார் 50 ராத்தலுள்ள பெருங்கற்களை உபயோகிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு படகிலும் இவ்வாறு ஐந்தாறு கற்களேனும் இருக்கும். இவை அடிபரந்தும் நுனி குவிந்தும் கயிறுகள் கோர்க்கத் துவாரம் கொண்டும் இருக்கும். பிறைச்சந்திரன் போற் செதுக்கப்பட்ட கற்களும் உபயோகிக்கப்படுவதுண்டு. முழுகும்பொழுது குளிகாரன் கல்லிற் கட்டப்பட்டிருக்கும் கயிற்றை வலதுகால் விரலினாற் பிடித்துக்கொண்டு, இடதுகால் விரலால்தான் எடுக்கப்புகும் இப்பிகளைப் போட்டுக் கொள்ள ஒருவகை வலையை இறுகப் பிடித்துக் கொள்வான். பின்பு அவன் கல்லில் கட்டப்படாத மற்றொரு கயிற்றையும் கற்கயிற்றையும் தனது வலதுகையாற் பற்றிக்கொண்டும் காதில் மெழுகு திணித்துக் கொண்டும் நாசித்துவாரங்களை இடது கைவிரல்களால் இறுக அடைத்துக் கொண்டும் தண்ணீர்க்குள் சில சமயம் 100-அடி ஆழம் வரைகூட மூழ்குவான். மூழ்கி அடியிற் சென்றதும் காலில் மாட்டிய வலையை எடுத்துக் கழுத்தில் மாட்டிக்கொண்டு விரைவாகவும் சாதுரியமாகவும் எவ்வளவு சிப்பிகள் அள்ளக்கூடுமோ அவ்வளவையும் அதனுள் அள்ளிப் போடுவான். அவன் தடவைக்கு நூறு சிப்பிகளுக்குக் குறையாமல் அள்ளுவானாம். நீரில் அவன் அமிழ்ந்துநிற்பதெல்லாம் 120 விநாடி (Seconds) இருக்கும். (மூன்று அல்லது நான்கு நிமிஷத்திற்கு அதிகம் எவனாலும் நீரில் அமுந்தி இருக்க முடியாது.) மூச்சுத்திணரும் சமயத்தில் அவன் தான் இறங்கிய கல்லின்மேல் மீண்டும்ஏறிக்கொள்ளாமல் கீழே நின்றபடியே வலது கைக்கயிறுகளை மட்டும் இழுத்து அசைத்து ஆட்டுவான். இதுவே அவன் தன்னை வெளியில் தூக்குமாறு அறிவிக்கும் அடையாளமாகும். இக்குறிப்பைப் படகோட்டிகள் அறிந்து படகில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இராட்டினத்தின் வழியாய்க் கல்லில் கட்டப்படாதிருக்கும் கயிற்றை இழுத்து அவனை மேலே தூக்கிக்கொண்டு வந்துவிடுவார்கள். பிறகு அவன் விட்டுவந்த கல்லை அதன் கயிற்றால் மேலே இழுத்துக் கொள்வார்கள்.

முத்துக் குளிக்கச் செல்வோர் சூரியன் உதிக்குமுன் முத்திருக்கும் பாறை போய்ச் சேர்ந்து கடல்நீர் வெது வெதுப்புடன் இருக்கும் நேரமாகிய சுமார் 7-மணிக்கு மூழ்கத் தொடங்கிச் சுமார் 12-மணிக்குக் கரைசேரப் படகேறுவார்கள். 12-மணிக்குப் பிறகு அவர்கள் குளிப்பதில்லை. நாள் ஒன்றுக்கு அவர்கள் 40 அல்லது 50-தடவை மூழ்குவார்கள். திரும்புகையில், படகு கரையிலுள்ளோர் கண்ணுக்குத் தென்படும் தூரத்திலிருந்து குண்டு போடப்படும். இது படகு சாவதானமாகத் திரும்பி வந்த சுப சமாசாரத்தை அதன் சொந்தக்காரர் அறிவதற்கான அடையாளமாம். படகுகள் கரைசேர்ந்ததும் அதில் உள்ளன யாவும் சூரியன் அஸ்தமிக்குமுன் கீழே இறக்கப்படும். நிற்க.

மூழ்கும்பொழுது விலை உயர்ந்த முத்துக்கள் அகப்பட்டால் குளிகாரர்கள் அவற்றை விழுங்கிப் பிறகு வெளிப்படுத்தி விற்று மிக்க லாபம் பெறக்கூடுமாதலின், இவர்களைக் கூலிக்கு அமர்த்துவோர், இவர்களுக்குப் பேதிமருந்து கொடுத்து நன்றாய்ப் பரிசோதித்து முத்துக்கள் இருப்பின் பிடுங்கிக்கொண்டு விடுவார்கள். பிறகு குளிகாரர்கள் தம் கூலியாகச் சிப்பிகளில் நான்கில்ஒருபங்கேனும் தக்க பொருளேனும்பெறுவர். பின்னர், எஞ்சிய சிப்பிகள் ஆயிரம் ஆயிரமாக ஏலத்தில், மிகுந்த தொகைக்குக் கேட்போர்க்கு விற்கப்படும்.

சிப்பிகள் சொந்தக்காரர்களால் இரண்டு அடி ஆழமுள்ள குழிகளிலாயினும், வேலி சூழ்ந்த சதுப்பு நிலங்களிலாயினும் மணல் சிறிதும் படாதபடி பாய்களின்மேல் கொட்டி வைக்கப்படும். அங்கிருந்தபடியே அவை நன்றாய் அழுகி உலர்ந்து சாகும். உலர்ந்த பின்னரே அவற்றினின்றும் முத்துக்களைச் சேதமின்றி எடுக்கக்கூடும். அவை உயிருடன் இருக்கும்பொழுதே

னும், அழுகி உலருமுன்பேனும் திறக்கப்பட்டால் முத்துக்குச் சேதம் மிகுதியும் உண்டாகும். ஏனெனில் உயிருடன் இருக்குங்கால் சிப்பிகளை எளிதில் உடைக்க முடியாது. சுத்தி கொண்டு உடைத்தாலோ முத்துத் தெறித்துப்போம். நிற்க.

சிப்பிகள் நன்றாக அழுகுங்கால் எழும் துர்நாற்றம் சகிக்கத் தரமன்று. ஆயினும் அவற்றினின்றும் எதிர்பார்க்கும் இலாபமே இந்நாற்றத்தை ஒரு சிறிதும் பாராட்டாமல் சந்தோஷமாகவே சகிக்கச்செய்து கருமத்தில் கண்ணுயிருக்கச்செய்து விடுகிறது. நீரில் சிப்பிகளைவேக வைத்தும் முத்துப் பெறுவதுண்டு. இதற்குக் காரணம் யாதெனில், முத்துக்கள் சில சமயங்களில் சிப்பிகளின் ஓடுகளில் இராமல் அவற்றின் சரீரத்திலேயே தங்கி நின்றுவிடுவதே. நிற்க.

சிலோன் வாசிகள் முத்துக்களைத் துளையிடுவதிலும் மாலையாகக் கோர்த்துக் கட்டுவதிலும் கைதேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் முத்துத் தூளால் ஆகிய பொடியைக்கொண்டு முத்துக்களைத் துலக்கி மெருகிடுவார்கள்.

இதுகாறும் கீழ்த்திசையோராகிய இந்தியரும் சிங்களவரும் முத்தெடுக்கும் விதத்தைக் கூறினோம். இனி மேலைத்திசையோராகிய வெள்ளையர்கள் அது பெறும் விதத்தை அறிவிப்போம்:--

இவ்விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லப் புகுமுன் இதனை வாசிப்போர் அறியவேண்டிய முதலாவது சங்கதி ஒன்று உளது. அஃதியாதெனில்,— உள்ளே சொட்டு நீர் கூட இல்லாமல் நன்றாய் உலர்ந்திருக்கும் அரிக்கும் சட்டி ஒன்றை எடுத்து ஓர் தொட்டி ஜலத்தில் தலை கீழாக வைத்து அமிழ்த்தினால், ஜலம் அச்சட்டிக்குள் சிறிதே தூரம் சென்று மேற்கிளப்புமன்றி முழுவதும் உட்புகுந்து அதனை நிரப்புவதில்லை. அச்சட்டியை அசைக்காமல் அஃதிருந்தபடியே மேலே தூக்கி ஜலத்தினின்றும் எடுத்துப்பார்த்தால் இவ்வுண்மை இனிது விளங்கும். அச்சட்டியினுட்புறத்தில் வாயு நிறைந்திருத்தலே அதனுள் ஜலம் ஏறாததற்குக் காரணமாகும் என்பதே.

இம்மர்மத்தை அனுஸரித்து ஹால்லி என்ற ஓர் ஆங்கிலேயன் குளிமணி ஒன்று முதல் முதல் இயற்றினான். அஃதொரு பிரமாண்ட கோவில்மணி போன்றது, மரத்தினாலாகியது. அம்மணியின் உட்புறத்தில் முழுகுவோர்கள் உட்காரப் பீடம் கொண்டது. அப்பீடங்களில் குளிகாரர்கள் பாதாதிகேச பரியந்தம் ஜலத்தை உள்ளே புகவிடாத ஓர்வகைக் கவசம் பூண்டு உட்கார்ந்து கொள்வார்கள். பின்னர், அம்மணியின் வாய் கீழ் நோக்கும்படி வைத்து அதனை ஜலத்துக்குள் மெதுவாகப் படகில் உள்ளோர் இறக்குவர். மணிக்குள் வாயு நிரம்பி இருக்கும் காரணத்தால் நீர் உள்ளே சென்று நிரம்பாது. மணிக்குள் இருப்பவர் விடும் மூச்சு சீக்கிரத்தில் விஷக்காற்றாக மாறாதிருக்கவும் சுவாசம் தாராளமாய் விடவும் போதுமான சுத்த வாயு பீப்பாய்களின் மூலமாய் முன்னுக்கு முன்னாலேயே இறக்கிவிடப்பட்டிருக்கும். அப்பீப்பாய்களிலிருந்து அவற்றுடன் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் தோற்குழாய்களின் மூலமாய் மணிக்குள் இருப்போர்க்குச் சுத்தவாயு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும். இம்மணியிலும் சிற்சில குறைகள் இருந்தன. ஆனால் காலம் செல்லச் செல்ல ஸ்மீட்டின் முதலிய சாஸ்திர பண்டிதர்களின் ஆராய்ச்சி வண்மைக்கும் மதிநுட்பத்திற்கும் தக்கவாறு, குளிமணிகள், சதுரவடிவாயும், முழுகுதற்கான வசதிகள் யாவும் குறைவற வாய்ந்தவைகளாயும் இரும்பினால் நிர்மாணிக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆதலால் மேலைத்திசையோர்கள், கோவணத்துடன் மூழ்கிக் கஷ்ட நிஷ்டூரங்களுக்குள்ளாகக் கூடிய நிலைமையிலுள்ள இந்திய குளிகாரர்கள் போலச் சிரமப்படாமல் மிகுந்த ஸௌகரியத்துடன் உடைதரித்தே முழுகக்கூடும். ஆயினும் இந்திய சிங்களவர்கள், சாமர்த்தியத்திலும் சாதுரியத்திலும் மேற்றிசை யோரிலும் மிகப் பேர்போனவர்களென்றே சொல்லவேண்டும். ஏனெனில், இன்னோர் தம் கால் விரல்களைக் கொண்டே, வெள்ளையர்கள் தம் கை விரல்களால் பிடுங்கி எடுக்கும் பொருள்களை அவர்களினும் அதிதீவிரமாயும் எளிதாயும் எடுப்பார்கள்! நிற்க. பாலினீஷியாவில் உள்ள குளிகாரர்கள் கற்களின் உதவியின்றியே கடலில் முழுகுவார்கள். இவர்களுள் ஆடவர்களினும் பெண்டிரே முழுகுவதில் சாமர்த்திய சாலிகளாம்.

ம. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்.

ஸ்தல சரித்திரக் கதைகள்

STORIES FROM LOCAL HISTORY

தென்னிந்தியாவும் அதன் பூர்வீக ராச்சியங்களும்

நாம் வசிக்கும் தேசம் இந்தியா. இது ஒரு பெரிய தேசம். இதற்குப் பரதகண்டம் என்று மற்றொரு பெயருமுண்டு. நாம் இந்தியாவின் தென்பாகத்தில் வசிக்கிறோம். ஆகையால் நாம் வசிக்கும் பாகத்திற்குத் தென்னிந்தியா என்று பெயர்.

தென்னிந்தியாவில் மேற்கிலும், கிழக்கிலும் மலைகள் இருக்கின்றன. மேற்கேயுள்ள மலைக்கு மேற்குத்தொடர்ச்சி மலை என்று பெயர். இந்த மலை மிகவும் உயரமானது. சங்கிலிகோத்தாற் போல் ஒரே தொடர்ச்சியாகவுமிருக்கிறது. கிழக்கேயுள்ள மலை கிழக்குத்தொடர்ச்சிமலை. இது மேற்குத் தொடர்ச்சிமலையைப்போல் உயரமாக வாவது அல்லது தொடர்ச்சியாகவாவது இல்லை. ஆகையால்தான் தென்னிந்தியாவின் மேல் பக்கம் மேடு, கிழ்ப்பக்கம் பள்ளம். ஆறுகள்மேற்கேயிருந்து கிழக்கே ஓடுகின்றன. அவைகளில் முக்கியமானவை கோதாவரி, கிருஷ்ணு, காவிரி முதலியவைகளே.

முதலில் தென்னிந்தியாவில் நீலகிரிமலைகளில் வசிக்கிற தோடர்களைப்போன்ற காட்டு ஜாதியார் வசித்தார்கள். பிறகு திராவிடர் என்றஜாதியார்வந்து குடியேறினர்கள். ஆதிகாலத்திலேயே இவர்கள் நாகரீகமடைந்தவர்கள். அந்தக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் மூன்று திராவிட இராச்சியங்களிருந்தன. அவைகள் சேர, சோழ, பாண்டியராச்சியங்களே. இம்மூன்று அரசர்களுக்கும் மூவ்வேந்தர் என்று பெயர். பாண்டிய ராச்சியத்தின் ராஜதானி மதுரை. பாண்டிய அரசர்கள் தமிழ்ப் பாஷையைப் பரிபாலித்து வந்தார்கள். அவர்கள் கொடி மீன்கொடி. எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது சோழநாடு. உறையூர், காவிரிப்பட்டினம், தஞ்சாவூர், கும்பகோணம், பற்பல காலங்களில் சோழராச்சியத்திற்கு ராஜதானிகளாக இருந்தன.

முன்பக்கம் பின்பக்கம்

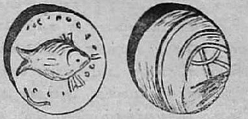

ஒரு பாண்டிய நாணயம்

பின்பக்கம் முன்பக்கம்

ஒரு சோழ நாணயம்

2. சோழநாட்டின் சிறப்பு

தண்ணீரும் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே
மண்ணாவதும் சோழமண்டலமே— சம்பர்.

......சோழவளநாடு சோறுடைத்து......... ஔவை.

தென்னிந்தியாவிலுள்ள பூர்வீக ராச்சியங்களில் சோழநாடு சிறந்ததென்று முன்னமே சொன்னேம். அச்சிறப்பிற்குக்காரணம் அதன் செழிப்பே. சோழதேசத்தில் பஞ்சம் இன்னதென்பதே தெரியாது. கொஞ்சங்கூட ஜனங்களுக்கு ஜல கஷ்டமில்லை. இவ்வளவிற்கும் காரணம் சோழ தேசத்தில் பாயப்பெற்ற காவிரிநதியே. ஆதி காலத்தில் காவிரி அடிக்கடி உடைப் பெடுத்துத் தேசமுழுவதும் ஏக வெள்ளமாக விருக்கும். ஆகையால்தான் சோழநாட்டுக்குப் 'புனல்நாடு' என்று பெயர். 'புனல்' என்றால் வெள்ளம் என்று அருத்தம். தஞ்சாவூர், திரிசிராப்பள்ளி ஜில்லாக்களின் பெரும்பாகம் சோழராச்சியமாக விருந்தது. வடக்கில் சோழராச்சியம் காஞ்சிபுரம் வரையில் எட்டியிருந்தது.

சோழராஜாக்கள் வீரத்தனம் பொருந்தியவர்கள். இவர்களோடு சண்டைபோட்ட சேரராஜா

ஒருவன் தன் முதுகில் காயம்பட்டபடியால், அவமானம் பொறுக்கமாட்டாமல் பட்டினியாகக் கிடந்து இறந்தான். சோழராஜாக்கள் காலத்தில் அனேக அழகான அரண்மனைகளும் கோவில்

கரிக்கால சோழர் கட்டின தஞ்சைச் சிவாலயம்

களும் கட்டப்பட்டன. பெரிய அணைக்கரையும் இவர்கள் காலத்தில் தான் கட்டப்பட்டது. அனேக ஆறுகளும் கால்வாய்களும் வெட்டப் பட்டன. காவிரி நதியானது கப்பல்கள் செல்

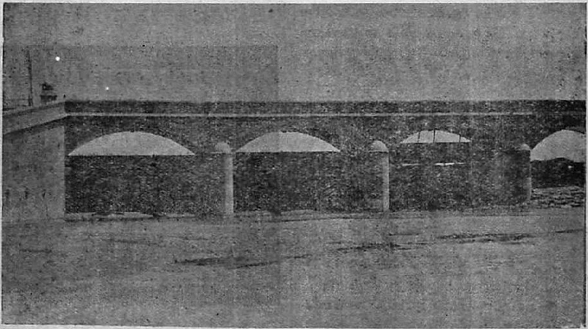

கரிக்கால சோழர் கட்டின பெரிய அணைக்கட்டு.

லும்படி அதிக ஆழமும் அகலமுமுடையதா யிருந்தது. வியாபாரம் அதிகமாக நடந்தது.

3. காவிரிக்குக் கரைகட்டின கரிக்கால சோழர்

முன்காலத்தில்காவிரிநதியானது உடைப்பெடு

த்துத் தேசத்தைப் பாழாக்குவது வழக்கமென்று முன் கதையில் சொன்னோம். ஏனென்றால் இந்தக் காலத்திலிருக்கிறது போல அந்தக் காலத்தில் காவிரியின் இருபக்கங்களிலும் கரைகளை கிடையாது. வெள்ளத்தைத் தடுப்பதற்காக முதல் முதல் காவிரிக்குக் கரைகட்டினவர் கரிக்கால சோழர்.

இவர் வெகுகாலத்திற்கு முன் அரசராக விளங்கினார். இவரை ஆதிசோழர் என்று சொல்லலாம். இவருடைய கால் கரியைப் போல் கறுப்பாக விருந்தபடியால் இவருக்கு 'கரிக்கால சோழர்' என்ற பெயருண்டாயிற்று. இவர் பிறப்பதற்கு முன்னமே இவருடைய தகப்பன் இறந்துபோய் விட்டார். இவர் குழந்தையாக இருக்கையில் பட்டத்திற்குவாராதபடி இவரைக் கொல்வதற்காக இவருடைய சத்துருக்கள் இவர் குடியிருந்த வீட்டில் கொள்ளிவைத்தார்கள். இவர் உயிர் தப்பி ஓடுகையில் ஒருகால் நெருப்பில் பட்டுக்கருகிப் போயிற்று. ஆகையால்தான் இவருக்கு மேலே சொன்ன பெயருண்டாயிற்று.

பாலிய முதல் இவர் ஒரு சிறந்த வீராகவே விளங்கினார். இவர் முதலில் போட்ட சண்டையில் ஒன்று சேர்ந்து வந்த பாண்டிய சேர சேனைகளை முறியடித்தார். இந்தச்சமயத்தில்தான் சேரராஜனுக்கு முதுகில் காயம்பட்டது. இந்த அவமானத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் சேரன் பட்டினியாகக் கிடந்து இறந்தான்.

இவர் அனேக கால்வாய்கள் வெட்டுவித்தார். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சோழராச்சியத்திற்கு ராஜதானியாக்கினவரும் இவரே.

> " நளியிரு முந்நீர் நாவா யோட்டி
> வளிதொழி லாண்ட வுரவோன் மருக
> களியியல் யானைக் கரிகால் வளவ
> சென்றமர்க் கடந்தநின் னாற்ற றோன்ற
> வென்றோய் நின்னினு நல்ல னன்றே
> கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை
> மிகப்புக ழுலக மெய்திப்
> புறப் புண்ணாணி வடக்கிருந் தோனே."

சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானை வெண்ணிக் குயத்தியார் பாடியது: புறம் 66.

G. இரத்தினம் பிள்ளை பி. ஏ., எல். டி.

VI. பூமி—அதன் உருவம்

THE EARTH—ITS SHAPE

நாம் இவ்வுலகில் காரியகாரணங்களின் சம்பந்தத்தையும், வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவத்தையும் மூவிதப் பிரமாணங்களைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளுகிறோம். அவைகளில், முதலாவது தானே நேரில் கண்ணால் கண்டறிவது. இரண்டாவது, அனுபவத்திலும் ஞானத்திலும் பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்பதாலும், புஸ்தகங்களைப் படிப்பதாலும் ஏற்படுவது. மூன்றாவது முன்னனுபவ பலத்தினால் புத்தி யுக்தியைக்கொண்டு யூகிப்பது. இம்மூன்று விதமாயும் உண்டாகும் வஸ்து ஞானங்களில், பிரத்தியக்ஷமாய்க் கண்ணால் காண்பதாலுண்டாகும் நம்பிக்கை மற்றிரு பிரமாண மூலமாயுண்டாவதில்லை. நாம் பூமி அசைவற்று நிற்பதாயும், சூரியன் தினமொருதடவை அதைச் சுற்றி யோடுவதாயும் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காண்கிறோம். இப்பிரத்தியக்ஷ தோற்றம் சரியானதல்ல, வாஸ்தவம் வேறு, என்று யுக்தி பூர்வகமாய்ச் சென்ற மாதத்து "போதினி" யில் ஏற்படுத்தினோம். இவ்வித நிச்சயத்துக்கு அநுகுணமாக இன்னமநேக ஸாதனங்களுண்டு. அவைகளில் சிலவற்றை இங்கு விசாரிப்போம். நாம்நதிகளின்மேல் பெரும் கற்பாலங்களைப் பார்த்திருக்கிறோமல்லவா.

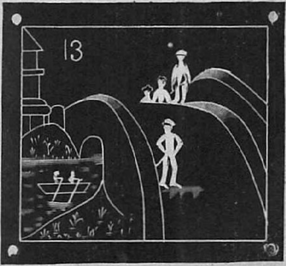

அவைகள் ரோட்டு மட்டத்தோடு சமமாயிராமல், இப்படத்தில் காட்டியபடி, நடுவிலுயர்ந்து,

ஆமையின் முதுகைப்போலிருக்கின்றன. இவ்விதப் பாலங்களிலொன்றில், ஒருகோடியில் நாம் நின்று, அதன்வழியாய்க் கடந்துசெல்லும் மனிதன், வண்டி, முதலானவைகளைக் கவனித்தால், அவைகள் நம்மிடமிருந்து தூரவிலகிச் செல்லச் செல்ல, முதலில் அடிபக்கமும், இன்னம் சற்று தூரத்துக்கப்பால் மத்திய பாகமும், கடையில் மேல்பாகமும் முறையே கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் மறைந்து போய்விடுவதாய்க் காண்கிறோம்.

இம்மாதிரியாகவே, நாம் சமுத்திரக்கரையில் நின்றுகொண்டு, கரையைவிட்டு நடு சமுத்திரத்தை நோக்கிச் செல்லும் கப்பலொன்றைக் கவனித்துப் பார்த்தால், புறப்படும்போது அக்கப்பலின் அடிமுதல் நுனிவரையில் எல்லாப் பாகங்களையும் பார்க்கிறோம்.

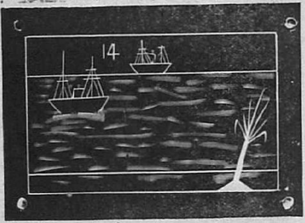

ஆனால் அக்கப்பல் நம்மை விட்டுத் தூரத்தில் செல்லச்செல்ல, அடிபாகத்தில் ஆரம்பித்துக் கொடிமரத்தின் நுனிவரையில், கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்மறைந்து, கடைசியில் முழுக்கப்பலும் நமது பார்வையிலிருந்து நீங்கி, சமுத்திரத்திலேயே அமிழ்ந்து மூழ்கிப்போய் விட்டதுபோலத் தோன்றும்.

இதனால் (மேலே பாலத்தின் வழியாய்க் கடந்து செல்லும் வஸ்துக்களின் தோற்றத்தால் நாமடைந்த அநுபவத்தை ஒட்டி) சமுத்திரத்தின் மேல்தலம் தட்டையாயிராமல், பாலத்தின் தலத்தைப்போல் வளைந்திருப்பதாக அநுமானிக்கலாம். ஏனெனில், ஜல தலம் தட்டையா யிருக்கும்பக்ஷத்தில் மேல்சொன்ன கப்பல் எவ்வளவு தூரம் போனபோதிலும், சமமான சாலை மார்க்கத்தில் செல்லும் மனிதர்களும் வண்டிகளும் காணப்படுவதுபோல, அடிமுதல் நுனிவரையிலும்கண்ணில்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கவேண்டும்.

குளம், ஏரி முதலான அதிக விஸ்தீரணமில்லாத ஜலாசயங்களின் மேல்தலம் தட்டையாய்ப் பார்வைக்குப் புலப்பட்டாலும், அது வாஸ்தவத்தில் நடுவிலோங்கி, ஓரங்களில் தாழ்ந்திருப்பதாக அதிநுட்பமான அளவைக்கருவிகளைக் கொண்டு ஸர்வே உத்தியோகஸ்தர்கள் கண்டிருக்கிறார்கள்.

ஜலமட்ட மெப்படியோ அப்படித்தான் தரைமட்டமும். அநேக காரணங்களால் தரை சிறிது தூரம் வரையில் சமமாய் ஏற்பட்டிருந்தாலும், வெகுதூரம் வரையில் நாம் பார்க்க முடியுமானால் நிலதலமும் நீர்தலம் போலவே குவிந்து, நடுவில் உப்பியிருப்பதாகத் தோன்று மென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இது பின் வருவதால் நன்குவிளங்கும். காலணா, ரூபாய் போன்ற சிறு வட்டங்களின் ஓரங்கள் எவ்வளவு வளைவுள்ளவைகளாக விருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு வளைந்தவைகளாக பெருந் தாம்பாளம், வண்டிச்சக்கரம் முதலிய

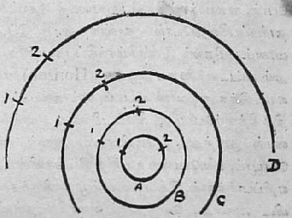

வட்டங்களின் ஓரங்களிரா. அதேமாதிரி, சிறு கோலிகுண்டுகள், திராக்ஷைப் பழங்கள்,

இவைகளின் மேல்புறம் எவ்வளவு வளைந்திருக்கிறதோ, அவ்வளவாகப் பெரும் பந்துகள், [உதாரணம்-கால்பந்து Foot ball] பெருங் குண்டுகள் முதலான உருண்டைகளின் தலம் வளைந்திராது. இது முன்பக்க மிருக்கும் சித்திரத்தினால் தெளிவாகும். அதில் A, B, C, D, என்ற நான்கு வட்டங்களின் (1,2) என்ற ஒரே நீளமான பாகங்களைப் பாருங்கள். வட்டங்களின் குறுக்களவு அதிகரிக்க, அப்பாகங்களின் வளைவு குறைந்து கொண்டே வருகிறது. அதே நீளமுள்ள பகுதி அநேக காதவழி குறுக்களவுள்ள வட்டத்தின் ஓரத்தில் குறித்துப்பார்த்தால், நேர்க்கோடு (Straight line) போலவே தோன்றும். இதேமாதிரி அநேகமாயிரம் மைல் குறுக்களவுள்ள கோலத்தின் தலத்தில் ஸ்வல்ப விஸ்தீரணமுள்ள பிரதேசங்கள் சமமாய்த்தோன்றும். ஆகிலும் அவைகள் வாஸ்தவத்தில் வளைவுள்ளனவே.

ஆனதுபற்றி மேல்சொன்ன கப்பலின் தோற்றத்தாலும், உதாரணங்களின் உதவியாலும், இப்பூமி ஒருபெரும் பந்தென்பதாக எண்ணுவதற்குத் தடையொன்றுமில்லை.

மேலும், நாம் ஒரு பெரும் மைதானத்தின் மத்தியிலாவது, அகண்ட ஏரி, சமுத்திரம் இவைகளின் மத்தியிலாவது நின்று சுற்றிப்பார்த்தால், வானமானது ஒரு பெருங்கிண்ணம் கவிழ்த்தது போல், நாலாபக்கத்திலும் தரையைத் தொட்டுத் தாங்கப்படுவதுபோல் காண்கிறது. இப்படி வானம், பூமிதலம் இரண்டும்சந்திப்பதாகத்தோன்றும் வட்ட எல்லையை அடிவான (Horizon)மெனலாம். இந்த அடிவான வட்டம், நாம் தரைமட்டத்தில் நிற்கும்பொழுது, நம்மிடமிருந்து சுமார் 5-6 மைல் தூரத்துக்கு மேலிராது. ஆனால் நாம் கோபுரம், மலைபோன்ற உயர்ந்த இடங்களின்மீது ஏறிப்பார்த்தால், இவ்வடிவானம்முன்னிருந்ததைவிட அகன்று, வெகுதூரம் வரையில் தள்ளிப் போய்விட்டதாகத் தோன்றும். அதாவது, முன் நம் பார்வைக்கெட்டிய வஸ்துக்களைக் காட்டிலும், அதிக தூரத்திலிருக்கும் வஸ்துக்களை நாம் பார்க்கக்கூடும்.

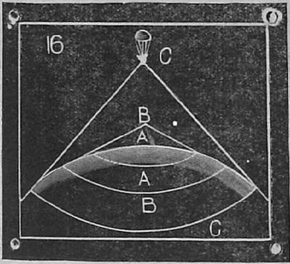

இம்மாதிரி நாம் தரைமட்டத்திற்கு மேல் செல்லச் செல்ல, அடிவானவட்டம் அகன்று கொண்டே செல்வது, பூமி உருண்டை வடிவமானதென்று நாம் எண்ணுவதற்கு ஒரு ஸாதனமாகிறது.

இப்பிரபஞ்சத்தில் சம்பவிக்கும் விசித்திரத் தோற்றங்களில், கிரகணமென்பதொன்று. அது இருவிதம்—1. சூரியகிரகணம். 2. சந்திரகிரகணம். இவைகளைப்பற்றி விஸ்தாரமாய்ப் பின்னால் விசாரிப்போம். சந்திரகிரகணமென்பது, சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் நடுவே பூமி வருங்காலத்தில், சூரியவெளிச்சம் சந்திரதலத்தின்மேல் படாதபடி பூமியால் தடுக்கப்படுவதால் உண்டாகிறது. இப்படி சந்திரன், பூமியின் நிழலால் மறைக்கப்படும்போது, அதன் தலத்தில் மறைபட்ட பாகம் ஒளியில்லாததால் கண்ணுக்குப் புலப்படுகிறதில்லை. இப்பாகத்தின் எல்லை ஓர் வட்டத்தின் எல்லையின் ஒரு பகுதி (arc of a circle) போல் வளைந்திருக்கக் காண்கிறோம். இப்பூமி உருண்டைவடிவமாயிருந்தாலொழிய அதன் நிழல் இம்மாதிரியாகவளைந்த எல்லையுள்ளதாக விராதென்பது தெளிவாகிறது.

ஜட்கா, புகைவண்டி, கப்பல் முதலியவைகளில் ஏறிச் செல்லும்போது, இருபக்கத்திலுமுள்ள மரஞ்செடிகள் நாம் போகும் திசைக்கெதிராய் ஓடுவதாகத் தோன்றுகின்றன. ஆனால் வாஸ்தவத்தில் அவைகள் ஸ்திரமானவைகள். ஓடுவது நாமே. இதுபோலவே, பூமி தன்னைத்தானே சுற்றுவதால், சூரியன் கீழ்த்திசையிலுதித்து, மேற்கே நோக்கிச் சென்று அஸ்தமாவதாகத் தோன்றுவதால், அச்சூரியகதியின் திசைக்கெதிராய், மேற்கிலிருந்து கீழ்த்திசையை நோக்கிப் பூமி உருண்டு செல்வதாக நாம் அறிகிறோம்.

எஸ். பாலகிருஷ்ண ஐயர், பி.ஏ., எல்.டி.

உடலளவும் குடலளவும்.—கடல் சூழ்ந்த வையகத்தின்கண் காணப்பட்ட மானிடர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவ்வவர் கரத்தால் எண்சாணுயரம் உடையர் என்பதைப் பற்பலர் அறிந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் சிற்சிலர் அறியாரென்பது தேற்றம். உடலுயரங் கண்டறிந்தவருள்ளும் பருமனறியார் பலராவர். அங்ஙனம் உயரமும் பருமனும் ஒருங்கே அறிந்தார் சிலராவர். ஈண்டு உடற்பருமன் எவ்வளவோவெனின், தத்தங் கரத்தால் நாற்சாணேயாம். இனி, குடலளவு கூறப்புகின், உடலளவான் வந்த உயரச்சாண் எட்டுக்கும் பருமச்சாண் நாலுக்குமாகப் பெருக்கின், வந்த முப்பானிரண்டு சாணேயாம். இம்முப்பானிரண்டும் அவ்வவர் கரச்சாணளவே. இக்குடலளவை "முப்பானிரண்டு முழக்குடல்" என்னும் 'மனோ போதை' 32-வது செய்யுளாலறிக. இனி, குடலளவு எவ்வளவோ அவ்வளவே உண்டியளவும் கொள்ளத்தகுமெனத் தெள்ளிதில் விளக்கப்படும். என்னை யெனில் முப்பத்திரண்டு முழக்குடல் வயிற்றினுள் அமையப்பட்டிருத்தலினால், ஆகாரமும் 32 பிடி கொளற்பாற்றாம். அங்ஙனங் கொண்ட ஆகாரமும் சாதம், கறி, நீர் ஆய மூன்றும் உட்படவேயாம். பிடியளவுந் தத்தங் கரத்தினளவாம். இங்ஙனம் எவனொருவன் தன் கரத்தால் 32-பிடி ஆகாரம் உட்கொள்ளுவானோ அவன் ஒரு நாளும் பிணிக்கிலக்காகானென்பதுண்மை. இனி அமுதங் கிடைத்தாலும் 32-பிடிக்குமேல் அணுவளவும் புசிக்கலாகா தென்பது பெறற்பாற்று.

"தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணில்
நோயள வன்றிப் படும்" என்னுங்குறளில் தெரியான் என்பதற்குப் பரிமேலழகருரையைச் சிந்திக்க.

சுருதிகள்

MUSICAL INTERVALS IN AN OCTAVE

ஸம்பூரண ஸங்கீத ஞானம் என்பது ராகத்தைப்பற்றிய சரியானஞானமும், அந்தராகத்தில் பார்த்திருக்கும் ஸாஹித்ய ஞானமுமாம். (ஸாஹித்யம்என்றால் வார்த்தைகளும் அவைகளை உச்சரிக்க வேண்டிய ஸங்கீதமுமாம்.) ஒரு மாணாக்கன் இந்த ஞானத்தைச் சம்பாதித்திருந்தால் ஒழிய நல்ல சாரீரஸம்பத்துள்ளவனாயிருந்தாலும் சாஸ்திரரீதியாய்ப் பிழையின்றிப் பாடவும் முடியாது; ஒரு வாத்தியத்திலும் வாசிக்கவும் முடியாது.

இக்காலத்தில் அந்த மாதிரி ஸங்கீதஞானம் அடையும் முறை என்னவென்றால், நல்ல பாடகர்களைப் பாடும் காலத்தில் கேட்பதும், நல்ல வாத்தியக்காரர்கள் வாசிக்கும்போது நம் மனதில் பதியும் வரையும் நாம் கேட்பதுமே தான். ஆகவே, நல்ல ஸங்கீத ஞானம் அடைய இரண்டு விஷயம் அவசியமாய்விட்டன: — (1) நல்ல பாடகன் அல்லது வாத்தியக்காரன் முதலில் வேண்டும். (இந்தக் காரியம் எளிதில் அகப்படுகிறதில்லை) (2) நம் மனதில் பதியும்வரையில் திரும்பித் திரும்பி வாசிக்கவோ பாடவோ வேண்டும். (சில மாணாக்கர் சீக்கிரத்திலும் சிலர் தாமதமாயும்போதனையைக்கிரஹிப்பார்கள்.)

இதிலிருந்து நாம் அறியவேண்டியது என்ன? ஸங்கீதஞானம் அடையவேண்டுமென்றால் ஒரு குருவைப் பாடும்போது கேட்டுத்தான் அடைய வேண்டுமேயொழிய, அவர் எழுத்து மூலமாய் எழுதிப் பிரசுரித்த புஸ்தகத்திலிருந்து தனக்குத் தானாகவே அப்பியஸித்துக்கொள்ள இயலுகிறதில்லை என்பதேயாம். இதற்கு முக்கியகாரணம் இரண்டாகும்:—(1) நமது ஸங்கீதத்தில் உள்ள ஸ்வரஸ்தானங்களைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டத்தகுந்த ஸங்கேதங்கள் (Notation) இல்லாமையும் (2) அந்த ஸ்வரஸ்தானங்களைக் காட்டும் மெட்டுக்களையுடைய வாத்தியங்கள் இல்லாமையுமே.

முதல் முதலில் ஒரு ஸ்தாயியில் எவ்வளவு ஸ்வரஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன? நமது வாத்தியங்களில் எல்லா ஸ்தானங்களையும் அமைத்து வைத்திருக்கிறார்களா? என்னும் விஷயத்தை நாம் கவனிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது.

ஒரு ஸ்தாயியில் 5 முழு ஸ்வரங்களும், 7 அரை ஸ்வரங்களும் ஆகமொத்தம் பன்னிரண்டு ஸ்வர ஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன. வட இந்தியாவில் இந்தப்

பன்னிரண்டும், ஸ, கோமள ரி, தீவிர ரி, கோமள க, தீவிர க, கோமள ம, தீவிர ம, ப, கோமள த, தீவிர த கோமள நி, தீவிர நி, என்பார்கள். கர்நாடக வித்துவான்கள் இவைகளையே ஸ, சுத்த ரி, சதுச்சுருதி ரி, (சுத்த க,) ஸாதாரண க, (ஷட்சுருதி ரி,) அந்தர க, சுத்த ம, முதலியன என்பர். மேலே சொன்னவற்றைத்தவிர நுட்பமான ஸ்வரபேதங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

(1) சிலர் கால்ஸ்வரங்கள் இந்திய ஸங்கீதத்தில் உண்டென்றும்; அந்தமாதிரியான கால்ஸ்வரங்கள் ஐரோப்பிய ஸங்கீதத்தில் வருகிறதில்லையென்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

(2) நமது ஸங்கீத வித்துவான்களும், ஒரே ஆரோஹண அவரோஹணமுள்ள—உதாரணமாய், ஆரபி, ஸாமம்—இந்த இரண்டு ராகங்களுக்கும் பேதம் எப்படி ஏற்படுகிறது ? என்று கேட்கும்போது, இந்த வித்தியாஸம் கமக பேதத்தால் உண்டாகிறது என்கிற அர்த்தமில்லாத ஒரு பதில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். (கமகம் என்றால் வெளிப்படையாய் சொல்லாதது என்று பொருள் படும்.) கமகபேதம் என்பது நமக்குத் தெரிந்த பேதத்தைக் காட்டிலும் ஸ்வரங்களுக்குள்ள வேறு பேதம் என்பதாகப்பொருள்படுகிறது.

(3) மேலும் வீணை வாசிப்பவர்களுக்குச் சில ராகங்கள் வாசிக்கும்போது தந்தியை இழுக்கவேண்டியிருக்கிறதையும், சில ராகங்கள் வாசிக்கும்போது கீழ் ஸ்வரத்திலிருந்து மேல் ஸ்வரத்தை உண்டுபண்ணவேண்டியிருக்கிறதையும் எவரும் பார்த்திருக்கலாம். அதாவது, வீணையில் மெட்டுக்கள் அமைத்துண்டான ஸ்வரங்களைக்காட்டிலும் இதர ஸ்வரங்கள்கூட நமது ஸங்கீதத்தில் வருகின்றனவென்பதாம்.

(4) நமது பழைய ஸங்கீத சாஸ்திர புஸ்தகங்களில் எல்லாம் ஒரு ஸ்தாயியில் 22 சுருதிகள் இருக்கின்றன. அதாவது 22 ஸ்வரஸ்தானங்கள் உண்டென்பதாயும் எழுதியிருக்கிறது.

மேலே சொன்னதைக்கொண்டு அறியவேண்டியது என்னவென்றால், கர்நாடக ஸங்கீதத்தில் பேருக்கு பன்னிரண்டு ஸ்வரஸ்தானங்கள் தான் இருக்கின்றனவென்றாலும் வாஸ்தவத்தில் ஸ்வரஸ்தானங்கள் பன்னிரண்டு அல்ல; அதற்கு மேற்பட்டதாகிறது என்பதாம்.

[ராவ்பஹதூர் வி. நாகோஜிராயர் அவர்கள் ஸ்வரஸ்தானங்கள், சாஸ்திரத்தில் சொல்லியவாறு 22 தான்; அதற்குமேல் இருக்கமுடியாது என்பதாகக் கண்டறிந்து சில சிறந்த உபந்நியாஸம் செய்ததைத் தமிழில் எழுதிக் கர்நாடக வித்துவான்கள் அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் சொல்லப் புகுவேன்.]

இந்த இருபத்திரண்டு சுருதிகளும் பின்வருமாறு.—

ஸ—1

ரி (1)—25/24.	க (1)—32/27.	ம (1)—4/3.
ரி (2)—16/15.	க (2)—6/5.	ம (2)—27/20.
ரி (3)—10/9.	க (3)—5/4.	ம (3)—45/32.
ரி (4)—9/8.	க (4)—32/25.	ம (4)—36/25.

ப—3/2.

த (1) — 25/16.	நி (1) — 16/19.
த (2) — 8/5.	நி (2) — 9/5.
த (3) — 5/3.	நி (3) — 15/8.
த (4) — 27/16.	நி (4) — 48/25.

ஸ் — 2.

இப்பழைய ஏற்பாட்டின்படி 12 ஸ்வரஸ்தானங்களுக்குப் பதிலாக இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டில் ஸ, ப என்னும் இரண்டு ஸ்வரங்களைத் தவிர இதர ஸ்வரங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் பதிலாக இரண்டு ஸ்வரங்கள் வருகின்றன என்பதாம். அதாவது, ரி (1), ரி (2) ஆகிய இந்த இரண்டு ஸ்வரங்களுக்கும் சுத்தரிஷபம் என்னும் பெயர் வைக்கவேண்டியதாகும். அதேமாதிரி மற்ற ஸ்வரங்களிலும் ஒவ்வொரு ஸ்தானத்திற்கும் இரண்டிரண்டு பேதம் வருகிறதைக் காண்க.

ஒவ்வொரு ஸ்வரங்களுக்கும் எதிரில் எழுதியுள்ள பின்னம் ஸ என்னும் ஸ்வரம் எவ்வளவு வேபகங்களால் உண்டாகிறதோ அதைவிட அத்தனை வேபகங்களால் ஆகிறதென்பதைக் குறிக்கின்றது. அதே பின்னத்தைத் தலைகீழாய்த் திருப்பி வாசித்தால் தந்தி அவ்வளவு நீளமுள்ளதானால் அந்த ஸ்வரத்தை உண்டாக்கும் என்று தெரிவிக்கிறது.

ஐரோப்பிய ஸங்கீத மாணாக்கர்கள் ஸ, க(3), ப, ஸ் ஆகிய நாலு ஸ்வரங்களும் சேர்ந்து உண்டாக்கப்பட்டால் காதில் விழும்போது சுகத்தைத் தருகின்றன

வென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தஸ்வரங்கள் ஒன்றோ டொன்று ஒத்துவரும் ஸ்வரங்களாம். இதை ஹார்மநீ (Harmony) என்று சொல்வதுண்டு. இதற்குக்காரணம் என்னவென்றால், ஸ என்று தந்தி சப்திக்கும்போது அந்த ஸ்வரத்துடன் கூட அந்தத் தந்தியில் அநுகரண மாக க (3), ப, ஸ் இந்த மூன்று ஸ்வரமும் உண்டா கின்றன. (இதைக் காதால் கேட்டறியலாம், ரேஸோ நேடர் (Resonator) என்னும் யந்திரத்தைக் கொண் டும் அறியலாம்.) ஆகவே, அப்பியாஸத்தாலும் சுபா வத்தாலும் நமது காது இந்த மூன்று ஸ்வரங்களையும் அதே காலத்திலோ, அல்லது அடுத்தடுத்தோ கேட்க வேண்டுமென்று தயாராயிருக்கிறது. இந்தமாதிரி ஒத்துப்போகும் ஸ்வரங்கள் ஒரேகாலத்தில் சப் தித்தால் (Harmony) ஹார்மநியுண்டாகிறது. ஆனல் இந்த ஸ்வரங்கள் அடுத்தடுத்து சப்தித்தால் மேலடி (Melody) என்னும் சுகம் உண்டாகிறது. இந்த மேலடி என்பதே கர்நாடக ஸங்கீதத்தின் ஆதாரமாம்.

A. மேஜர் கார்டு (Major Chord)

ஸ, க (3), ப, ஸ் என்னும் நாலு ஸ்வரம் சேருவதை ஸ்வாபாவிக ஸ்வரஸமூஹம் (Chord of Nature) என்பார்கள். ஸ் என்பது ஸ வைவிட 2 மடங்கு வேப நங்களாலானது. (இந்தச் சங்கதி ஏற்கனவே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.)

ப என்பது ஸ வைவிட 3/2 மடங்கு வேபநங்களா லானது. இவைகள் சேர்ந்துவந்தாலும் சுகத்தைத் தரு கின்றன. ஸ்வும் ஸவும் சேர்ந்து வரும்போது உண்டா கும் சுகத்தைவிட பவும் ஸவும் சேர்ந்து வரும்போது குறைந்த சுகமாம். இந்த மூன்று ஸ்வரங்களும் ஒன் றோடொன்று சேரும்போது சுகம் உண்டாவதாலேயே வாத்தியங்களில் இவைகளைச்சுருதிஸ்வரங்களாக வைத் துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

2, 3/2 என்னும் மடங்குகள் தவிர, ப வுக்கும் ஸ் வுக்கும் உள்ள இடைவெளியாகிற 4/3 என்பதும் சுகம் தருவதே.

க (3) என்பதற்கும் ஸவுக்கும் 5/4 என்பது இடை வெளி. பவுக்கும் க (3) க்கும் 6/5 என்பது இடை வெளியாம்.

மேலே சொன்னதில், 2 (2/1), 3/2, 4/3, 5/4, 6/5 என்னும் இடைவெளியுள்ள ஸ்வரங்கள் சேர்ந்து வந் தால் சுகம் தருவனவாம்.

ஐரோப்பிய ஹார்மநியில் 9/8 என்னும்இடைவெளி யுள்ள (Major tone) மேஜர் டோன், 10/9 என்னும் இடைவெளியுள்ள (Minor tone) மைனர் டோன், 16/15 என்னும் மேஜர் ஸெமிடோன் (Major semi-tone) 25/24 என்னும் இடைவெளியுள்ள மைனர் ஸெமிடோன் (Minor semitone) ஆகிய இவை களும் சுகம் தருவனவென்று அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக் கின்றன. இந்த இடைவெளிகளையே மேலடியிலும் அல்லது ஒன்றன்பின்னென்றாய் வரும்போதும் சுகம் தரும் என்று வைத்துக்கொண்டால், கர்நாடக ஸங்கீ தத்திலும் சேர்ந்துவரும் ஸ்வரங்கள் என்று ஒப்புக் கொள்ளலாமல்லவா? அல்லது, எவ்விதமான சுகம் தரும் ஸங்கீதத்திலும்சேர்ந்து வரத்தகுந்தவை என்றே வைத்துக்கொள்ளலாம். ஏனெனில் ஸ்வபாவமாகவே சுருதி சுகம் என்பது ஒரு சாஸ்திரவரன்முறையை அநுஸரித்துமாம். திருஷ்டாந்தமாய், தித்திப்பான வஸ்து எந்தச் சாதியாருக்கும் தித்திப்பாயிருக்குமே யொழிய சிலருக்குத் தித்திப்பாயும் சிலருக்குக் கசப்பா யும் இராதல்லவா?

மேற்குறித்த இடைவெளிகளுள்ள எத்தனை ஸ்வரங் கள் ஸவுக்கும் க (3) க்கும் இடையில் வரலாம் என்று பார்ப்போம்.

(1) ரி (1) என்பது (*a*) ஸவைவிட 25/24 மடங்கு வேபநத்தாலாவதாலும், (*b*) மேலும், 25/24 × 6/5= 5/4 என்பது க (3) என்பதால், ரி (1) ஸவுக்கும் க(3) க்கும் இடையில் வரலாம் என்று காண்க.

(2) ரி (3) என்பது :(*a*) ஸ வைவிட 10/9 மடங்கு வேபநத்தாலாவதாலும்; (*b*) மேலும், 10/9 × 9/8=5/4 என்பது க (3) என்பதால்,

ரி (3) ஸ வுக்கும் க (3) க்கும் இடையில் வரலாம் என்று காண்க.

(3) ரி (4) என்பது :(*a*) ஸ வைவிட 9/8 மடங்கு வேபநத்தாலாவதாலும் (*b*) மேலும், 9/8 × 10/9 = 5/4 என்பது க (3) என்பதால்,

ரி (4) ஸவுக்கும் க (3) க்கும் இடையில் வரலாம் என்று காண்க.

(4) க (2) அல்லது ரி (6) (சில ராகங்களில் ஷட்சுருதி ரிஷபம் என்று சொல்லப்படுவது) என்பது: (*a*) ஸவைவிட 6/5 மடங்கு வேபகத்தாலாவதாலும், (*b*) மேலும், $6/5 \times 25/21 = 5/4$ என்பது க (3) என்பதால்.

க (2) (என்னும் ஷட்சுருதிரிஷபமும்) ஸவுக்கும் க (3) க்கும் இடையில் வரலாம் என்று காண்க.

மேலே காட்டியவாறு, பின்வரும் ஸ்வரகணங்கள் வரலாமென்று காணலாம்: அவை (1) ஸ ரி (1) க (3)
(2) ஸ ரி (3) க (3)
(3) ஸ ரி (4) க (3)
(4) ஸ ரி (6) க (3)
[க (2)]

க (3) க்கும் ப வுக்கும் இடையில் மேலே காட்டிய மாதிரி கணக்கிட்டால், எத்தனை ஸ்வரங்கள் வரும் என்று பார்ப்போம்.

(1) ம (1) என்பது: (*a*) $5/4 \times 16/15 = 4/3$; அதாவது க (3) ஐவிட 16/15 மடங்கு வேபகத்தாலானது; மேலும், (*b*) $4/3 \times 9/8 = 3/2$ அதாவது, ம (1) ஐவிட ப 9/8 மடங்கு வேபகத்தாலானது என்பதால்,

ம (1) என்பது க (3) க்கும் ப வுக்கும் இடையில் வரலாம் என்று காண்க.

(2) ம (3) என்பது: (*a*) $5/4 \times 9/8 = 45/32$: அதாவது, க (3) ஐவிட ம (3) 9/8 மடங்கு வேபகங்களால் ஆனது; மேலும், (*b*) $45/32 \times 16/15 = 3/2$: அதாவது ம (3) ஐவிட ப 16/15 மடங்கு வேபகங்களாலானது; என்பதால்,

ம (3) என்பது க (3) க்கும் ப வுக்கும் இடையில் வரலாம் என்று காண்க.

மேலே காட்டியவாறு பின்வரும் ஸ்வர கணங்கள் வரலாமென்று காணலாம்: அவை (1) க (3) ம (1) ப
(2) க (3) ம (3 ப).

பி. எஸ். சுந்தரம் அய்யர் பி. ஏ., எல்-டி.

கடற்கரை: ஓர் கனா

ON THE BEACH: A REVERIE

முதற்பாகம்

கருணையங்கடலாகிய கடவுள், தமது சச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தைத் தேகேந்திரியங்களாலும் நாம் அனுபவித்தானந்திக்கவே சந்திரசூரியர் நக்ஷத்திரங்கள் உயர்ந்தமலைகள் அகன்ற ஆறுகள் பரந்தகடல்களாகிய இவைகளைப் படைத்திருக்கிறார். ஓங்கி உயர்ந்து விண்ணுலகமளாவி பொன் வெள்ளி முதலிய உலோகங்களைத் தந்தும் ஜீவாதாரமான ஆறுகளைப் பெற்றும் விருக்ஷங்கள் பக்ஷிகள் மிருகங்களுக் கிருப்பிடமாயும் ஈரேழுலகை யளந்த இமய முதலிய பர்வதங்கள் இந்திராதி தேவர்களும் ரிஷிகளும் முனிவர்களும்போற்றித்தொழ, ஆதிமூர்த்தி நித்தியமாய் ஸதாகாரமாய்வீற்றிருக்கும் தேவாலயங்கள் என்பதி லென்னவையம்! அகண்ட தேஜோமயமாய் ஸ்வயஞ்சோதியாயுள்ள சித்ஸ்வரூபத்தை நமது ஊனக்கண்ணும் கண்டு களிக்கும்படி அருள்வள்ளல் சந்திர சூரிய நக்ஷத்திரங்களாய், விண்ணில்வைத்த விளக்காய், அண்டத்திலிட்ட அகண்ட தீபமாய், ஆதியஞ்சோதி உலகையெல்லாம் ஜோதிவெள்ளத்தி லாழ்த்திவிளக்குகிறார். கார்க்கடல் தன்னுள்ளூறும் ஆனந்தம் பொங்கி அலைகளாய் ஆரவாரிப்பதும், இளந்தென்றல் இலைகளைத் தழுவி யணைத்து அவைகளுடன் கொஞ்சிக் குலாவி முத்தமிட, அதனால் பரவசமடைந்து கனிந்து ஆனந்தக் கூத்தாடியும், ஒரே ஜோதியான ஆகாயத்தை மேகங்கள் கண்டு உள்ளுருகி ஆனந்தக்கண்ணீர் பொழிய அவை திரண்டு ஆறாய்ப்பெருகவும், பக்ஷிகள் தம்முள் சரக்கும் சுகத்தை வாய்விட்டுச்சொல்லமுடியாமல் விசும்பிடைப் பறந்தோடிப்பாடுவதும், மிருகங்கள் துள்ளித்துள்ளியோடிக் களிப்பதும், சிறுவர் குதூகலித்துத்தமக்குள் ஜனித்துப் பொங்கியஆனந்தம் இந்திரியாதிகளால் வழிந்துபுரண்டோட மகிழ்ந்துபாடி ஆடுவதுமாக இவ்வண்ணம் உலகமெல்லாம் ஆனந்தத்திலுதித்துப் பெருகிச் சொல்லாமல் சொல்லிக் களித்திடும். இவ்வாறு சத்தாய்ச்சித்தாய் ஆனந்தமாய்ப் ‘பார்க்குமிடமெங்கு மொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பொருளாய்’ பகவான் விளங்குவதனாலன்றோ தமது பரத கண்டத்தில் எங்கெங்கு பெரிய மலை மரம் ஆறு உளவோ அங்கெல்லாம் கீதையில் சொல்லியபடி அவர் திருக்கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறார் என்று இவ்வுண்மையை அனுப

வித்துப் பரம்பொருளைத் தேடினதாக நான் ஓர் கனவு கண்டேன். அதை யிங்கு ஒருவாறுசுருக்கிக் கூறுவேன்.

கொடிய கோடை நாளில் ஒருநாள் வெய்யில் வெகு உக்கிரமாயிருந்தது. உஷ்ணம் 108 டிகிரிக்குக் குறைவில்லை. வீட்டிலுள்ள சுவர் மேஜை புத்தகம் முதலிய யாவும் இவ்வனல் சூரத்தினல் அவஸ்தையடைந்து தபித்தன. வாயுபகவானு மித்தீமையைச் சகிக்கமுடியாமலோடிச் செடிகளிலும் மரங்களிலும் மறைந்துப் படுத்துறங்கினர். இப்படி ருத்ராவேசங்கொண்டு தமது அளவிறந்த கிரணங்களாம் அக்னியாஸ்திரத்தைத் தொடுத்து நமது தேகத்தையும் மனத்தையும் வாட்டித் தேகஞ்சோர நாவரளமனமிடிய வதைக்கும்படிச் சூரிய பகவானுக்கு நம் நாடு என்ன தீங்கிழைத்தது. இக்கொடிய வெய்யிலில் தூக்கம் வாராமையால், படித்துவந்த ஸூத்ரபாஷ்யங்களைக் கையிலெடுத்தேன். வெகு நேரம் வாசித்தேன். மூளைக்கொதிப்பு அதிகரித்ததேயொழிய மனங்குளிரவில்லை. சூரியவெப்பத்துடன் மனவெப்பமும் மிருந்தது.

வேதாந்தம் பேசி வீண்வாதமிடுவதும், சமயவழக்கிட்டுச் சண்டையிடுவதுமல்லாமல் யோசிக்குமிடத்துப் புத்தியால் மட்டுமொன்று மாவதில்லை யென்று புத்தகத்தைக் கீழே வைத்தேன். வைதிகோத்தமர், மிகச் சிரத்தையுடன் அணுவளவும் வழுவாமல் வைதீகக் கர்மங்களைப் புரிந்து, லௌகிக தர்மம்வேறுதலின் அதற்கிணங்கபொய் கபடம் சேவகம் நிந்தைபொறாமை முதலிய லௌகிக தர்மங்களைவழுவறச் செய்வர். சிலர் துறவை நினைந்து பயந்து, ஜனகர் போல் நிஷ்காம்ய கர்மஞ் செய்தலே உத்தமமென்றுணர்ந்து காமக்குரோதாதிகளைப் பலரபேக்ஷையின்றி நாடி நற்கருமம் புரிந்து இல்லற தர்மம் நடத்துவர். வைதிக தர்மத்தில் கட்டுப்பட மனமில்லாமல் உலகமெல்லாம் பொய், பிரமமே ஸத்ய மெனும் வேதாந்தாதீர் மாயாவாதஞ் செய்து மனம்போனபடி நடப்பர். பிரமம் நானென்று விசாரித்துணர்ந்து தெளிந்த ஞானிகள் சகுணம் சிறுவர்க்சென்றும் பக்தி பாமரர்க்கென்றும் நேதி செய்து கர்மஞ்செய்து பலத்திலாழ்ந்து, தியானஞ் செய்து சூன்யத்தில் மூழ்கிக் கலவாய் வேதாந்தத்தில் காலங் கழித்திடுவர். உள்நோக்கங்கொண்டு உள்ளத்தை ஆராய நடுக்கமுற்றுச் சிலர் 'கலௌ கேசவ சங்கீர்த்தன' மென்று சுருதி யுக்தி அனுபவத்துக்கிணங்க மூடபக்தியே இக்கலியிலுயர்ந்த மார்க்கமெனச் சித்தாந்தஞ் செய்து கோயிலுக்குச்சென்று கும்பாபிஷேகத்தைக் கோரியும், பஜனை செய்து பாட்டிலிபெட்டும் புளகாங்கிதமடைவர். இச்சமயங்களெல்லாம் கண்டு கும்பமே கடவுளென்று கும்பவாராதனை செய்யும் சமயாதீதர்கள் கஷ்டம் வருங்கால்கோயிலுக்குச்சென்று பிரார்த்தனை செய்தும் நோன்பு நோற்றும் பொங்கலிட்டும் அபிஷேகம் புரிந்தும் பாராயணஞ்செய்து மிப்படி நானுவிதமாய் மனமொன்று தவிர மற்றதையெல்லாம் கஷ்டகாலத்தில் பகவானுக்கு லஞ்சங்கொடுத்துப் பக்தி புரிகின்றனர். இதையெல்லாம் கண்டு என் மனது ஒரு மார்க்கத்திலும் பற்றமாட்டேனென்கிறது.

வாணுளெல்லாம் வீணாய்ப்போகின்றதே. பொய்யுடலை மெய்யென்று வீணுக்காலங்கழித்தேனே. இக்கணமோ மறுகணமோ மரணம் வந்திடுமே! ஐயோ நானென்செய்வேனென்று மனம் பகீரெனப் பதறி உடல் நடுக்கமுற்றது. விவகாரசாகரத்தில் மூழ்கிக்கரை காணுது தவிக்கிறேன். தேஹம் அசேதனதுக்கம் அநாத்மா, நானல்லவென்று விசாரித்துத் தெளிவுற்றுத் தேகாதீதனுய் விளங்கும் நான் சிறு துரும்பையுங் கண்டு திடுக்குற்றுமயிர்க்கூச்செறிவேன். கஷ்டம்வரக் கலங்கிடுவேன். தமோகுண ரூபமான இவ்வுடலைச் சாத்வீகமென்பேன். இளமையில் விளையாட்டிலும், யௌவனத்தில் ஸ்திரீயிலும், வயதில் பொருளிலும் பெருமையிலும் மனம் நாட, வயது முற்றமுற்ற ஆசை முற்றி அபிமான மதிகரிப்பதே யொழிய இவ்வாழ்வில் வேறொரு பயனுங் கண்டிலன்! எல்லாம் யோசிக்கும் வேளையில் பசிதீர உண்பதும் உறங்குவதுமாய் முடிகிறது! தேகம் மலபாண்டம் பாசக்கூடென்று வாய்ப் பிதற்றுமல்லால் தேகாபிமானஞ் சிறிதேனும் நீங்கவில்லை. உடலினில் ஒவ்வொரு அணுவிலும் என்னகந்தை வியாபித்துக் குடிகொள்ள நான் தேகமெனும் ஐக்யபாவம் பெற்றுத் தேகசாக்ஷாத்கார மடைந்தேன். ஆகையால் பிறப்புமிறப்பு மிறப்பும் பிறப்புமாய், 'மாறி மாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து' பல துன்பத்தில் நாஞழ்ந்து பரிதவிப்பது என்ன அதிசயம்!

மேலும் ஐவரெனும் வேடர் வலையில் சிக்கிய வென் மனது வழி தெரியாமல் அலைகிறதே, இதற்கென்ன செய்வேன்? உலகம் கறக்கும் விஷயப்பாலை ஐம்புலன்களால் அவாவுட னருந்தி விஷந்தலைக்கேற மனங்கறுத்து மதிகுலைந்து கிடப்பதைக்கண்டால் ஐயோவென

மனம் பதறுகின்றதே! மதுவைத்துமதிகலக்கும் இவ்விந்திரியங்களினுறவு, விஷப்பாம்பைப் பாலூட்டி வளர்ப்பதுபோலு மென்றறியாமல் மோசம்போனேன். பொறியை அடக்கினுல் புலன் அடங்க வில்லையே! மனமொடுங்க வில்லையே! ஒரு பக்கம் அடைத்தால் இப்பாழ்ம் மனம் வேறோர் பொறிவழியாய், யந்திரத்தில் கட்டுண்டு விடுபட்ட நீராவிபோல, விரைந்தோடி விஷயங்களில் விழுகிறதே? இந்திரிய நிக்ரஹம் செய்வது கிளையில் நின்று அடிமரத்தை வெட்டுவதைப்போலவும், நிழலை வெட்டிப் புதைப்பதுபோலவும் கூடாத விஷயம்.

ஒருவேளை தேகேந்திரியங்களை அடக்கி ஆளலாம். ஆ! இப்பாழ்த்த மனமடங்காமல் என்ன பாடு படுத்துகிறது? மடந்தையர் செய்யும் மையலில்மனமயங்கி அவர் பின்னேயே ஓடும். பெண்ணென்ற இயற்கையிலுண்டாம் அழகை அதிசயித்ததேயொழிய காமத்தைக் கருதவில்லை யெனும். மடவார்தம் மனோதர்மசாஸ்திரத்தை ஆராயப் புகுந்தேன் எனும். மாதர் தேகத்தை இகழ்ச்சி செய்து அதில் மகிழ்ச்சி அடையும். உலகத்தவர் புகழுக்காக வொன்றுஞ்செய்வதில்லையென்று பெருமை பேசி எப்போதுமவர் புகழையே நாடுவேன். விவகாரம் துக்கமென்று விவகாரத்திலாழ்ந்திடுவேன். நன்மை தீமை யாவும் நீ யென்று சமபுத்தியுடன் தீமையையே கருதுவன் ‘எவரெவர் எதிறத்தர் அத்திறத்தராய் நின்று அவரவர்க்காவன கூறுவேன்’ என்று தாக்ஷிண்யமாய் போலி ஜீவகாருண்யத்தில் விழுந்திடுவேன். எண்ணி எண்ணி மனஞ்செயலிலிறங்காமல் விவகாரத்துக்குப யோகமற்றுப்பாரமார்க்கத்திலு மொன்றுங்கண்டிலேன். சும்மாயிருக்கவென்று சூன்யத்தை நாடி நித்திரையில் ஆழ்வேன். ‘கண்மூடி மௌனியாயிருக்க வென்ருல் இப்படிபாழ்த்தகன்மம்போராடுகிறதே! விவகாரம்துக்கமென வெறுத்திட வெறுத்திட அவை மேன்மேலும் குவிந்து விருத்தியாகும். மேகங்கள் கூடி மழைபொழியத் தொடங்கப், பேய்க்காற்றடித்து அதைக் கலைத்திடுவதுபோல, நினை நினைந்து நற்கதி அடைய நான் நாடும் போதெல்லாம் பாழ்த்த கன்மங்கள் ஐயோ எங்கிருந்தோ குறுக்கே வந்து வழிமறிக்கிறது, காமாதிகளில் வீழ்ந்து ஆழ்ந்து கரைந்து நொந்துநைந்துவாடி வருந்தி, அனலிலிட்ட மெழுகுபோலும், தீயில் வீழ்ந்த புழுபோலும் மனமுருகி அவஸ்தைப்பட்டு அலறி என் மனம் பதைபதைக்கிறது. ஒன்றிலும் பற்றில்லை, துறக்கவு மென்மனந் துணியவில்லை. சந்நியாஸ தர்மத்தை விவகாரத்திலனுசரித்து இரண்டுங்கெட்டுத் திரிசங்கு ஸ்வர்க்கத்தில் நின்று துடிக்குமென் போல்வாரு மிவ்வுலகிலுண்டோ? நானெனு மகந்தையோ தேகமெலாம் பரவி அண்டமெங்கும் வியாபித்து எல்லாப் பொருளிலும் நிறைந்து யாவுந் தானுய் நின்று என்னைத் துக்கக்கடலில் ஆழ்த்துகிறது.

மனோவாக்குக் காயங்கள் புரியும் கொடிய கருமங்களை வரையத் தொடங்கினுல் எண்ணி முடியுமோ? காகிதம் போதுமோ? ஞானம் வைராக்யம் சாந்தம் தர்மம் முதலிய நற்குண நற்செய்கைகள் யாவும் மேல் பூச்சேயொழிய உண்மையில் மதுவுண்டு பேய்பிடித்த மர்க்கடம்போலப் பைத்தியம்பிடித்த இப்பேய்மனதை நம்பி நான் மதிமோசம் போனேன். மேலுஞ் சுழல்காற்றில் அடிபட்டு நோயால் வருந்தி மரணவாதனையிலிடிந்து திக்கற்று நிலை குலைந்து தடுமாறுங்கால் வயிறு நிறைந்த வேதாந்த முதவுமோ? ஆகையாலினி என் செயலாலாவதொன்றில்லை. எல்லாம் நின்செயலென்று நின்னையே சரணம் புகுந்தேன். என் விதியை நினைந்து நினைந்து நொந்தேன். பிறந்து பிறந்து இளைத்தேன். விவகாரமெனும் வெய்யிலிலடிபட்டு வெந்தேன். விஷயவலையில்சிக்கினேன். அக்கியானவிருளில் அலைகிறேன். இதற்கு நான் யாரை நோவது? நொந்தென்னபயன். என் உயிர்க்குயிரே! ஆருயிர்வள்ளலே! நின் கருணைக்கிணங்காத வென்போல பாவியரு மிவ்வுலகிலுளரோ. கல்லான வென்மனம் நின்னைக் கல்லாகப் பாவித்த தன்றி அருளே ஆனந்தவடிவங் கொண்டதென்று என்புருகி நெஞ்சமிளகிக் கனிந்து கரைந்து ஒருநாளும் நான் பரவசப்பட்டதில்லை. பெண்ணென்ருல் வெண்ணையாயுருகி கண்ணனென்ருல் கல்லா யிருக்கு மிக்கொடிய மனதைக்கொண்டு நானெவ்வாறு கரையேறுவேன்.? ஆதலின் என் மருளை நீக்கி நின் அருள் தந்தாலன்றி நானுய்யும் வகைவேறொன்றுமில்லை. தாயிழந்த கன்றுபோலக் கதறி அலையும் எனக்கு ஆராவமுதே நின்னருட்பாலை ஊட்டினுலன்றி என்தாகமொரு நாளும் தணியாது. இது சத்தியமென்று இவ்வாறு சொல்ல முடியாத துக்க ஸாகரத்தில் நான் மூழ்கிக் கிடந்தேன்.

கடற்கரைக்குப் போனுல் இத்தாபங் கொஞ்சந் தணியுமென்று தோன்ற உடனே வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டுத் தனியாய்ச் சந்துவழியாய் விரைவாய்ச் சென்று அகண்டாகாரமாய்க் கிடக்கும் கார்க் கடலைக் கண்டேன். அங்கிங்கெனுதபடி எங்கும் வியாபித்து

நிர்மலமாய் நிஷ்களமாய் அகண்டமாய் தேஜோமயமாய் விளங்கும் அக்கார்க்கடலைக் கண்டவுடன் என் மனத்திலோர் குதூகலமும் ஆனந்தமும் ஜனித்தது. நிரதிசயானந்தமே கடலுருவங் கொண்டதெனப் பொங்கித் ததும்பும் சுகத்தை அவரவர் தமது மனமெனும் படி கொண்டு மொண்டு அள்ளிக் குடித்துக் களித்தனர். சிறுவர் குழாங்கள் இவைகளைக் கண்டு தாமும் பாடியாடி யோடி விளையாடினர். ஆணலை பெண்ணலைகள் கலந்து களிப்பதைக் கண்டு, வெள்ளையர் தாமும் கூடிக் கைகோர்த்துக் குலாவிக் காதற்கடலில் மூழ்கி மயங்கி மகிழ்ச்சி யுற்றனர். ஓம் ஓம் என்று ஓயாமல் பாடும் கடலைக்கண்டு பாடத்தெரியாதவரும் தனியாய்ச்சென்றதுவென்று ஓலமிட்டுச் சங்கீதம்பாடியாடி உள்ளம் பூரித்தனர். ஈதெல்லாம் அற்ப சுகமென மதித்துச் சிலர், ஒருமித்த மனத்தினராய்ப் புத்தகத்திலாழ்ந்து அதிகமகிழ்ச்சி யுற்றனர். ஏகாந்தத்தை நாடிச் சிலர், பனிக்கடலைக் கண்டு தாமும் மோனக்கடலாய், நினைப்பு மறப்பெனு மலை கடந்து, நிர்வாஸனா மவுன நிலையாம் பரவெளியை ஆனந்தாலயத்தை அடைய விரும்பிக் கோசக்கதவைத் திறந்து உட்சென்று உள்ளங்குளிர்ந்தனர்.

இதையெல்லாங்கண்டு உளமகிழ்ந்தேன். ஆனந்தக் கடலில் மொண்டு குடித்தேன். ஆகிலும் என் மனக் கொதிப்படங்காமையால் கடற்கரையே நடந்து வெகு தூரஞ் சென்றேன். ஓயாமல் அடிக்கும் அலைகளைக் கண்டு, என் சித்தந்தான் எப்பொழுதும் சலிக்கிற தென்றால் வ கடலே நீயும் ஏன் இப்படிச் சலிக்கிறாய். சந்திரசூரியர் நக்ஷத்திரங்களாகிய இப்புவனமுழுவதும் நிலையற்று அலைந்து திரிகின்றனவே. ஓகிருஷ்ணா என் மனம் அலைவதால் யாவும் அலைவதாய்த் தோற்றுகின்றதோ. உண்மையில் ஓய்வென்பதில்லையோ! சுருதி பொய்யோவென்று பெருமூச்செறிந்தேன். மலையை மணலாக்கும் கடலே, கல்லெனுமென் மனதை உருக்கிடாயோ வென்று அங்குப் பரந்து கிடக்கும் மணலை நோக்கி மனம் பதறினேன். (இன்னும் வரும்)

கனுக்கண்டோன்.

வஸந்த மாளிகை

VASANTHA MALIKAI

அத்தியாயம் க.

ஆலமர நிழல்

UNDER THE BANIAN TREE

சந்திர வம்சத்துதித்த பாண்டிய மன்னர்களால் மனுநீதி தவறாது அரசாளப்பட்டு வந்ததாய்ப் புராணங்களில் புகழப்பெற்றோங்கும் இப்பாண்டிய தேசமானது, அப்பாண்டிய ராஜ வமிசம் அழிந்த பிறகு நாய்க்கர் வம்சத்தார்களால் அரசாளப்பட்டதென்றும், அவ்வம்சத்துதித்த 'விஜயரங்கசொக்கநாதன்' என்னும் ஓர் இளவரசனுக்கு இராஜப்ரதிநிதியாய் அன்னவன் பாட்டியார் 'மங்கம்மாள்' என்பவள் இம்மதுரைமாநகரில் அரசாட்சி செய்து வந்தாளென்றும், சரித்திரங்கள் மூலமாயும் கேள்வி மூலமாயும் நமது நண்பர்கள் அறிந்திருப்பார்கள்.

அவ்வரசி அரசாண்ட நமது சரித்திரக் காலமாகிய 17-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஓர் வஸந்தகாலத்தில் கதிரவன் தன் கடுங்கிரணங்களால் விண்ணுலகையும் மண்ணுலகையும் கவர்ந்துகொண்டு ஏகசக்ராதனாய் உச்சியில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அத்தருணத்தில் வைகையாற்றின் வடகரையோரமாய் இருபுறமும், தென்னை, மா, பலா, ஆல், வேம்பு முதலான நிழல்தரும் உயர்வகை உன்னத விருக்ஷங்களின் நெருங்கியடர்ந்த தழைகளுடன் கூடிய சாகைகளால், சூரிய தாபத்தினின்றும் காக்கப்பட்டதும், அருகில் செல்லும்நதியின்தெள்ளிய நீர்த்திவலைகளின் ஸ்பர்சத்தால் குளிர்ச்சி பெற்று வீசும் இளங்காற்றால் அத்தாபத்தின் கொடுமை சற்றுக் குறைக்கப்பட்டதுமான, 'இராமநாதபுரம் சாலை'மார்க்கமாய், செம்மேனி வாய்ந்த உயர்வகைப் 'பைகோமட்ட (Pegu Pony)'த்தின் மீது ஆரூடனாய் இராணுவ உடைதரித்த ஓர் வீரன் மேற்கு முகமாய் மதுரைநகர் நோக்கிப் பிரயாணஞ் செய்துகொண்டிருந்தான்.

அவனது வாடி வியர்த்த வதனமும், களைத்த சரீரமும் ஓயாதுவிடப்படும் பெருமூச்சும், குதிரையின் வாயினின்று கக்கும் வெண்ணுரையும், களைப்பால் அயர்ந்த அதன் மந்த நடையும், இவ்வீரன் வெகு தூரத்தினின்று வெகுநேரமாய்ப் பிரயாணஞ்செய்து வருகிறான் எனத் தெரிவித்தன.

இவ்வாறு நமது வீரன் பிரயாணஞ்செய்து வருகையில் மதுரைக்குக் கிழக்கே சுமார் ஏழுமைல் தூரத்திலுள்ள ‘ஆலடி’ யென்னும் ஸ்தலம் வந்து சேர்ந்தான்.

இவ்விடத்தில் சுமார் இருநூறு பேர்வரை தங்கக்கூடிய நிழல் தரும் ஓர் பெரிய ஆலமரமிருப்பதால் இதற்கு ‘ஆலடியென்றும்’ இவ்விடத்திலிருந்து, சுமார் இரண்டு மைல் தூரத்துள்ள ‘திருவூரு’க்கு ஓர் பாதை பிரிவதால், ‘இருசந்தி’ யென்றும், அடிக்கடி வழிப்போக்கர்கள் இவ்விடத்தில் சோரர்களால் அடிபட்டு பொருள் பறிகொடுப்பது வழக்கமாதலால், ‘உபயநகட்டம்’ என்றும், பல திருநாமம் பெற்ற இப்புண்ணிய ஸ்தலத்தில் இப்புண்ணிய விருக்ஷநிழலில், நமது கதாஆரம்ப தினமான அன்று பகல் சுமார், 12 மணி நேரத்தில், ஓர் புறத்தில் ஓர் கிழவி பணியாரம் சுட்டு விற்றுக்கொண்டும், மற்றோர் புறத்தில் மற்றொரு கிழவி வெள்ளரிக்காய், இளநீர், வெற்றிலை பாக்கு, அவல்கடலை விற்றுக்கொண்டும், இன்னொருபுறத்தில் இன்னொருத்தி தயிர், மாம்பழம் முதலானவை விற்றுக்கொண்டும், ஒருவன், பனை நுங்கு பதநீர் கள்ளு முதலான பானவகைகள் விற்றுக்கொண்டும் இருந்தார்கள். ஆங்கோர் புறத்தில் சங்கிலிக்கறுப்பன் பீடமும், அதைச்சுற்றி மரக்கிளைகளில் நாற்புறமும், சிறுபிள்ளைத்தொட்டில்கள், இருப்பு வளையங்கள், ஆணிகள், மணிகள் முதலான பிரார்த்தனைச்சின்னங்கள் அடிக்கப்பட்டும், படி எதிரில் மண் குதிரை, மண் யானை பலவித துர் தேவதைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டு மிருந்தன.

நாம் முதலில் கூறிய பணியாரக் கிழவி யண்டை. பாதிராணுவ உடைதரித்துத் தலையில் வங்காளித் தலைப்பாகை தரித்தவனாய், ஒருவன் உட்கார்ந்துபணியாரங்கள் தின்று கொண்டும், கிழவியுடன் உல்லாஸமாய்ப் பேசிக்கொண்டுமிருந்தான். இவன்பெயர் ‘வலபத்ரன் இவன் அருகே ஓர் வேரில் கறுப்புவர்ணமான ஓர் துருப்பு (Troop) குதிரை கட்டப்பட்டிருந்தது.

இந்நிலைமையில் நாம் முன் கூறிய குதிரை வீரனும், இவ்விடம் வந்து சேர்ந்து, குதிரையை ஓர் ஆலம் வீழ்தில் கட்டிவிட்டு, கிழவியண்டை சென்று சில தின் பண்டங்கள் வாங்கிக்கொண்டு அருகிலிருந்த ஓர் கல்லின்மீது உட்கார்ந்து மௌனமாய்ப் புசிக்க ஆரம்பித்தான். அவனுள்ளம் எங்கெங்கேயோ ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தது. கண்கள் ஒரு நிலைப்படாது நாற்புறமும் சுழன்று நாடி ஆங்காங்குள்ள வைகளை நுட்பமாய்க் கவனித்துக்கொண்டிருந்தன. கடைசியாக நமது வலபத்ரனும் கிழவியும் செய்து வந்த ஸம்பாஷணையைக் கவனிக்க ஆரம்பித்தான்.

புதிதாய் வந்தவனுக்குப் பலகாரங்கள் கொடுத்த பிறகு,

கிழவி.—அடே! வலபத்ர! உனக்கென்னத்துக்கடா இந்தக்கயிட்டம்? சும்மா வாலைச் சுருட்டிக்கொண்டு போகாமே!

வலபத்ரன்.—அருகிலிருந்த போகணியால் ஒரு போகணி பதநீர் குடித்துவிட்டு மீசையைத் துடைத்து முறுக்கிக்கொண்டு, செருமிவிட்டு உத்ஸாகமாய் “ஏ! கிழவி! யாத்தே! நான் வலபத்ரன் இண்டு நினைச்சிக்கிடு. நான் எங்கேண்ணு வருதேன் தெரியுமா? கும்பினியான் (East India Company) பட்டாளத்திருந்து வருதேன். ஓடியே வந்துட்டேன். அந்த ‘மேசராம்’ ஒருத்தன், சும்மா என்னை வெருட்ட ஆரம்பித்தான். ஓடியே வந்துட்டேன். நான் வலபத்ரனில்லே! இந்தக் கையினாலே எத்தான்பேரை கொண்டிருக்கேன் தெரியுமா?” என்று தன் கையை ஓங்கிக்கொண்டு கிழவி தலைக்கு நேரே பிடித்தான்.

கிழவி.—நடுநடுங்கி “இதென்னடா சங்கடம், குடிவெறியிலே அடித்துவிட்டால் நம்மபாடு தீர்ந்து விடுமே!” என்று பயந்து “வலபத்ரா! நீ தைரியசாலி செத்தால் பிழைக்கமாட்டாய்—”

வலபத்ரன்.—ஆ! அப்படிச் சொல்லு. தெரிஞ்சுதா? அந்தா தோணுதே திருவூரு—அங்கே ஒரு பங்களா—

கிழவி.—அடேடே பாவிப்பயலே! குடியைக் கெடுத்தாயே! அதைப்பற்றி யொன்றும் கேளாதே. உனக்குக் கோடி புண்ணியமுண்டு. நான்பிள்ளைக்குட்டிக்காரி—

வலபத்ரன்.—(மறுபடி மீசையை முறுக்கிக்கொண்டு) “கிழவி! மறுபடி வந்துவிட்டாயே. இந்தாப் பிடி பணத்தை.”என்று ஒருகால் வராஹன் நாணயத்தைக் கிழவியண்டை எறிந்துவிட்டு மறுபடியும் நீ சொன்னால் இன்னும் எத்தனை பணம் வரும் தெரியுமா?” என்று தன் பணப்பையைக் குலுக்கினான்.

கிழவி:—தனக்குக்கிடைத்த பணத்தைக் கண்களில் ஒத்திக்கொண்டு ஆநந்த பரவசையாய், இன்னும் பணவாசையால் “ஏனப்பா! என்ன கேட்குறே?” என்று முகமலர்ச்சியுடன் கேட்டாள்.

R. S. நாராயணஸாமி அய்யர் பீ. ஏ. பீ. எல்;

ஸூசீலா ஸ்வயம்வரம்

SUSILA SWAYAMVARAM

(82ம் பக்கத்துத் தொடர்ச்சி)

அரசன் மனம் கலங்க ஆரம்பித்தது. உடனே யந்திரியைக்கூவி "இந்தப்பிள்ளை சிசுவாயிருந்தபோது வைக்கப்பட்டிருந்த பெட்டியை இன்னும் வைத்திருக்கிறாயோ? இருந்தால் எடுத்துவா," என்று ஆஞ்ஞாபித்தான். யந்திரி பெட்டியை எடுத்துவந்து அரசன் சந்நிதியில் வைக்கவே, அதில் சிங்கத்தின் உருவம் வரைந்திருப்பதைப் பார்த்து சந்தேகம் எல்லாம் தெளிவாயிற்று. தெய்வ பலத்தை அழித்தல் அற்பமான மானிடனுக்கு சாத்தியமா? ஆயினும் மமதை மேலிட்டுப் போமாயின் கடவுளையும் மீறிநடக்க முரட்டுத்தயிரியம் சிலருக்குப் பிறப்பதுண்டு. அவ்வாறே அஸூயாவர்மனும் எண்ண மிடலானான். "எனக்கு அமித்ரனாய்ப் பிறந்தவன் இப்பொழுது சுமித்ரனாய் விளங்குகிறான். இதுவும் ஒரு விந்தைதான். ஊக்கமுடையவர் ஊழின் வலிசிந்தும் வன்மையுடையராவர் என்று முதியோர் வாக்கிருப்பதால் ஸூமித்ரனை அழிக்கப்பின்னும் முயல்வேன். தளராமுயற்சி தராத பொருள் எது?" என்று சுமித்ரனை ஒழிக்க உபாயந் தேட ஆரம்பித்தான்.

வேட்டை முடிந்தவுடன் மாலையில் அரசன் அரண்மனைக்குச்சென்று முகமலர்ச்சிலேசமுமில்லாமல் மிகுந்த கோபமுடையவனாயிருந்தான். அவனருகிற்போக எவரும் பயந்தார்கள். ஸமயஸஞ்சிவி ஒருவன் மட்டில் காரியத்தில்கண்வைத்தவனாயும் அவமதிப்பைப் பாராட்டாதவனாயு மிருந்தமையால் அரசனிடத்திற் சென்று கோபத்துக்குக் காரணத்தைக் கேட்க அரசனும் அவனிடத்தில் நடந்தவற்றையெல்லாம் விபரமாகச் சொன்னான். இருவரும் உடனே ஒதுக்கிடம் பார்த்து சுமித்ரனை ஒழிக்கச் சதியோசனை செய்யச் சென்றார்கள்.

அரசன் வந்து போனது முதற்கொண்டு ஸூமித்ரனுடைய மனத்தில் கொஞ்சம் கலக்கம் உண்டாயிற்று. கிராமத்திலிருந்து யந்திரத்தை நடத்தி அப்பிரசித்தனாய் ஆயுள் முழுவதும் கழிப்பதில் வெறுப்புத் தோன்றி இராஜஸேவகத்தில் விருப்புண்டாகி எப்படியாவது படைவீரனாக வேண்டுமென்று எண்ணமிட்டுக்கொண்டு ஸூமித்ரன் இருந்தான்.

அரண்மனை சென்ற அரசன் ஸமயஸஞ்சீவியுடன் கலந்து ஸூமித்ரனைக் கொலைபுரிய ஏற்பாடு செய்துவிட்டான். ஸஞ்சீவியே அக்கொலைத் தொழிலைச் செய்ய உடன்பட்டுக் குதிரை ஏறி ஸூமித்ரன் வீட்டு வாயிலில் குதிரையை நிறுத்திக்கொண்டு யந்திரிக்குச் சொல்லியனுப்பினான். யந்திரியும் அரசனிடத்திலிருந்து திருமுகம் வந்ததைக்கேட்டு வெளியே வந்தவுடன் ஸஞ்சிவி அவனை நோக்கி, 'உன் வீட்டிலுள்ள ஸூமித்ரன் என்னும் பிள்ளையை எமது அரசன் தம்மிடத்தில் ஸேவகனாக வைத்துக்கொள்ள எண்ணி அவனைஅழைத்துவரும்படிக் கட்டளை செய்திருக்கிறார். அரசனுடைய முத்திரையைப் பார்த்தால் உனக்கு நன்றாய்த் தெரியும். அரசன் திருமுகத்தைப் படித்துப் பார்", என்று சொல்லிஒரு கடிதத்தை அவன் கையிற் கொடுத்தான். அவன் தன் மனைவியிடத்திற் கொடுத்துப்படிக்கச்சொன்னான். வயிற்றிற்பிறந்தபிள்ளையினும் அருமையாகப் பதினாறுவருஷம் வளர்த்த சுந்தரமான ஆண்பிள்ளையை விட்டுப்பிரிய அவ்விருவருக்கும் ஸம்மதமேயில்லை. அரசன் ஆணையை மீறி நடத்தலிலும் விருப்பமில்லை. இருவரும் யோசித்துக்கொண்டிருக்குங்காலையில் ஸஞ்சிவி "என்ன யோசனை செய்கிறீர்கள்? உங்கள் வளர்ப்புப்பிள்ளை உன்னத பதவிக்கு வந்து இராஜ்யபட்டாபிஷேகம் பெறப் போகின்றான். அவனை என்னோடு அனுப்புவதில் எள்ளளவேனும் மனவருத்தம் வேண்டியதில்லை. தாமதப்படுத்தாதீர்கள்." என்று இரைந்து சொன்னான். மாதாபிதாக்களிருவரும் ஸூமித்ரனைக் கட்டித்தழுவிக் கண்ணீர் உகுத்து "உயர்ந்த பதவியை அடைந்து நீடூழி காலம் வாழ்ந்து ஸூகமாயிருக்க" வென்று சிறுவனை ஆசிர்வதித்தார்கள். ஸமித்ரனுக்கு முதலில் அரண்மனை உத்தியோகத்தில் அமர்வதில் ஆசையிருந்தாலும் மாதாபிதாக்களாய்த் தன்னை வளர்த்தவர்களை விட்டுப்பிரிய மனம்வராமல் கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டு நின்றான். ஸஞ்சிவி ஸூமித்ரனை நோக்கி, "எனடா பிள்ளாய், பெண்கள் மாமிவீட்டுக்குப் போம்போது அழுவதுபோல் கண்ணீர் விடுகின்றாய்! ஆண்மக்களுக்கு அரசஸேவகத்திலும் மேலானது எது? அழுவதைநிறுத்தி என்னுடன்குதிரையின்மீது ஏறிக்கொள். நாம் தாமதித்துப் போனால் அரசனுக்கு உன் மேலுண்டாயிருக்கிற ஆசை குறைந்துவிடும். நல்ல பதவிகளை யடைய நாள்செல்லும்," எனவே சுமித்ரன் யந்திரியையும் அவன் மனைவியையும் திரும்பவும் வணங்கி ஸஞ்சீவி ஏறியிருந்த குதிரையின்மேல் தானுமேறி உட்கார்ந்தான். ஸஞ்சிவி யந்திரியை அருகி

லழைத்து, அரசன் இந்தப் பணப்பையை உன்னிடம் கொடுக்கச் சொன்னர். அதிலுள்ள பொன் உனக்கும் உன் மனைவிக்கும் வெகுகாலம் ஒருவேலையும் செய்யாமல் ஜீவித்திருப்பதற்குப் போதுமானது. பெற்றுக் கொண்டு ராஜபக்தியுடையவனுய்ச் சுகித்திரு"என்று சொல்லிக் குதிரையைத்தட்டிவிட்டான். குதிரை வாயு வேகமாய் ஓடினமையால் அதி சீக்கிரத்தில் இருவரும் கண்ணுக்கெட்டாத தூரம் போய்விட்டார்கள்.

ஸஞ்சீவி அரசனிடத்தில் விடைபெற்று வருங்காலத்தில் அரசன் அவனிடத்திற் சொன்னதாவது "செத்தார் பிழையார். நீ எடுத்துப்போகும் வாளை உன் கழுத்தில் மறைத்து வைத்துக்கொள். உன்னிடத்தில் ஈஷத்தேனும் ஸம்சயம் பிறக்கும்படி ஒன்றுஞ்செய்யாதே. மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி இருவரும் பேசினதை எல்லாம் நன்ருய் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்' ஸஞ்சிவிக்குக் கொலைத்தொழில் ஸஹஜதர்மமாயிருக்க இவ்வளவு எச்சரிப்பு அரசன் செய்தது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது.

ஸுமித்ரன் மனமோ பிறந்த தேதிமுதல் பாபம், பயம், இத்தன்மையவென்று அறிந்ததன்று. தனக்கு ஏதோ அதிகமான லாபங்கிடைத்துத்தான் கீர்த்தி பெற இது ஒரு தெசை வந்திருக்கிறது என்று அவன் களிப்படைந்திருந்தான். உலகத்தின் திருட்டுப்புரட்டுத் தெரியாத சிறுவர்கள் மனோராஜ்யஞ் செய்வதும் இயல்புதான். ஸஞ்சீவிமட்டில் எதையோ எண்ணிக் கொண்டு கவலை கொண்டவன்போல் மௌனமாகவே சவாரி செய்துவந்தான்.

இராஜதானிக்குப் போகிற பாட்டை மாறிக் காட்டுக்குச் செல்லுகிற குறுக்குவழியில் ஸஞ்சீவிகுதிரையைத் திருப்பினவுடனே ஸுமித்ரன் "ஐயா, இது காட்டு வழியாயிற்றே; இங்கு ஏன் நாம் போதல்வேண்டும்?" என வினவ, ஸஞ்சீவி, "சிறுபிள்ளாய், நமது அரசன் அரணிய வாஸியான ஒரு ரிஷியின் ஆச்ரமத்தில் உபதேசம் பெறுவதற்குப் போயிருக்கிருர். அங்கேதான் நாமும் போதல்வேண்டும், சும்மாவா," என்று அதட்டிச்சொல்ல, ஸுமித்ரனும் வெளுத்ததெல்லாம் பால் என்று எண்ணும் வயதுதாண்டாதவனுனதால்கொலைக்கார மந்திரி சொன்னது வாஸ்தவமென்று நம்பிப்பேசாமலிருந்தான்.

சிறிதுதூரஞ் சென்றபிறகு ஒரு குன்று இருந்தது. அதன்மேலேறி கீழ்ப்புறமாய் வருகையில் ஸுமித்ரன் பயந்து ஸஞ்சீவியைக் கட்டிக்கொண்டான். கீழ்த்தரை சேருயிருந்தமையால் குதிரை பிரயாசைப்பட்டே நடக்கும்படி யாயிற்று. இறக்கத்தில் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரையில் மனுஷ்ய ஸஞ்சாரம் இல்லையென்று முன்னதாகவே பார்த்துத் தன் மனத்தைத் திடஞ்செய்துகொண்டு ஸஞ்சீவி "ஸுமித்ரா, குதிரையின் வயிற்றுக்கச்சை அவிழ்ந்துபோயிற்று; கீழிறங்கி அதை இறுக்கிக் கட்டு" என்ருன். நிஷ்கபடியான சிறுபிள்ளை அவன் சொன்னபடி கீழிறங்கினவுடன், ஸஞ்சீவி தன் கழுத்திற் சுற்றிவைத்திருந்த வாளால் ஸுமித்ரன்மேல் ஒருவீசு வீசினன். வாள் பாலன் விலாவிற் படவே, அவன் கீழே விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான். ஸஞ்சீவி குதிரையைவிட்டிறங்கிஸுமித்ரனுடைய இரத்தாசயம் துடிக்கிறதைப் பார்த்து ஸுமித்ரன் உயிரை மாய்க்கக் கத்தியை மறுபடியும் ஓங்கினபோது மணி அடிக்கிற சத்தம் அவன் காதிற்பட்டது. யாரோ வழிப்போக்கர்கள் கிட்ட வந்து விட்டார்களென்று பயந்து நினைத்த காரியத்தை முடிக்காமலே கத்தியைக் கீழெறிந்து விட்டு ஸஞ்சீவி குதிரைமேலேறிக்கொண்டு ஓடிப்போனுன். ஸுமித்ரன் பிரஞ்ஞாபகங்கெட்டுத் தரையில் கிடந்தான்.

ஸஞ்சீவி ஸவாரி போகையில் குதிரை கால்தவறி விழுந்திறந்தது; அவனுக்குங் கால் கைகளில் இரத்த காயம்பட்டது; ஆயினுமவன் வன் மனமுடையனுதலால் இருட்டிப்போயும் கால் நடைபாகவே நள்ளிரவில் அரண்மனை சேர்ந்து காவலாளிகளிடத்தில் தான் வந்த சேதியை அரசனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி சொல்ல, அந்தப்புரத்திற் படுத்துறங்கின அரசன் ஆவலோடு வெளியிலோடி வந்து "செத்தார் பிழையாரென்பது வாஸ்தவந்தானே, சொல்" என்று கதறினன். நடந்தவற்றை யெல்லாம் ஸஞ்சீவி சொல்லக்கேட்டு அரசன் மனம் பூரித்து "ஸஞ்சீவி, உனக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்யப்போகிறேன்? திரிகாலஞ்ஞர்கள் என்று சொல்லித் திரியும்தாடிவீசை யுடையதபஸ்விகளுடைய திர்க்கதிருஷ்டியையும் பொய்யாக்கினயே. உன்னைத்தான் புருஷ சிரேஷ்டன் எனலாம். உன்னை மந்திரியாகப் பெற்ற என்னிலும் பாக்கியசாலிகளாய் அரசுரிமை படைத்தவர்கள் எந்த நாட்டிலுமில்லை. நீ எனக்குச்செய்த உபகாரத்திற்கு என் கழுத்திலிருக்கும்இரத்தினமாலையை உன் கழுத்தில் போடுகிறேன். என் விரலிற் போட்டிருக்கும் வயிரமோதிரத்தை அருமையான காரியத்தைச் செய்து முடித்த உன் விரலிற் போடுகிறேன். எனது பொக்கிஷத்தில் சேமித்து

வைத்திருக்கும் பொற்குவியல்களிற் பாதி உன்னதே. உன் உடம்பு இன்று மிகவுங்களைத்திருக்க வேண்டும். உடனே நீ வீடுபோய்ச்சிரம பரிகாரங்கள் செய்து கொண்டு நாளையபகலில் நமது சந்நிதானத்துக்கு வரலாம்" என்று அவனுக்கு விடைகொடுத் தனுப்பி விட்டு அந்தப்புரம் போகையில் விடபுருஷர் பாடும் சிருங்காரப்பாட்டு ஒன்று பாடிக்கொண்டுபோனான். என்றைக்குமில்லாத உல்லாஸம் அஸூயாவர்மன் அன்றிரவு உடையவனாய்க் காட்டினமையினால் அரசியும் மனம்பொங்கிக் களித்தாள்.

கொலைத் தொழில் புரிந்தவன் மனக்கொதிப்புப் பொன்னாலும் மணியாலும் ஆறுமா? ஸஞ்சீவி தன் வீட்டிற்குப்போய் ஸ்நானபானாதிகள்செய்து படுத்துறங்கப்போனால் ஸுமித்ரன்உருவமே கண்ணுக்கெதிரில் நின்று "அடா பாவி உனக்கு நான் என்னகேடு செய்தேன்? என்னை யேன்கொல்ல யத்தனித்தாய்? எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளான தயாபரக்கடவுள் உனக்குத்தக்க கூலிகொடுப்பார். இன்று முதல் நீ ஊண் உறக்கமற்றுச் சாவாய். உனக்கு இன்னும் ஏழுநாள் ஆயுளிருக்கின்றது. அதற்குள் நீ செய்த பாபங்களுக்குத்தக்க பிராயச்சித்தாதிகள் செய்துகொண்டு கடவுளடிசேரமுயல். மேலும் மேலும் பாபச்செயல்களைச் செய்ய எண்ணாதே,' என்று சொன்னதுபோல் தோற்றிற்று. மருண்டவன் கண்ணிற்கு இருண்டதெல்லாம் பேயன்றோ? பாவம்! ஸஞ்சீவியின் வாழ்க்கை நாயினும் கேடுள்ளதாயிற்று. சொப்பனத்திற்கண்டபடியே ஒருவாரத்திற்கெல்லாம் ஸஞ்சீவி இறந்தான். அரசன் கட்டளையினால் ஸஞ்சீவியின் உத்தரக்கிரியைகள் வெகுவிமரிசையாக நடத்தப்பெற்று அவனுடைய ஞாபகார்த்தமாய் ஒரு சிலாரூபமுஞ்செய்து வைக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பாபிகளையும் மறக்கலாகாது போலும்.

மேலே சொல்லிய காரியங்கள் நடந்து நாலு வருஷங்களாயின. அஸூயாவர்மனுடைய முதல்தாரமான ஸுந்தரியின் புத்திரிஸுசீலாவுக்குப்பதினெட்டுவயது நிரம்பியது. விவாககாலங் கிட்டிற்று. அரசனும் அந்த விஷயத்திற் சற்று கவலைகொண்டவனாய்த் தானிருந்தான். ஆயினும் ஸ்வயம்வரத்திற்கு அவன் ஸம்மதிக்கவில்லை. தனக்கிஷ்டமான ஒரு ராஜபுத்திரனுக்கு ஸுசீலையை மணம் புரிவிக்கிறதாகத் தன் மனத்தில் உறுதி பண்ணியிருந்தான். முதல்தாரம் இறந்தபிறகு அவள் பேச்சுக்கு மரியாதை வைத்து நடக்குங்கணவர்கள் உலகத்தில் துர்லபம்.

மடந்தைப் பருவத்தை யடைந்த ஸுசீலை தன் தாயைப்போலவே அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு முதலிய ஸ்திரீகளுக்குரிய இனிய குண நிதியாயிருந்தாள். வனப்பில் மிகுந்திருந்தாளென்று சொல்லவேண்டாம். தன் தோழிகளோடு உத்தியான வனத்திற்சென்று புஷ்பச்செடிகளைப் பரிபாலித்தும், மானினங்களை ஆதரித்தும் சிருஷ்டிப் பொருள்களைக் கண்டு களித்தும் பெரியோரைத் தக்கபடி உபசரித்தும் மாற்றாந்தாய் மனங்கோணாமல் நடந்தும் ஸங்கீதம் பயின்றுங் காலத்தைப் போக்கிவந்தாள். அந்தப்புரத்தில் ஆண்மக்கள் வருதலிலதால் அவர்களுடன் ஸுசீலைக்கு எவ்வகைப் பழக்கமுங் கிடையாது. புருஷர்களில் பிதாவையும் பிதாவின் குருவாகிய ஸுவாஸகர் என்னும் விருத்தரையுந் தவிர வேறொருவரையும் அவள் கண்டிலள். விவாகஞ் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணமே அவள் மனத்திற் பிறக்கவில்லை. இது எவருக்கும் ஆச்சரியத்தை யுண்டாக்கிற்று.

காட்டில் வஸித்த தாபஸியர்களில் அத்திரிஎன்றொருவர். அவர் சந்நியாசி; அவருக்குச் சிஷ்யப்பிள்ளைகள் நூறுபேர். ஒரு முறை அவர் அதிசய நகரத்திற்குத் தன் பரிவாரங்களோடு வந்தார். அஸூயாவர்மன் அந்தத் தபஸியையும் அவர் சிஷ்யர்களையும் அரண்மனைக்குத் தருவித்துப் பலவுபசாரங்கள் செய்தான். சிஷ்யர்களில் ஒருவன் மாத்திரம் படைவீரர்க்குரிய கவசம் பூண்டு அகன்ற மார்பினாலும் திரண்ட தோள்களாலும் நீண்ட கண்களாலும் ராஜகுமாரனைப்போல் விளங்கினான். அவனை மட்டில் அரசன் ஏற இறங்கப்பார்த்துத் தனதருகிலழைத்து, "நான் உன்னைமுன்னொருமுறை கண்டிருக்கிறேன். எங்கு என்பது உனக்கு ஞாபகம் இருக்குமாயின் சொல்வாயாக" என்றான். போர்வீரன் "மஹாபிரபுவே, யந்திரியின் வீட்டில் நாலுவருஷத்திற்குமுன் தங்களுடைய தரிசனம் எனக்காயிற்று. தங்களுடைய ஆஞ்ஞைப்படி ஒருவர் அரண்மனையில் சேவகஞ்செய்யவென்று அழைத்துக் காட்டில் நுழைத்துக் கத்தியினால் என்னை வெட்டிக் கீழேதள்ளிக் குதிரையிற் போய்விட்டார். நான் மெய்ம்மறந்து தரையிற் கிடக்கையில் அத்திரிமஹரிஷியுஞ்அவர்சீஷர்களில் ஒருவரும் அங்கு அகஸ்மாத்தாய் வந்து என்னை வெகு ஆதரவோடு ஆச்சிரமத்திற்குக் கொண்டுபோய் சிகிச்சைசெய்து காயத்தை யாற்றிப் பிராணதானஞ் செய்து தமது சீஷர்களில் ஒருவனாகவைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இதுவே என் சரித்திரம்" என்றான். இதைக்கேட்டவுடன் ஸஞ்சீவியும் தானும் செய்த சதியோசனை நிறைவேறாமற் போனதை நினைத்து அரசன் முகங்கறுத்தான். ரிஷியினிடத்திலிருந்த மதிப்பினால் ஒன்றும் பேசாமல் போர்வீரனை யனுப்பிவிட்டு ரிஷியைத்தனியே அழைத்துப் புதிய யுத்த

வீரனைப் பற்றிக்கேட்க அவர், "அரசனே, ஒருமுறை நானும் என் சிஷ்யனும் ஓர் ஏழைக்குடியானவனுக்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்விக்க இரவிற்போனோம். சிஷ்யன் சிறுபிள்ளையாயிருந்தமையால் கையில் மணியை எடுத்துக்கொண்டு அதையடிக்கடி அடித்து வந்தான். மலையிறக்கத்தில் வரும்போது இந்தச் சிறுவன் தரையில் பிரேதம்போற் கிடந்ததைக் கண்ட நாங்களிருவரும் அவனைத் தூக்கிப்போய் ஔஷதங்களாலும் மந்திரங்களாலும் சீக்கிரத்தில் சொஸ்தப்படுத்தி உபதேசங்கள் செய்தமையால் ஸுமித்ரன் இப்போழ்து வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் அஸ்திரவித்தைகளிலும் மஹாபாண்டித்ய மடைந்து எங்கள் ஆச்சிரமத்தைக் காவல்செய்கிற யுத்தவீரனாயிருக்கிறான். கல்வியைத் துரிதமாய்க் கற்பவனாயினும் அவனுக்கு யுத்தத்திலேயே மனஞ்செல்கின்றது. ஆனது பற்றித்தான் ஸதாகாலமும் கவசமும் கத்தியும் தரித்தவனாயிருக்கிறான்" என்றுசொல்லி ஸுமித்ரனைநோக்கி "பிள்ளாய், உன் உடலில் நாலுவருஷத்திற்கு முன்னைத்தவாளை அரசனுக்குக் காண்பி" என்று கட்டளையிட்டார். ஸுமித்ரன் தன் உடையிலிருந்து ஒடிந்துபோன ஒரு வாளின் பாகத்தை அரசன் கையில் கொடுக்க அவன் அதைக் கண்ணுற்றுப் பரீக்ஷை செய்தான். "செத்தார் பிழையார்" என்று அதில் எழுத்துக்கள் வெட்டியிருந்தன. ஸஞ்சீவியிடத்தில் ஸுமித்ரனைக் கொல்லத்தான் கொடுத்த கத்திதான் என்று அரசனுக்கு நிச்சயப்படவே, அஸூயாவர்மன் அத்திரிரிஷியை வணங்கி "மஹானுபாவரே, ஸுமித்ரன் என்னும் யுத்தவீரன் என் அரண்மனைக் காவலுக்கு அவசியம் வேண்டியவனாயிருக்கிறான். தாங்கள் தயைகூர்ந்து அவனை எனக்குத் தரல்வேண்டும். நான் அவனைப் பிள்ளைபோல் வளர்த்து முன்னுக்குக்கொண்டு வருகிறேன்" என்று கேட்க ரிஷியும் ஸம்மதித்து ஸுமித்ரனை அரண்மனையில் விட்டுக் காடுசென்றார்.

அரசனோ தான்பிடித்தபிள்ளையாரெல்லாம்குரங்காய் முடிந்ததை நினைத்து மிகவருந்தினான். தெய்வபலம் இருக்குங்கால் மனுஷன் செய்யக்கூடிய தென்ன? சிற்றறிவினனாகிய மனிதன் மமதையால் தெய்வத்தையும் ஏமாற்றலாம் என்று ஒவ்வொரு காலத்தில் எண்ணத்துணிந்து பாபத்தில் வீழ்கிறான். இவ்வறிவீனத்திற்கு நாம் செய்யக்கூடியதொன்றுமில்லைபோலும்.

ஸுமித்ரன் அரண்மனைக்குவந்தஸமாசாரம் அரண்மனையிலுள்ள ஆண் பெண் அனைவரும்அறிந்து அவனைப்பார்க்க ஆவல்கொண்டார். அரசனும் ஆஜாரவாசல் முதற்கொண்டு அந்தப்புரம்வரையில் உள்ள எல்லாக்காவற்காரர்களுக்கும் தலைவனாக ஸுமித்ரனை நியமித்தபடியால் அவனுடைய யௌவனமும், வனப்பும், விநயமும் ஸ்திரீ புருஷர்களுடைய மனங்களைக் கவர்ந்தன என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

(இன்னும் வரும்.)

கே. வேங்கடராமய்யர் பி. ஏ.,

நாகாநந்தம்

NAGANANDA : A CLASSICAL DRAMA

(தொடர்ச்சி)

அல்லது நீ அங்குதான் இரு; நான் எவை செய்யவேண்டியனவோ அவற்றை எல்லாம் நானே செய்கிறேன். (நாயகனைப்பார்த்து) பெரியோய்! இங்குவாரும்! இவ்விடம் தயவுசெய்து எமக்குப் பெருமையுண்டாக்கும்.

விதூஷகன்.—இவள், சாதுரிகை, இனிக்கப் பேசுகிறாள். நாமிங்கு உட்கார்ந்து சற்று இளைப்பாறுவோம்.

நாயகன்.—நிரம்ப ஸரி. ஆகட்டும் (இருவரும் உட்காருகிறார்கள்)

நாயகி.— (தோழியைநோக்கி) அடி விளையாட்டுத்தனமாக இவ்வாறெல்லாம் செய்யாதே. யாராவது தவமுனிவர் கண்டால் நான் ஏதோ நடத்தை தவறியதாக எண்ணுவர். (முனிவன் ஒருவன் வரல்)

முனிவன்.—எங்கள் குலபதியாகிய கௌசிக முனிவரால் இவ்வாறு ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்டிருக்கிறேன்: 'குழந்தாய்! சாண்டில்ய! ஸித்தர்நாட்டு இளவரசன் மித்ராவஸு, தனது தந்தையின் ஆணையைத் தலைமேல்கொண்டு, வித்யாதர நாட்டின் பட்டமடையவிருக்கும் அரசன் ஜீமூதவாஹனனை, தனது தங்கை மலயவதியை மணந்துகொள்ளும்படி ஏற்பாடு செய்யச் சென்றிருக்கிறான். மலயவதி அவரை எதிர்கொள்ளவேண்டி வரும். அவள் மத்தியான பூஜையில் காலத்தைப் போக்கிவிட்டாற்போல இருக்கிறது. அவளைப்போய் அழைத்துவா'? ஆகையால் நான்கௌரிஆலயம் சென்று மலயவதியை அழைத்துப்போவேன். (நடந்துகொண்டு, நிலத்தைப்பார்த்து ஆச்சரியத்துடன்) அஹோ! இம்மண்மேல் இது யாருடைய அடிச்சுவடாய் இருக்கலாம்? இதில்சக்கரரேகை நன்றாய் அழுத்தமும் திருத்தமுமாக அமைந்திருக்கிறது. (ஜீமூதவாஹனனை எதிரில் பார்த்து) ஆம் ஆம்! அந்தப் பெரியோனுடைய அடிச்சுவடாகத்தான் இருக்கும். வாஸ்தவமாக அதுதான்!

தலைமேல் கிரீடம் தயங்கி யொளிவீச,
புருவ மிரண்டினிடை வருஉமயிர் வரி யொடும்
விரிவிதழ்த் தாமரை தருகண் துணையொடும்,
பஞ்சானனத்ததென பராவிய மார்பொடும்,
மிஞ்சிய சக்கரக் கோடொடு விஞ்ஞையின்
மயங்கிய தாட்டுணை விளங்குறூஉம் மன்னிவன்

147

விஞ்சையர் நாட்டிற் கிசைஞ்சிடு
அரசரே ருமென உரைசெய்வதென் மனனே.

அல்லது நான் ஏன் சந்தேகிக்கவேண்டும்? நிச்சயமாக இவன் ஜீமூதவாஹனனாகத்தான் இருக்கவேண்டும். (மலயவதியைப் பார்த்து) அஹோ! இங்கு மலயவதியும் இருக்கிறாள்! (இருவரையும் பார்த்து) ஒருவர்க்கொருவர் பின்வாங்காத அழகுங் குணமுமுடைய இவ்விருவரைச் சேர்த்திடில் கடவுள் எல்லாவற்றையும் ஒப்பச்செய்யவல்லவரென்றுதான் எண்ணவேண்டும்!

(நாயகன் அருகு வந்து) அரச! உனக்கு ஜயமுண்டாகட்டும். ஜயவிஜயீபவா!

நாயகன்.—பகவன்! ஜீமூதவாஹனன் உம்மை நமஸ்கரிக்கிறான். (எழுந்திருக்க முயல்கிறான்)

முனிவன்.—உட்கார்ந்திரு. 'ஸர்வஸ்யாப்யாகதோ குரு' 'அதிதியாரினும் சிறந்தோன்.' உம்மையே நாங்கள் வணங்கவேண்டும். நீர்ஸௌக்கியமாக உட்கார்ந்திரும்.

நாயகி.—ஐய! நான் உம்மை வணங்குகிறேன்.

முனிவன்.—(நாயகியை நோக்கி) உனக்கு நல்ல கணவன் அநுக்ரஹமாகட்டும்! அம்மா! 'மத்தியான வேளை கடந்து விடுகிறது. உடனேவா' என்று கௌசிக முனிவர் உம்மிடம் சொல்லச்சொன்னார்.

நாயகி.—ஆசாரியர் ஆணையிட்டபடியே! (நெட்டுயிர்ப்போடு எழுந்திருந்து—தனக்குள்)

மாசில் மாமுனி வாய்மையிற் செல்லவும்
ஆசைக் கள்வனை யன்பினில் நோக்கவும்
பூச லாட்டி பொறுக்கலா தீர்ப்புறத்
தூச லாடு மென்னுள்ள மிதன்றே!

(நாணத்தோடு ஜீமூதவாஹனனைக் கடைக்கண்ணால் நோக்கிக்கொண்டு, தோழியோடும் முனிவனோடும் போதல்)

நாயகன்.—

தோன்று மொக்கலின் சோர்வின் கனத்தினால்
ஆன்ற மெல்லடி அன்னத் தனைஞ்சுருஅய்ந்
தூன்று மோர்புற மாயி னுரத்தின்வந்
தூன்று மென்னுர முட்கு மிதந்தோ!

விதூஷகன்.—அப்பாடா! நீ பார்க்கவேண்டியதைப் பார்த்தாச்சுது. நீ கேட்கவேண்டியதையும்கேட்டாச்சுது. என் வயிற்றில் பசியின் ஜ்வாலை இந்த சூரியனுடைய ஜ்வாலையால் இரட்டித்தாப்போல எரிகிறது. இந்த (தன்னைக் கட்டிக்கொண்டு) பாழும் பிராமணன் யார் வீட்டிலாவது போய் அதிதியாக இருந்து இலை காய் கந்த மூலங்களைக்கொண்டு கொஞ்சம். இந்த உயிரும் உடம்பும் பிரியாதிருக்கும்படிச் செய்யலாம், வாரும் வாரும் போகலாம்.

நாயகன்.—(நிமிர்ந்து பார்த்து) சூரியன் உச்சமடைந்தான்.

சந்தனக் குழம்பின், தாங்கலா வெப்பம்
நைந்திட குளித்து, நகுவெண் கன்னத்து
நெடுங்கா ததனால் விடாது வீசிக்
கடவுள் காற்றுங் கலங்கிடச் செய்து
முக்வெயர் வகற்றி மொய்ம்பின் புழைக்கா
மதனு நீரைப் பதமா யிறைத்து தான்
உலையா திருந்த உன்மத்த வேழம்
சல்லக மதுபோது ஒல்லென வீழும்
தன்மை வாய்ந்த தகைமையும் என்னே!

ஸரி நாம் போகலாம்வா—(இருவரும் போகிறார்கள்.)

(தொடரும்.)

திரு-அங்கமாலை-பண்-சாதாரி

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலையே நீவணங்காய், தலை-
மாலைதலைக்கணிந்து
தலையாலே பலிதேருந்தலைவனைத்,
தலையே நீவணங்காய் (1)
கண்காள்-காண்மின்களோ, கட-
னஞ்சுண்ட கண்டன்றன்னை,
யெண்டோள் வீசிநின்றாடும்பிரான்றன்னைக்,
கண்காள் காண்மின்களோ (2)
செவிகாள் கேண்மின்களோ, சிவ-
னெம்மிறைசெம்பவள,
மெரிபோன் மேனிப்பிரான்றிறமெப்போதுஞ்,
செவிகாள் கேண்மின்களோ (3)
மூக்கே நீ முரலாய், முது-
காடுறைமுக்கணனை,
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை,
மூக்கே நீ முரலாய் (4)
வாயே வாழ்த்துகண்டாய், மத-
யானை யுரிபோர்த்துப்,
பேய்வாழ் காட்டகத்தாடும் பிரான்றன்னை,
வாயே வாழ்த்துகண்டாய் (5)
நெஞ்சே நீ நினையாய், நிமிர்-
புன்சடை நின்மலனை
மஞ்சாடும் மலைமங்கை மணாளனை;
நெஞ்சே நீ நினையாய் (6)
தேடிக்கண்டுகொண்டேன், திரு-
மாலொடு நான்முகனுந்
தேடித்தேடொணாத் தேவனை யென்னுளே,
தேடிக் கண்டுகொண்டேன் (12)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணவர் பக்கம்

STUDENTS' PAGES

வியாஸ விதானம்

Essay writing

III. விளக்க வியாஸங்கள்

EXPOSITORY ESSAYS

(2) செயற்கைவிஷயங்கள்—தபால் ஒழுங்கு

Artificial things—The Postal System

குறிப்பு.—முகவுரை—முற்கால நிலை--உண்டான விதம் — அங்கங்கள் — உபயோகங்கள் — முடிவுரை ஸூக்ஷ்மவிஷயங்கள்.

முற்காலங்களில் ஒரு ஊரிலிருந்து அடுத்த ஊருக்கு ஏதாவதுவிஷயங்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமாகில் வேலை ஆள்கள் மூலமாகத்தான் நடந்தேறவேண்டும். ஒருஆள் அனுப்புவதென்றால் அவனுக்குக் கூலி முதலியவை கொடுத்தனுப்பவேண்டும். ஊர் வெகு தூரத்தில் இருந்தால், அதிகக் கூலியும், ஆளுக்குப் படிச்செலவுக்கு வேண்டியவைகளையும் கொடுத்துத்தீரவேண்டும். இம்மாதிரி ஸங்கதிகளை ஊர்விட்டு ஊர் அனுப்புவதற்கு அதிகச் செலவாவதால் பணக்காரருக்கு மாத்திரம்தான் இவ்வாறு செய்ய அனுகூலமாயிருந்தது. ஏழைகளுக்கு இவ்வாறு செய்ய முடியாததால், ஸங்கதி தெரிவிக்கவேண்டிய ஊருக்குத் தங்கள் காரியமாகப் போகும் ஜனங்களை எதிர்பார்த்திருந்து அவர்கள் தயவை முன்னிட்டுக்கொண்டு தமது காரியத்தை முடித்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. வெகுதூரத்திலிருக்கும் ஊருக்கு ஸமாசாரம் அனுப்ப வேண்டிவந்தால் பணக்காரன் கதியும் ஏழைகதியும் ஒன்றுதான். இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு ஸமாசாரங்களாவது சாமான்களாவது ஒரு ஆள்வசம் அனுப்புவித்தபோதிலும், அவன் எவ்வளவு நம்பிக்கையுடையவனாக இருந்தபோதிலும் குறித்தவிடம் போய் இவைகள் சேரும் என்பது நிச்சயமில்லை. வழியில் கொண்டுபோகையில் திருடர்கள்கையில் சிக்கி ஸாமான்களும், ஸங்கதிகளும் நஷ்டமாகிவிடவாஎளமான முகாந்தரங்கள் அக்காலத்து இருந்தன. ஆகவே அக்காலத்தில் ஒரு ஊரிலிருந்து தூரத்திலுள்ள மற்றொரு ஊருக்கு ஸமாசாரம் முதலியன சென்றெட்டுவது மிகக்கடினமாயிருந்தது.

இப்படி யிருக்கையில் ஐரோப்பாகண்டத்தில்சிற்சில பட்டணங்களுக்கு இடையில் ஸமாசாரக் கடிதங்கள் கொண்டு ஸரிவர இடங்களுக்குச் சேர்ப்பதற்கு 13-ம் நூற்றாண்டில் ஒருவித ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பின்னர் இங்கிலாந்தில் 16-ம் நூற்றாண்டு பிற்பாதியில் வெளியூர் வியாபாரிகளுக்கு ஸங்கதிகள் தெரிவிப்பதற்காக ஒரு தபால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. பின்னர் ஒழுங்கானமுதல் தபால் ஏற்பாடு, முதலாவது சார்லஸ் காலத்தில் ஏற்பட்டு எட்டுமார்க்கங்களில் வேலைசெய்யப்பட்டு விருத்தியாகி வந்தது. அக்காலத்தில் கடிதம் ஒன்றுக்கு ஸுமார் 2 அணு முதல் 6 அணு வரை பிடித்தது. 1683-ம் ஆண்டில் ராபர்ட் மர்ரே என்பவர் அணுத் தபால் ஏற்பாடு செய்ய, ராஜாங்கத்தார் தமது தொழிலை வேறொருவன் பார்க்க முயலுவது நியாயமன்று என்று கூறி அதைத் தடுத்துவிட்டனர். 1708-ம் ஆண்டில் இம்மாதிரியான ஏற்பாடு ஒன்று தடைபட்டு நின்றுவிட்டது. தபால் வண்டிகள் ஏற்படுத்தி அவைகள் மூலமாகக் கடிதங்கள் ஊர் ஊராகச் சென்று பரவும்படி பாத் நகரத்திய ஜான் பால்மர் என்பவர் இதை ஒழுங்குபடுத்தினர். இருப்புப் பாதைகள் இந்த ஏற்பாட்டை நன்றாகஒழுங்குபடுத்தித் தற்கால நிலைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்றன. வர வர கடிதங்கள், பத்திரிகைகள், புஸ்தகங்கள் முதலிய எல்லாவஸ்துக்களையும் கொண்டுபோவதற்குவேண்டிய பொது ஏற்பாடுகள் செய்து ஸராஸரி கடிதம் ஒன்றுக்குக்கால்அணச் செலவுவரையில் செலவுத் தொகையை இறக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய, அவைகளால் ராஜாங்கத்தார் வரும்படி குறையாத அதிகமாவதையும் கண்டுணர்ந்து இக்காலத்திய காலணுத் தபாலை நமது தேசங்களில் ஸ்தாபித்தனர். மேலும் தந்தி அடிப்பதையும் தபால் ஏற்பாட்டோடு சம்பந்தப் படுத்திவிட்டதால், இம்மாதிரியில் எல்லா வித ஸௌகர்யங்களையும் குறைந்த செலவில் அடக்க இடம் உண்டாயிற்று.

கடிதமூலமாக ஸங்கதிகளை ஊர்விட்டு ஊர் அனுப்புவதற்காக இந்தத் தபால் ஏற்பாடு முதலில் ஏற்பட்டபோதிலும், நாளடைவில் அநேகவித உபயோக அங்கங்கள் இதோடு சேர்ந்துவிட்டன. அவையாவன, பணம் அனுப்பல், தபால் உத்தரவுகள், பத்திரக் கடிதங்கள், கடிதம் போட்டவர்களிடம் வந்துசேர்தல், பணம்சேர்க்கும் நாணயபாகம் முதலியன. ஒரு ஊரிலிருந்து வேறு ஒரு ஊருக்குப் பணம் அனுப்பவேண்டி யிருந்தால், இவ்விஷய குறிப்புகள் அடங்கியுள்ள ஒரு அச்சுக்காகிதத்தில் தொகை விலாஸங்கள் முதலியன குறித்து,

அனுப்பவேண்டிய தொகையை முதல் ஊர் தபால் வேலை இடத்தில் கொடுத்துவிட்டால் அந்த அச்சுக்காகிதம் மறு ஊருக்கு அனுப்பப்பட்டு அதில் கண்டிருக்கும் தொகை சேரவேண்டியவர்களிடம் சேர்க்கப்பட்டவுடன் அதில் ஒரு பாகத்திலிருக்கும் ரசீது வாங்கினவர்கள் கையெழுத்துடன் திரும்பி நம்மிடம் வந்து சேர்த்தருந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மாஸத்திற்கு ஒருதரமாவது அல்லது குறிப்பிட்டிருக்கும் காலங்களிலாவது மேலான தலைமை வேலை இடங்களிலிருந்து மொத்தமாகப் பணம் மற்றைய வேலை இடங்களுக்கு அனுப்பப்படும். ஆகவே அடிக்கடிச் சிறு தொகையாகப் பணங்கள் அனுப்புவதும் அதனால் ஏற்படக்கூடிய தொந்தரவுகளும் இவ்வொழுங்கால் நன்றாகத் தடுக்கப்படும். கடிதங்கள் அனுப்புவதுபோலத் தபால் உத்தரவுகள் இவைகள் மூலமாக அனுப்பப்படும். ராஜாங்கத்தார் ஏற்படுத்தியுள்ள பாகங்களுள் தபால் ஏற்பாடுதான் லஞ்சம் முதலிய பாப ஸம்பந்தம் ஒன்றும் இல்லாததாகவும், அன்றன்று வேலை அன்றன்று தீரக்கூடியதாகவும், முற்றிலும் ஜனங்கள் நன்மைக்கே ஏற்பட்டதாகவும் உள்ள பாகம். இதில் ஏதாவது ஒழுங்குக் குறைவு ஏற்பட்டால், உடனே முறையிட்டுக் கொள்ளலாம். அதற்கு கடிதச் செலவாகிய தலை ஒட்டவேண்டியதேயில்லை. ஆகவே தபால் விஷயத்தில் உள்ள குறைகளைக் கேட்டு உடனே அதைத் தீர்க்க இந்த பாகாதிகாரிகள் இடைவிடாது தயாராயிருக்கின்றனர் என்பது விளங்கும். இதனாலேயும் இந்த ஏற்பாடு எல்லா ஏற்பாட்டைப் பார்க்கிலும் கலிகாலத்திற்கூட ஒழுங்காக ஜனங்களுக்கு நன்மை புரிந்துகொண்டு வருகிறது. தபால் உத்தரவுகள் பாகம் இந்தச் சிறப்பையுடையது. அடுத்தபாகம் பத்திரக்கடிதங்கள். இவைகள் ஒரு கணக்குப் புத்தகத்தில் பதியப்பட்டு, போய்ச் சேர்ந்ததற்கு ரசீது வரத்தருந்த ஏற்பாடுகளோடு ஸம்பந்தப்பட்டவை. இவைகள் மூலமாக பெருந்தொகைகளைப் பத்திரங்கள் ரூபமாகக் குறைந்த செலவுக்கு வெகுதூரம் அனுப்பலாம். இதனோடு அந்தத்தொகை வழியில் நஷ்டமானால் தபால் அதிகாரிகள் அந்தத் திருப்பிக்கொடுத்து விடுவதாக ஒப்பந்தம் செய்து ஒருவித காவல்பணம் பெற்றுக்கொள்ளும் ஏற்பாடும் செய்திருக்கின்றனர். இவைகளால் பணம், விலையுயர்ந்த ஸாமான்கள் முதலியவை யாதொரு குறைவும் இன்றிக் குறித்தவிடம் போய்ச் சேர்ந்து விடுவது எளிதில் முடியக்கூடியதாகிறது. போட்ட கடிதத்தை வாங்குபவர் அகப்படாமலிருந்தாலும், அல்லது வாங்கமாட்டேன் என்று அவர்கள் மறுத்துவிட்டாலும், அல்லது கடிதங்களை மேல் விலாஸம் எழுதாது போட்டுவிட்டாலும், அவைகள் போட்டவர்களிடம் வந்து சேர்வதற்காக இந்த ஏற்பாட்டில் ஒரு உபயோககரமான பாகம் காணப்படுகிறது. பயனற்ற கடிதங்களைப் போட்டவர்களுக்கே கொண்டு சேர்த்து விடுவது இப்பாகத்தின் தொழில். இவைகள் எல்லாவற்றையும்விட ஏழைகளுக்கு அதிக உபயோகமான ஒரு பாகம் இந்த ஏற்பாட்டில் காணப்படுகிறது. அதுதான் பணம் சேர்க்கும் நாணயபாகம் என்பது. இதில் ஏழைகள் இன்னும் பணம் சேர்க்கவேண்டும் என்ற விருப்பமுடையவர்கள் ஆகிய இவர்கள் பணங்களை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் வேண்டிய காலத்தில் வாரத்திற்கு ஒருமுறை பணம் எடுத்துக்கொள்ள இடங்கொடுத்து, மிகுதியிருக்கும் பணத்திற்கு வட்டி போட்டு மிகுந்த ஸஹாயம் இங்குச் செய்யப்படுகிறது. வாரம் ஒருமுறைதான் பணம் எடுக்கலாம். வருஷத்திற்கு ஒரு தொகைக்குமேல் போடவுங்கூடாது, மற்றொருதொகைக்கு மேல் எடுக்கவும் கூடாது என்ற நிபந்தனைகள் இங்கு காணப்படுவதால், இது ஏழைகளுக்கே மிக உபயோககரமானது. அடிக்கடி அவர்களைப்பணம் எடுத்துச் செலவழிக்கவும் விடாது, இதில் காணப்படும் வட்டி அவர்களைப் பணம் சேர்த்துக் கட்டும்படியும் தூண்டும்.

முற்கூறியவைகளிலிருந்து நாளடைவில், ஸமாசாரக் கடிதங்கள் கொண்டுபோவதற்காக ஏற்பட்ட ஒரு ஏற்பாடு வரவர பொதுஜனங்களுக்கு உபயோககரமாகப் பெருகி இப்பொழுது இவ்வாறு அநேகவித சிறப்பு வாய்ந்த பாகங்களைத் தன்னுள் அடக்கியிருக்கிறது என்பது வெளியாகும். இதுதான் ஜனங்களிடமிருந்து வாங்கும் பணத்தைவிட அநேக மடங்கு நன்மைகளை அவர்களுக்கு உண்டாக்கும் பாகம். பாபங்களுக்கு அஞ்சி ஜனஹிம்ஸையால்பிழைக்க மனமில்லாத இரக்க மனம் உடையோர் இந்தப் பாகத்தில் வேலையில் மனச் சஞ்சலமின்றி அமரலாம். இதில் வேலை எவ்வளவு கஷ்டமாக ஒவ்வொரு ஸமயங்களில் இருந்தபோதிலும், இத்தொழில் பாபஸம்பந்தமில்லாதது, இங்கு அன்றன்று விஷயம் அன்றன்றோடு தீருவது, இது பொதுவாக ஜனங்களுக்கு நன்மையையே பயப்பது என்ற

மூன்று சிறப்பும் இதனுள் இருப்பது ஸதா ஞாபகத்தி லிருந்தால், அக்கஷ்டங்கள் நம்மைத் தாக்கா.

தபால் பொதுவாக நன்மையையே பயக்கும் ஒழுங்காகஇருப்பதற்கு ஒருமுக்கியகாரணம் உண்டு. அதாவது யார் அதைக் குற்றங்கூறியபோதிலும் அதை உடனே விசாரித்துச் சீர்திருத்த அதன் அதிகாரிகள் தயாராய் இருப்பதே. சீர்திருத்தும் இந்த புத்தி இல்லாது தமது விஷயங்கள் இரகஸியமாக விருக்கவேண்டும் என்று அதிக ஊக்கத்துடன் தமது பாக விஷயங்களைக் காக்கும் மற்றை அதிகாரிகள் கீழ்இருக்கும், கல்விப்பயிற்சி, தேசரக்ஷணம் முதலிய பாகங்கள் இதைப்போல அவ்வளவு கலப்பில்லா நன்மைகளைப் பயப்பனவல்ல. அவைகளில் பொதுஜனத்தீமை அதிகம் காணப்படும். ஆகலால் சீர்திருந்தி சிறப்படைய வேண்டும் என்ற ஆவல்தான், மனிதனைச் சிறப்படையும்படிச் செய்வதுபோல, மனிதர்களது பொதுநன்மைக்குரிய ஏற்பாடுகளைச் சிறப்புற்றோங்கும்படிச் செய்யும். இத்தகைய ஆவல் தபால் ஏற்பாட்டோடு ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் அது எக்காலத்திலும் சிறந்த ஏற்பாடாக விளங்கும் என்பதற்கு என்ன ஸந்தேகம்!

இம்மாதிரியே விவரிக்கக்கூடிய வியாஸ விஷயங்கள்.

1. ஸமாசாரப் பத்திரிகைகள்	6. பொதுசுகவழி
2. யானைபிடித்தல்	7. தொழிற் பிரிவு
3. காட்சியிடம்	8. வாய்க்கால்கள்
4. விளக்கிடும் வழிகள்	9. உழவு [கல்
5. புடைபெயர்ச்சிவிதங்கள்	10. சர்க்கரை உண்டாக்

பொதுக் குறிப்புகள்

1. முகவுரை: முற்கால நிலை
2. உண்டானவிதம்
3. அங்கங்கள்
4. உபயோகங்கள்
5. முடிவுரை:—ஸூக்ஷ்ம விஷயங்கள்

மொழிபெயர்ப்பு விளக்கம்
TRANSLATION MODELS.

7. Imperfections of great men.

Mankind is helped in its progress almost as much by the study of imperfection as by the contemplation of perfection. Had we nothing before us in our futile and halting lives but saints and the ideal, we might well fail altogether. We grope blindly among the catacombsof the world, we climb the dark ladder of life, we feel our way to futurity, but we can scarcely see an inch around or before us. We stumble falter and fall; our hands and knees are bruised and sore, and we look up for light and guidance, could we see nothing but distant unapproachable impeccability, we might well sink prostrate in the hopelessnes of emulation, and the weariness of despair. Is it not then, when all seems blank lightless and lifeless, when strength and courage flag, when perfection seems as remote as a star, is it not then that imperfection helps us. When we see that the greatest and choicest images of God, have had their weaknesses like ours, their temptations, their hour of darkness, and their bloody sweat, are we not encouraged by their lapses and catastrophes, to find energy for one more effort, one more struggle? Where they failed, we feel it a less dishonour to fail, their errors and sorrows make, as it were, an easier ascent from infinite imperfection to infinite perfection. How then shall we judge any one? How at any rate judge a giant, great in gifts, and great in temptation, great in strength and great in weakness? And when we thank Heaven for the inestimable gifts of great men, we do not need to remember wherein they were imperfect. We cannot bring ourselves to regret that they were made of the same clay as ourselves.—*Extract from Lord Rosebury's speech at the Centenary of Robert Burns.*

பெரியோர் குறைகள்

குணநிறைவுகளைத்தியானம் செய்வதால்வரும் உதவி சற்றேறக்குறைய குணக்குறைவுகளை ஆராய்வதாலும் ஜனங்களுக்கு ஏற்படும். பயனற்றதாயும், தடுமாற்றம் நிறைந்ததாயும் உள்ள நமது வாழ்க்கையில் நமக்கு மஹாத்மாக்களும், பரமபதமும் தவிர வேறொன்றும் தோன்றாவிடில், நாம் எல்லோரும் ஒருங்குசேர்ந்து அதோகதியை அடைவதே நலம். இவ்வுலகமாம் கல்லறையுள் கண்மூடிகளாக நாம் தடவிக்கொண்டு தட்டழிகிறோம், வாழ்க்கையாகிய இருளடர்ந்த ஏணியில் ஏறுகிறோம், எதிர்கால நிலை இத்தன்மையது என்று

ஒருவாறு உணரமுயல்கிறோம், ஆயினும் நாம் இதை நோக்கிப் போகிறோம் அல்லது நம்மைச் சுற்றி உள்ளவை இவை என்பது ஒன்றும் நன்றாக விளங்கவில்லை. இவ்வாழ்க்கையில்நாம் தடைபட்டுத்தட்டழிந்து அதோகதி அடைந்து மனம்புண்ணுகித் தவிக்கிறோம்; அப்பொழுதுவெளியேறும்வழி இது, இதை இவ்வாறுபின்பற்றுவது என்பவைகளை உணர மிகுந்த ஆவலுடன் மேல் நோக்குகிறோம். இக்காலத்தில் வெகு அஸாத்யமாயும் அணுகமுடியாததாயும், உள்ள குறைவற்ற நிலைமாத்திரம் தென்பட்டால் எண்ணற்கரிது என்ற கையறு நிலையிலும் அதைரியத்தால் வரும் மனத்தளர்ச்சியிலும் அழுந்திச் செயலற்றிருப்பதே நலம் எனத்தோற்றும். எல்லாம் சூன்யமாயும், ஒளியற்றதாயும், உயிரற்றதாயும் காணப்பட்டுத் தைரியம் சிர்குலையுங்காலத்திலும், குணநிறைவு நக்ஷத்திரங்கள்போல வெகு தூரத்திருப்பதாகத் தோன்றும் காலத்திலும் அல்லவா நமக்கு குணக்குறைவுகள் உதவியாக நிற்பவை? சிறந்தவர்களாயும் மனிதர்களுள் மேன்மை பெற்றவர்களாயும் உள்ள மஹான்களுக்கும் நம்மைப்போலக் குறைகள் இருந்தனவென்றும், அவர்களுக்கும், மருட்சி, அஞ்ஞான விருள்பொறுக்க முடியாக் கஷ்டங்கள், முதலியன இருந்தன வென்றும் நமக்குத்தெரியவந்தால், அவர்கள் குறைகளும், உத்பாதங்களும் நமக்குத் தைரியத்தை ஊட்டி, மேலும் ஒருதரம் வருந்தி முயற்சிக்கச் சக்தி வரும்படி செய்யாமற் போகுமா? அவர்கள் எங்குத் தட்டழிந்தனரோ அங்கு நாம் தட்டழிவது அவ்வளவு மானக் குறைவல்ல என்று நமக்குத்தோன்றும். நாம் பெருங் குறைவுகளிலிருந்து பூரண நிறைவை நோக்கி விருத்தியடைவதை அவர்கள் குற்றங்குறைகள் ஒருவாறு எளிதாக்கிவிடும். இப்படி இருக்க பெரியோரைப்பற்றி அபிப்பிராயங்கொள்ளும்விதம் யாது? எப்படி இருப்பினும், சக்தியிலும், மருட்சியிலும், மனோபலத்திலும், தளர்ச்சியிலும் மிகச் சிறப்புற்று விளங்கும் பெருமை வாய்ந்தோரது நிலையை நிர்ணயம் செய்வதெப்படி? இத்தகைய பெரியோர்களிடம் மதிப்புக்கடங்காமாட்சிமைகளை அமைத்ததற்காகப் பரம்பொருளை வந்தனம் செய்யுங்கால், எவ்வெவ்விஷயங்களில் இவர்களுக்குக்குறைகள் உள என்பதை நாம் நினைக்கவேண்டியதேயில்லை. அவ்வாறு எண்ணுவதால் அப்பெரியோர்களும்நம்மைப் போலவே அமைக்கப்பட்டவர்கள் என்ற எண்ணம் உண்டாக, இதனால் நமக்குத் திக்கப்படக்காரணம் இல்லாமலே போய்விடும்.

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

உண்மை உயர்வு அல்லது வாஸுதேவ சாஸ்திரி

TRUE GREATNESS OR VASUDEVA SASTRI

அத்தியாயம் 3.

அடங்காப்பிடாரி அன்னம்மாள்

இல்லாள்கல் லாளா யிசைவினிதவ் வாறின்றிப்
பொல்லாளே யாயின் புகலறிவின்—வல்லார்
கவலை யடைவாரோ கஞ்சத் திலேசேர்
திவலை யெனவிருப்பார் தேர்ந்து.

வல்லூறு ஆகாயத்தில் வந்துவிட்டால், பக்ஷிகள் எல்லாம்பயந்து தமது கூடுகளுள் பதுங்கிவிட உடனே ஆகாயம் முழுவதும் அக்கொடிய பறவைக்கே அர்ப்பிதமாக்கப்படும். பாபம்! வாஸுதேவசாஸ்திரி வீட்டில் இம்மாதிரியான விஷயம் ஒன்று நடந்தது. கற்றுத் தேர்ந்த வீதாலக்ஷ்மி, அடங்கா ஆவல்கொண்ட அவள் பெண், அப்பொழுதுதான் புதிய கேள்வி ஒன்று கேட்ட பாட்டி எல்லோரும் சொல்லிக்கொள்ளாது இருந்தவிடம் தெரியாமல் பறந்தோடிப்போயினர்.

தீரரான வாஸுதேவசாஸ்திரியோ 'பனங்காட்டு நரி சல சலப்புக்கு அஞ்சாது' என்றபடி, அந்தப்பிடாரி பங்கணகி யிருந்ததால் உட்கார்ந்த விடத்தில் அசையாது தரித்து இருந்தார். ஆனால் அப்பொழுது இடிசென்று தோன்றிய மஹாகனம் பொருந்திய பெருமாட்டி அன்னம்மாளது உதட்டின் முகட்டிலிருந்து உருண்டு ஓடிய இடிமுழக்கத்தைக் கண்டு அவர் உள்ளுக்குள் நடுங்கித் தான் இருக்கவேண்டும் என்று என் கோழை மனத்தில்பட்டது. எப்படியாயினும் ஆகுக, தமிடத்தில் அசையாது இருப்பதற்கு வேண்டிய பூரண அமைதி அவரிடம் இருந்ததால் முடிவில் அவர் பேசவும் துணிந்துவிட்டார்.

"என் கண்மணி! ஒரு வீட்டில் ஒரு பூனை இருந்தது. அந்த வீட்டுப்பாட்டி அந்தப் பூனையை உதைக்க யத்தனிக்கையில் தவறிவிழ ஒரு கொடியகொம்பு அவள் கண்களில்ஒன்றைக்குத்திவிட்டது. அதுமுதல் அந்தப் பூனை மூலமாகவே எல்லாக்கஷ்டங்களும் உண்டாவதாக அவள் எண்ணிவிட்டாள். பால் கொட்டிப்போவது, சூதுக்காரியான நாட்டுப்பெண் தயிரைத் திருடிக்குடிப்பது, இவைபோன்ற ஸாதாரண கஷ்டங்களும், பேரன் இறப்பது முதலிய பெரியகஷ்டங்களும் அந்தப் பூனை

யாலேயே ஏற்படுவன என்ற நம்பிக்கை அவளுக்கு வந்துவிட்டது. நல்ல ஸந்தோஷம் தாண்டவமாடுங்கால் நாட்டுப்பெண் 'முளையில் அறுத்து முட்டாக்கிட்டுக் கொள்ள வேண்டும்' என்று வாழ்த்த எண்ணினால் கணேசர் ஈசுவரன் இவர்களை அழைத்துக் கூறாமல் அந்தவெள்ளைப்பூனைக்கே பிரார்த்தனை பூஜை முதலியவைகள் போட்டு வந்தாள். நாளடைவில் வீட்டில் சண்டை சச்சரவு ஏற்பட்டால் பூனைக்குக் கொண்டாட்டம்; அன்றைக்கு அதற்குப் பாலும் சோறும் ஆகாரம். அதிர்ஷ்டவசமாக அந்த வீட்டில் இவ்வித ஸரஸ ஸல்லாபத்திற்குக்குறைவில்லாதிருந்ததால், பாலும்சோறும் வெள்ளைப்பூனைக்கு அன்பார்ந்த கிழவியால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாறுபத்தியமாகவிருந்தன. வர வர இந்தப் பூனை குல தேவதைஸ்தானத்துக்கும் வந்துவிட்டது."

இந்தப் பரிஹாஸம்அமைதிவாய்ந்த அன்னம்மாளைப் பொங்கி எழும்படிச் செய்தது. கதையின் பொருத்தம் விளங்காததால் தன்னைத் தன் பிராணநாதன் கிழவி என்று கூறிவிட்டார் என்றஎண்ணம் வந்துவிட்டது. அவள் ஸ்வரம் ஏறியது. வாஸுதேவ சாஸ்திரிக்குவீடு எங்கே விழுந்துவிடுமோ என்ற சங்கை உண்டாயிற்று. 'நான்குருடுமல்ல கிழமும் அல்ல! நீர்வேணுமானால் இன்னம் கொஞ்சநாளில் குருடராவீர். இந்தப் பாழும் வேதாந்தம் உமது கண்ணைக் குத்திவிட்டதுபோலிருக்கிறது; இல்லாவிட்டால் உமது மாப்பிள்ளை என்ன அத்யாவஸ்தையில் இருக்கிறான் என்பது உமக்குத் தெரிந்திராதா? என்று கதறினாள். இம்மொழி பொறுமையாகப் பரிஹாஸம் செய்யும்படிசாஸ்திரியைத்தூண்டியதே ஒழிய வேறொன்றும் இல்லை.

ஸாக்ரேடீஸ் என்ற புத்திமானுக்கு க்ஸாந்திபி என்று ஓர் அடாங்காப்பிடாரி மனைவியாக விருந்தாள். ஸாக்ரேடீஸின் அமைதி அவளது கோபத்தை மூட்டியது. என்ன அவள் சொல்லியும்அவர்தம் சிஷ்யர் தோழர்களோடு ஞானவிஷயமாக மனங்கலையாது ஸம்பாஷித்து வந்தார். ஒருநாள் தன் வீட்டுவாயில் திண்ணையில் இவ்வாறு செய்யத்தொடங்க அவர் பெண்சாதி எவ்வளவோ வைது அதைத்தடுக்கப் பார்த்தாள். முடியாமற்போக உள்ளே இருந்து சாணி முதலிய கெட்ட வஸ்துக்களைக் கரைத்து வந்து கணவன் உட்பட அங்கிருந்தவர்கள் எல்லோர் மேலும் ஸமர்ப்பித்துவிட்டாள். அப்பொழுதும் அவைகளைச் சாந்தமாகத் துடைத்துக் கொண்டு 'இடி இடித்ததற்கு ஏற்ற மழை பெய்தது' என்றுகூறிச்சிரித்துவிட்டுத்தன் கர்மத்திலேயேகண்ணாயிருந்தார் என்று ஸ்ாக்ரடீஸ் என்ற க்ரீஸ் மஹானைப் பற்றி ஓர் அத்புதக்கதை சொல்வது உண்டு. இம்மஹான் மனம் போன்றதுதான்வாஸுதேவ சாஸ்திரியின் மனமும். நன்றாகச் சிரித்துவிட்டு அவளை நோக்கி மிகுந்த அமைதியுடன் 'எனக்குப் பத்திரகாளியைப் போல ஆயிரம்கண் ஏற்பட்டிருப்பினும் இங்கிருந்து திண்டுக்கல்லில் எனதுமாப்பிள்ளை கதிஎன்னமாகஇருக்கின்றது என என்னால் எப்படி உணரமுடியும்?" என்று துணிவாகப் பதில் சொன்னார். அந்தலங்கிணியின் ஸ்வரம் கூடக் கொஞ்சம் ஏறியது. அக்கம் பக்கத்தவர் நடுநடுங்கிப் போய், வெருண்டு வீட்டைவிட்டு வெளியே வந்து 'என்ன பிரமாதம் வந்துவிட்டதோ?" என்று விசாரிக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

ஐயோ பாவம்! ஜனங்களே! வீண்பயம் வேண்டாம். இது அன்பு மிகுந்த தம்பதிகளான வாஸுதேவ சாஸ்திரிக்கும் அவர் மனைவிக்கும் நடந்த ஒரு ரஹஸ்ய ஸம்பாஷணையே ஒழிய வேறொன்றுமில்லை. இராவணன் கைலையங்கிரியைப் பெயர்த்து குலுக்கியக்கால் அது அசைந்தது, பார்வதி பயந்து தன் நாதனைச் சென்று இறுகப் பிடித்துக்கொண்டாள் என்பது பொய்யாகவிருக்கலாம். தியஸாபிகல் அங்கத்தினர் கூறுவது போல நான் அப்பொழுது ஓர் தவளையாக விருந்து பார்த்திருந்தால் இது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். மூக்கிழந்த சூர்ப்பனகை சொன்ன ரஹஸ்யத்தை ராவணன் தன் மனைவி மண்டோதரிக்குக் கூறுங்கால் முன் கூறியவை நடந்திருக்கவேண்டும். இம்மாதிரியான விஷயம் ஒன்றுதான் வாஸுதேவசாஸ்திரிவீட்டிலும் நடந்தது. 'மாப்பிள்ளையோ அபாயஸ்திதியிலிருக்கிறான்; இந்தஸமயத்தில் வாஸுதேவ சாஸ்திரி வம்பைப் பேசுவது காலத்துக்குத் தக்கதல்ல, அவர் வேதாந்தத்திற்கே அதுஸரியாகத்தோற்றலாமே ஒழிய வேறல்ல' என்று அன்னம்மாள் அவரிடம் ரஹஸ்யமாகச் சொன்னாள். இவ்வுளவுதான். இங்குகூறியதுவீண்மனோராஜ்யமேயல்ல. வேதாந்திகளான கணவருக்கு வீட்டில் நடக்கும் உபசாரம் இதுவே. வேதாந்தம் என்ற பதத்திற்கு உபநிஷத்தில் ஒருபொருள், பாதிரிகளிடம் மற்றொரு பொருள், அடுப்பங்கரையில் வேறொரு பொருள். வாஸுதேவ சாஸ்திரிக்குத் தம் பெண்ஜாதியின் சக்தி நன்றாகத் தெரியும். அவள் வாக்குபலத்தைப் பூர்ணமாக வெளிப்படுத்த எண்ணி 'உன் மாப்பிள்ளை அபாய ஸ்திதியிலிருப்பது உண்மையானால், நீ ஏன் இங்கு இவ்வளவு சீக்கிரம் திரும்பி வந்துவிட்டாய்?"

என்று துணிந்து கேட்டுவிட்டார். இந்த வாய்க்கொழுப்பு வீணாகப் போகவில்லை; தற்செயலாகவோ அல்லது அவள் அழுத்தந் திருத்தமாகக் கூறிய உபந்யாஸ விசேஷத்தாலோ, எதனாலோ அறியேன்! அவள் நீண்டழகிய கூந்தல் அவிழ்ந்து விழுந்துவிட்டது.

பிரஹ்ம ஸ்ருஷ்டிமுதல் இன்றைவரையில் உலகில் தோன்றிய வாக்மிகளே! உங்களுக்கு வெட்கமில்லையா? நீங்களும் பேசிப் பேசிப் பார்த்திருப்பீர்களே! ஆயினும்என்றைக்காவது உங்கள் வாக்கு விசேஷத்தால் அன்னம்மாளது கூந்தலைப்போல உமது சிகை அவிழ்ந்திருந்திருக்கும் என்று எனக்குத் தோற்றவில்லை. பூகம்பம் வந்துவிடும் என்றுபயந்து நடு நடுங்கிய அயல்வீட்டுக்காரர்கள் ஓடிவந்து நமது கதாநாயகரைக் காக்க முயன்றனர். இந்த அபிமானத்தைக் கண்ணுற்றதும் அந்தக் காளியின் கோபம் அதிகரித்து விட்டது. அப்பொழுது அவள் மிகமிருதுவாக மொழியலுற்றாள். "பாபிகளா! பிசாசுகளா! அந்தப்பாழும் வேதாந்தம் உங்கள் வீட்டில் இன்னும் விழுந்து சின்னாபின்னப் படுத்தவில்லை போலிருக்கிறது. இந்த ஆள், அந்த தீவட்டி கலக்டொராம் அவன் பெண்டாட்டி, அந்த மொட்டை முண்டை ஒருத்தி எல்லாருமாகக்கூடி அந்தப்பாழும் வேதாந்தத்தை என் வீட்டிலேயே பேசத்தொடங்கி விட்டார்களே? அதனால்தான் பாவம்! என் மாப்பிள்ளைக்கு மரணாவஸ்தை வந்துவிட்டது." என்று அழுத்தந் திருத்தமாக அவள் யுக்திவாதம் செய்தாள். இதை இனி விஸ்தரிக்க வேண்டியதில்லை. அன்றைக்கு தூர்வாஸர் அவதாரம்போல விளங்கிய அன்னம்மாளிடமிருந்து சாஸ்திரி பிழைத்தது புனர் ஜன்மமாகத்தானிருந்தது. இங்கு ஏற்பட்ட அல்லோகல்லோலம் ஒன்றையும் ஒரு பொருட்டாகக்கூட மதியாது உள்ளூர நகைத்தவண்ணமே அமைதியாக இருக்க அவர் முழு வேதாந்த பலமும் வேண்டியிருந்தது; இதனால்தான் இவர் வேதாந்தியானார் போலும்.

ஆபத்துக்கள் அடுக்கடுக்காகவே வரும். முற்கூறிய அற்புதக் காட்சி முடிந்து கொஞ்ச நாழிகைக்கெல்லாம் வாஸுதேவ சாஸ்திரிக்கு விலாஸம் இட்டிருந்த ஓர் தந்தியைக்கொண்டு ஓர் தபால்காரன் வந்து சேர்ந்தான். தபால்காரன் செய்யும் செய்கைகளை எப்பொழுதாவது ஆழ்ந்து யோசித்திருக்கிறீர்களா? ஒரு நாள் காலை நேரத்திற்குள் அவன் என்னபாடு படுத்திவிடுகிறான் பாருங்கள்! ஒருவனுக்கு அவன் கலியாணக் கடிதம் கொண்டுவருகிறான், என்ன பக்ஷபாதம்! மற்றொருவனுக்கு மரண ஸங்கதியைத் தெரிவிக்கிறான்! சிலரை மாப்பிள்ளையாகவும், சிலரை விதவைகளாகவும் சிலரை பொய் தாவாக்களை எண்ணி எங்கும்படியாகவும் சிலரைக் கிணற்றில் கல்விட்டால் போல விளங்காக்கடிதங்களால் வருந்தி காலத்தையும் பணத்தையும் வீணே அழிக்கும்படியாகவும், சிலரை நாடிய பொருள் கைகூடாது நாளைக்கு நாளைக்கு என்று எதிர்பார்த்துப் பரிதவிக்கும் படியாகவும், அந்தத் தபால்காரன் இரண்டு மணிநேரத்துக்குள் செய்துவிடுகிறான். இப்படி இருந்தும் ஒரு விஷயத்தில் மாத்திரம் அவனுக்குபக்ஷபாதமே இல்லை. தீபாவலிதோறும் பேதாபேதமின்றி எல்லோரிடத்தும் மேலதிகாரிகளால் அனுமோதிக்கப்படாத வரியொன்று வாங்கி விடுகிறான். இப்படியே பணம் அனுப்பியசீட்டு வருங்காலத்தும் செய்வான். ஸுமார் பதினைந்து நாழிகை வேளையிருக்கும், சூரியன் அதிதாபத்தோடிருக்கும்பொழுது முற்கூறிய குணம் வாய்ந்தவன் தனக்குரிய உடையுடன் நமது கதாநாயகர் வீட்டு வாயிலில் வந்து நின்றான். அப்பொழுது சாஸ்திரிகள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார், ஆடிப்பாடி அமர்ந்த அன்னம்மாள் பரிமாறிக்கொண்டிருந்தாள். உலகைக் கலக்கி விடும் திறனுடைய அவள் அப்பொழுது வெளி சென்று, அங்கமெல்லாம் நடு நடுங்க ஏதோ ஒரு சிவப்புக் காகிதத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டுவந்து அவர் முன் நின்றாள். சாஸ்திரி ஓர்வித உபேக்ஷை உடையவராதலால் அவர் முகம் கொஞ்சம் கூட மாறுதல் அடையவில்லை. இரண்டு கண்ணிருந்தும் அன்னம்மாளுக்கு அது இன்னது என்று உணர முடியவில்லை. சாஸ்திரி தமது வழக்கப்படி காலத்தைக்கவனித்து பரிஹாஸமாகப் 'பெரிய மனதுபண்ணி அதை வாசியேன் பார்ப்போம்' என்று கூறினார். இன்னது செய்வதென்று அவளுக்குத் தோன்றவில்லை

நண்பர்களே இது வேதாந்தகற்பனைக்கதை! பொறுங்கள். போதுமான வரையில் வேதாந்தம் பின்னர் ஆங்காங்கே கூறப்படும். உபநிஷத்துக்களைப் பாருங்கள் எவ்வளவு கதைகளை அடக்கி யுள்ளன. ஆதலால் தயவுசெய்து பொறுங்கள் 'பொறுமை உடையோர் சிறுமை அடையார்'

அடங்காப் பிடாரி அன்னம்மாள் சூடான வஸ்துவைத் திருப்புவது போல அந்தச் சிவப்பு வஸ்துவை திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தாள். அங்கு கறுப்பாக இருப்பதை வாசிப்பதா அல்லது பித்தளை வளையங்களை வாசிப்பதா என்பது அவளுக்கு விளங்க வில்லை. வாஸுதேவ சாஸ்திரி மாத்திரம் 'படி படி' என்று தாண்டு கோல் போட்டுக் கொண்டேயிருந்தார். என்ன பண்ணுவாள் பாபம்! இன்னது செய்வதென்று அவளுக்குப் புலப்பட வில்லை. உடனே தன் ஆயுதத்தை கைக்கொண்டாள், அது இன்னது என்று உங்களுக்கே தெரியும். வாயிலி லிருந்த தபால்காரன் நடு நடுங்கிப் போய் விட்டான்; வாயை கையைத் திறக்க வில்லை. அண்டை அசல் உள்ளோர் மறுபடியும் வெருண்டு போயினர். நமது ப்ரபுத்த பாரத கச்சேரியில் கூட நிற்காத அந்தத் தபால்காரன் வாய்பேசக் முடியாது காத்துக் கிடந்தான். சாஸ்திரிகள் ஸாவதானமாகச்சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கையில், அடிக்கடி அன்னம்மாளை நோக்கி,'என்ன ஹூணபாஷையில் எழுதியிருக்கிறதா அல்லது தமிழில் எழுதியிருக்கிறதா? என்று விசாரித்துக் கொண்டே இருந்தார். அவளுக்கு அதிககோபம் வந்துவிட்டது. அவளால் என்னமாகச் சொல்ல முடியும்? அவள் எங்கேபடித் திருந்தாள்? அப்பொழுது விஜயநகர மஹாராஜா பள்ளிக்கூடங்களும் இல்லையே. சாஸ்திரிக்கு ஒருகவளம் தான் பாக்கி இருந்தது, அந்த ஸமயத்தில் அடுத்தவீட்டி லிருந்த ஆங்கிலம் தெரிந்த ஒருவரிடம் அந்தப்பிடாரி போய்ச்சேரும்படியாகி விட்டது. அவர் கொடிய சிவப்புப் பையைக் கிழித்தெறிந்தார். 'இதென்ன விபரீதம் வாசிக்கச் சொன்னால் கிழித்தெறிந்து விட்டாரே' என்று அச்சமுற்றாள் அன்னம்மாள். உள்ளேயிருந்த விஷயம் அவளுக்கு இதைவிடமிகுந்த அச்சத்தை உண்டாக்கியது.

'மாப்பிள்ளை அபாயமில்லை உடனே புறப்படவும்' அந்த ஸ்திரீரத்னத்தினது மனோ நிலையை அதிகமாக விஸ்தரிக்க எனக்கு மனம் வரவில்லை. ரசீது பெறத் தபால்காரன் ஸுமார் ஒருமணி நேரம் காத்துக்கிடக்க வேண்டி வந்தது. மோருக்காக சாஸ்திரி இரண்டு மணி காக்கவேண்டி வந்தது. அன்னம்மாளுக்கு அந்த வெறும் நாள் ஏகாதசி யாகிவிட்டது. பிலாக்கணம் மாரடி, தலையில் அடித்துக்கொள்ளுதல் முதலிய ஆர்ப்பாடத்திற்கு கங்குகரையேயில்லை. எல்லாத் தெருவிலுள்ளோர்களும் ஓடோடியும் வந்து ஸமாதானம் செய்யக் கூடாதவளை ஸமாதானம் செய்யமுயன்றனர். சாயுங்காலம் கூவிக்கொண்டுவந்த ஓர் புகைவண்டித் தொடரில் அநேக கூட்டங்களுக்கு இடையில் வழி அவர்கள் இருவரும் திண்டுக்கல் வந்து சேர்ந்தனர். நல்லநிலாக்காயும் அன்றிரவு ஸுமார் 8 மணி 5 நிமிஷத்திற்கு ஓர் பெரிய மாடி வீட்டில் இவர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள். வாஸுதேவசாஸ்திரி ஒரு பெரிய மூட்டையைத் தலையிலே தாங்கிப்போக, தூக்கச் சுமையை தாங்கமாட்டாது தள்ளாடிக்கொண்டு அன்னம்மாள் பின்னே சென்றாள். அந்த வீட்டுப்படி ஏற ஏற அவள் அழுகுரல் அதிகமாகிக் கொண்டே வந்தது.

விவாகம் செய்துகொண்ட பெண்ணை நடத்தும் விதம்.—அனாவசியமாகக் கடிந்து பேசாது, அவளுக்குத் தகுந்தபடி மரியாதையாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். அவள்மனம் கோணவே இடங்கொடுக்கக்கூடாது. இவ்வாறு செய்துவரும் குடும்பத்தில் தேவதாராதனம் செய்த சிறப்பு உண்டாகும். பெண்கள் மனம் நோகச் செய்யுமிடம் ஒருநாளும் விளங்காது. அவர்களை மிகுந்த ஜாக்கிரதையாகக் காத்துக்கொண்டு வந்தால் தருமம் தவறாது. பெண்களே குடும்பச் சிறப்பிற்குக் காரணம். பெண்கள் எப்பொழுதும் புருஷர்களிடம் அடங்கி இருக்கவேண்டும். பாலியத்தில் தகப்பனிடத்தும், யௌவனத்தில் பர்த்தா விடத்தும், விருத்தாப்பியத்தில் பிள்ளையிடத்தும் பெண்கள் அடங்கியிருக்க வேண்டியதால் அவர்களைக் கஷ்டத்திற்கு ஆளாக்காது பாதுகாத்து வரவேண்டும்.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

ருக்மணி அல்லது பக்திநிலை

3. ஞானமுணர்ந்த காதை

குயின்றவைம் பொறிவாய் நின்று
குறித்தவைம் பொருளுந் தானே
யயின்றமுக் குணங்க ளோடு
மறுவகைப் படைக ளோடும்
பயின்றா சானு மந்த
மனனெனும் பகைவ னுங்குத்
துயின்றபோ தொளித்து நின்ற
தோன்றலும் தோன்றுங் கண்டாய்.
அந்தநல் லறிவன் றன்னை
யறிந்தவ ரறிஞ ராவார்
தந்தையால் வகுக்கப் பட்ட
சராசரப் பொருள்க டோறும்
வந்தவான் றீம்பா னெய்போ
லுயிர்க்குயி ராகி வாழும்
பந்தம துணர்ந்து நேரே
பார்க்குங்காற் பகையார் நண்பார்?

வில்லி புத்தூராழ்வார் பாரதம்.

வந்த அரசகூட்டங்களை மயக்கிப் பிராட்டியாரைக் கவர்ந்து, தேர் இவர்ந்து கண்ணன் போனான் என்று அரசர் யாவரும் கோபங்கொண்டு இலவு காத்த கிளிபோல் தாம் வீணே ருக்மணி பிராட்டியாரை மணக்காதிருந்ததை எண்ணி எண்ணிக் கோப மிகுந்து" "புலிக்கிட்ட ஊனை பூனை கவர்ந்தது போலத் திருட்டாக ஓர் பெண்ணை ஒருவன் கவர்ந்து ஓடவும் நாம் பார்ப்பது அழகியது! ஓர் இடையன் எடுத்தோடவும் பார்ப்பதும் நம் பெருமைக்கும் நமது வில்விற்கும் வலிமைக்கும் அழகியது! நாம் ஓர் வில்லைக்கொண்டு வாழ்கிறோம்" என்று கூவிக்கொண்டு தமது கவசங்களை அணிந்து, தமது சேனைகளை வகுத்துக் கண்ணனைப் பின்தொடர்ந்தனர். பகைவர் வருவதைக் கண்ட யாதவசேனையும் வில்லைத் தொனித்து எதிர்த்தனர். தனுவேதத்துச் சிறந்தவர் தமது வில்லை வளைத்து நாண் தொனித்து இடைவிடாது, புங்கானு புங்கமாக, மலையைச் சூழ்ந்து பெய்யும் மழைபோல, கணைமாரி பெய்தனர். தன் கணவன் படையிவ்வாறு தாக்கப்பட்டதைக்கண்டு வெருண்ட பிராட்டியாரும் கண்ணனைத் தீனமாக உற்று நோக்கினாள். அதற்குப் புன்னகை செய்து, "அழகிய கண்களையுடையாய்! பயப்படேல்; பகைவர் சேனை சீக்கிரத்தில் நாசமாய்விடும்" என்றார் ஸ்ரீ வாஸுதேவன்.

இதற்குள் காதன், ஸங்கர்ஷனின் முதலிய வீரர்கள் கூரிய ஆயுதங்களால் பகைவரது யானை, குதிரை, தேர் முதலிய யாவும் சின்னபின்ன மடையும்படி மூறிய அடித்தனர். ஆயிரமாயிரக் கணக்காகத்தேர்மேல்இறந்த வீரர் கூட்டமும், யானைமேலிருந்து வீழ்ந்தவர் கூட்டமும், குதிரைமேலிருந்திறந்தவர் கூட்டமும் குவியல் குவியலாகக் குவிந்தன. இதனோடு கிரீடங்களும் கவசங்களும் துகள்துகளாக விழுந்தன. அறுபட்ட கால்கை முதலிய உறுப்புக்களும் குவியல் குவியலாகக் கூடின, இஃதன்றி யானை, குதிரை, தேர் முதலிய யாவும் அச்சுவேறு ஆணிவேறாகக் கீழே வீழ்ந்து மலைபோல் நிறைந்து கிடந்தன. முறிபட்டு வீழ்ந்த படைகளின் தொகுதிகளும் இரத்த ப்ரவாஹத்தின் அலைகளில் அடிபட்டு அடிபட்டு எங்கும் பாவிக் கிடந்தன. இவ்வாறு ஜயத்தையே விரும்பிய வ்ருஷ்ணித் தலைவர்களால் சின்ன பின்னமாக்கப்பட்டுப் போரைத் தாங்க முடியாது ஜராஸந்தன் முதலியோரது ஸேனை பின்னிட்டன. ஜராஸந்தனும் சிந்தாக்கிராந்தனாக இருந்த சிசுபாலனை நோக்கி "கவலையுறேல். 'அளந்தன போகம் அவரவர்க்கற்றைநாளே;' 'வருவன தாமே வரும்; உன் துயரத்தை ஒழி. நாம் இவ்வுலகத்தில் ஸமய ஸூத்ரங்களால் ஆட்டப்படும் பொம்மைக் கூட்டமே அல்லாது வேறன்று. அவனது ஆணையின் மனம்போல் நடப்பன செயல்கள். ஆகையின் நாம் சிந்தைப்படுவது தகுதியன்று. யானும் பதினேழு முறைக்கண்ணனால்தோல்வியடைந்து ஒரே ஒரு முறை அவனைத் தோற்கடித்துள்ளேன். 23 அக்ஷௌஹிணி ஸேனைகளோடு நான் பட்டபாடது. நான் அதற்காக ஸந்தோஷமாவது விஸனமாவது படுவதில்லை. வீரம் பெருத்தபெருஞ்சேனைகொண்டு இச்சிறும் யது ஸேனையால் போது தோல்வி அடைந்தோம். அவர்க்கிப்பொழுது ஸபலபல மிருக்கின்றது. நமக்கும் காலம் வரும். அப்பொழுது நாம் ஜயம் அடைவோம்" என்று தேற்றத்தன் புரமடைந்தான். (தொடரும்)

விசேஷக் குறிப்புகள்

INTERESTING NEWS.

அதி உன்னத கட்டிடங்கள்.—ஐரோப்பாவிலே மேல்மெத்தை வீடுகளதிகமாயிருந்தும், அவைகள் 9 அடுக்குக்கு மேற்பட்டவைகளல்ல. அமெரிக்காவிலோ 9 அடுக்குக்குமேலும் பல அடுக்குகள் சேர்த்து வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. அத்தேசத்திலுள்ள விசேஷ பட்டினங்களெல்லாவற்றிலும் ஆகாயத்தை யளாவி நிற்பனவாய்ப் பற்பல மேன்மாடக் கட்டிடங்களுண்டு. நியுயார்க் நகரிலே ஓர் பிரமாண்டமான உன்னத கட்டிடமிருக்கின்றது. அது நிலமட்டத்திலிருந்து 754 அடி உயரமுடையது. இப்போது அங்கே 62 அடுக்குடையதாய் ஓர் கட்டிடங்கட்டத் தீர்மானம் பிறந்திருக்கின்றது. அது ஏறக்குறைய 900 அடியுயரமுடையதாகுமாம். இந்தக் கட்டிடத்திலே ஓர் சிறுபட்டினத்தின் ஜனங்கள் தாராளமாய்ச் சீவிக்கலாமாம்.

⁂

ஆகாயவிமானத்திற் பிரயாணஞ்செய்த தமிழ் வாலிபன்.—புதுச்சேரியிலிருந்து பிரான்சுக்குச் சென்று கலை பயிலும் நாராயணப்பிள்ளை யென்னும் ஓர் வாலிபன் சிலதினங்களுக்கு முன்னே ஆகாய விமானமீதேறிச் சுகமாயிறங்கினான். இவனே ஆகாய விமானத்திற் பிரயாணஞ்செய்த முதற்றமிழனும். இவன் ஆகாயவிமானமேறிக் கடல்மீது பிரயாணஞ் செய்து இறங்கிய பாவனையைக் காட்டும் படமொன்று புதுச்சேரிக்கனுப்பப்படுமாம்.

⁂

ஜப்பானில் ஒரு பெருந்தருமம்.—ஜப்பான்தேசத்தார் 25-இலட்சம் பவுன் கொண்ட நிதி ஒன்றுசேர்த்து அதன் வட்டியினால் தமது தேசத்தில் தேக சௌக்கியமின்றி வறுமையால் வருந்தும் ஜனங்களுக்கு உதவி செய்ய முயன்று வருகின்றார்கள். இந்நிதிக்கு ஜப்பான் சக்கரவர்த்தி அவர்கள் தமது சொந்தப் பொருளினின்று வட்சம் பவுன் வரையில் உதவி செய்திருக்கின்றார். இதற்குச் சாதாரண ஜனங்கள் பெரும் பொருள் உதவிசெய்திருக்கின்றார்கள். நம் தேசத்திலுள்ள ஜனங்களோ வறுமையால் வருந்தும் ஜனங்களுக்கு உதவி செய்ய முன் வருகின்றார்களில்லை.

⁂

பரோடா தேசத்தின் புதுச்சட்டம்.—பரோடாக் கவர்ன்மெண்டார் தமது தேசத்தில் சிறுவர்களுக்கும் சிறுமியர்களுக்கும் வியாபாரிகள் சிகரெட்டு, புகையிலை, அபினி, சாராய முதலியவற்றை விற்றல் கூடாதென்றும், சிகரெட்டு முதலியவற்றை யுபயோகிக்கும் சிறுவர்களுக்குத் தண்டனை யுண்டென்றும் சட்டம் செய்திருக்கின்றார்கள். இது மிகவும் உத்தமமான சட்டம்.

மதுரைக் கல்விப்பொருள் காக்ஷி.—மதுரை ரேஞ்சு எலிமெண்டரி உபாத்திமைச் சங்கத்தின் கீழ் ஒரு கல்விப்பொருட்காக்ஷி மதுரை காலேஜி ஹாலில் செப்டம்பர்மீ 9உ சனிக்கிழமை டிஸர்க்கில் இன்ஸ்பெக்டர் மிஸ்டர் J.O. ஹாட்ஜஸ் அவர்களால் திறக்கப்பட்டது. அதற்காகவென்று அநேக பொருள் பற்பல இடங்களிலிருந்து அனுப்பப்பட்டிருந்தன. அநேக உபாத்தியாயர்களும் இன்னும் அநேகம் கற்றுத்தேர்ந்த கனவான்களும் அப்பொழுது கல்விச் சம்பந்தமான உபந்நியாஸங்கள் நடத்தினர். மதுரை காலேஜ் பிரின்ஸ்பால் ம-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ். வெங்கோபாசாரியார் அவர்கள் கீழ்தரப்படிப்பைப் பற்றி மிகச் சிறந்த உபந்நியாஸம் ஒன்று ஆங்கிலத்தில் செய்ததை மதுரை ரேஞ்சு அஸிஸ்டெண்டு இன்ஸ்பெக்டர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ N. S. ஜம்புநாதய்யர் அவர்கள் அங்கு வந்திருந்த எல்லா எலிமெண்டரி உபாத்தியாயர்களும் அறியும்படி எளிய தமிழில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவ்வுபந்நியாஸத்தின் ஸாராம்சம் அடுத்த சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்கப்படும்.

⁂

நாளது செப்டம்பர்மீ 4தேதி மாலையில் உதகமண்டலத்தில் வேட்டையாடச் சென்றிருந்த சிலர் குதிரை சவாரி செய்துகொண்டு போகும்போது கனந்தங்கிய சென்னை கவர்னர்துரை அவர்களின் குமாரரான மிஸ்தர் R. E. லாலி துரையின் குதிரை ஒரு கால்வாய்ப் பள்ளத்தைத் தாண்டும்போது கால் இடறிக் கீழே விழுந்ததில் துரையின் கழுத்து முறிந்து உடனே இறந்துபோனதாகக் கேட்டு அதிக விசனப்படுகிறோம். கனம்பொருந்திய கவர்னர் துரை அவர்களுக்கு இறந்து போனவரைத் தவிர வேறு ஆண் பிள்ளைகளில்லையாம்.

குறிப்பு:—

சென்ற இரண்டொரு மாதங்களாகப் பத்திரிகை தாமதமாகப் பிரசுரமாகுங் காரணம் சஞ்சிகைகளில் காணப்படும் சித்திரப் படங்களைச் சித்திரிப்பதினாலேதான். இனித் தாமதமில்லாமல் படங்களைத் தயாரிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகை குறித்த தேதியில் இனி வெளிவரும். சந்தா நேயர்கள் தாமதத்திற்காக மன்னிப்பார்களாக.